

Lialona

Hur religion gynnar världen, s. 14

Jag återfick mina förbund efter uteslutningen, s. 22

Profetens fyra redogörelser för den första synen, s. 26

Lyft där du står: Exemplets makt, s. 32

Medan Spencer W. Kimball (1895–1985) verkade som kyrkans president från 1973 till 1985 fördubblades nästan kyrkans medlemsantal, kyrkan publicerade en utgåva av King James Bible på engelska och antalet tempel ökade från 15 till 36. I juni 1978 fick president Kimball en uppenbarelse som sa att alla världiga män kunde få prästadömet, oavsett ras (se Officiellt tillkännagivande 2).

Fotografi med tillstånd av kyrkans historiska bibliotek

- 32 Den trofaste högrådsmedlemmen**
Donald A. Coe
En blygsam medlem i kyrkan lärde mig vad det innebär att "lyfta där du står".

AVDELNINGAR

- 8 Vad vi tror på: Genom att följa evangeliet vårdar vi heliga familjerelationer**
- 10 Vårt hem, vår familj: På rekordtid**
Richard L. Bairrett Jr
- 12 Reflektioner: Beskyddad av min himmelske Fader**
LaRene Porter Gaunt
- 13 Tjänande i kyrkan: Enslig dyrkan i Sarajevo**
Armin Wilhelm
- 36 Porträtt av tro: Mikael Rinne**
- 38 Sista dagars heliga berättar**
- 80 Tills vi möts igen: Prästadömet finns här i dag**
Robert D. Hales

BUDSKAP

- 4 Budskap från första presidentskapet: Kallade till verket**
Thomas S. Monson
- 7 Besökslärares budskap: Prästadömet kraft genom att hålla förbund**

ARTIKLAR

- 14 Religionens viktiga globala roll**
Dallin H. Oaks
Äldste Oaks ger sju exempel på religionens viktiga sociala värderingar.

- 20 Söndagarna är till för något mer**
Alexei Chemezov
Vi bad vår vän Nikolai att göra ett experiment.

- 22 Jag återfick mina förbund**
Anonym
När jag hade blivit utesluten ville jag oerhört gärna få tillbaka mina förbund.

- 26 Den första synen: En nyckel till sanning**
Richard J. Maynes
Joseph Smiths olika redogörelser för den första synen lär oss grundläggande sanningar om Guds och uppenbarelsens natur.

PÅ OMSLAGET
Fotografi Cody Bell.

42 Oberoende och evangeliestudier

David B. Marsh

Att lära sig studera evangeliet är som att lära sig måla.

48 Soldat för Herren

Enoc R. Verde Reyes

Jag behövde ha tro nog att lägga mina bekymmer i Herrens händer.

50 Att hitta och vara sanna vänner

Ungdomar från England berättar vad sann vänskap innebär för dem.

54 Affisch: Verklig kontakt

55 Första gången i templet

Matias Pedraza

Jag ville inte bara höra om templet. Jag ville komma dit själv.

56 Återställelsen av prästadömetts nycklar

Henry B. Eyring

Hur är kyrkan uppbyggd på profeternas och apostlarnas grund?

60 Frågor och svar

Min vän säger att hon inte tror på Gud. Hur kan jag berätta för henne om evangeliet?

62 Din egen Liahona

Richard M. Romney

Din patriarkaliska välsignelse kan vägleda dig som en personlig Liahona.

66 Martins val

Lindsay Tanner och

Bethany Bartholomew

Alla andra drack te. Skulle det vara oförsämt att säga nej?

68 Barn med ett gott hjärta: Om dockor och vänner

Jordan Wright

70 Figurer från kyrkans historia: Befallningarnas bok

71 Vår sida

72 Svar från en apostel: Varför är fäder så viktiga?

D. Todd Christofferson

73 Att vara som Shiblön

Michael T. Ringwood

Den här hjälten i Mormons bok gjorde det som var rätt eftersom han visste att det var rätt.

74 Att be med Zara

Sherrie Gavin

Hur Reese och Cheyenne undervisade sin vän om bön.

76 Berättelser om Jesus: Jesus botade människor

Kim Webb Reid

79 Färgläggningssidan: Jag älskar min familj

Se om du kan hitta Liahonan som är gömd i det här numret. Ledtråd: Fråga din pappa.

Internationell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlarnas kvorum: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A.
Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen,
Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Chefredaktör: Joseph W. Sitati

Biträdande redaktörer: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie
Rådgivande: Brian K. Ashton, Jean B. Bingham, LeGrand R.
Curtis Jr., Christoffel Golden, Douglas D. Holmes, Erich W.
Kopischke, Larry R. Lawrence, Carole M. Stephens

Verkställande direktör: Richard I. Heaton

Chef för kyrkans tidningar: Allan R. Loyborg

Verksamhetschef: Garff Cannon

Redaktionschef: Adam C. Olson

Biträdande redaktionschef: Ryan Carr

Publiceringsassistent: Cremilda Amaral

Skriv- och redigeringssteam: Maryssa Dennis, David Dickson,
David A. Edwards, Matthew D. Flittton, Lori Fuller, Garrett H. Garff,
LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal,
Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekir,
Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney,
Mindy Anne Selu, Marissa Widdison

Huvudansvarig för grafik: J. Scott Knudsen

Grafikansvarig: Tadd R. Peterson

Formgivningsteam: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,
C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley,
Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison,
Rachel Smith, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Samordnare av immateriell äganderätt: Collette Nebeker Aune

Produktionschef: Jane Ann Peters

Produktionsteam: Glen Adair, Connie Bowthorpe Bridge,
Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty,
Derek Richardson

Prepress: Joshua Dennis, Ammon Harris

Tryckerichef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Troy K. Vellinga

Översättning:

Översättningstjänst

Mariatorget 1A

118 48 STOCKHOLM

Tfn 08-556 029 80

E-post: myhrbergj@ldschurch.org

För prenumeration och priser utanför Förenta staterna och
Kanada, gå till store.lds.org eller kontakta kyrkans lokala
distributionscenter eller församlings- eller grensledare.

Ansvärgivare för Liahona: Jerker Myhrberg

Ansvärgivare för Kyrkonytt: Gösta Körlof

Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, avdelningen för

medlemsuppteckningar och statistik

Sveagatan 8A

441 32 Alingsås

Prenumerationsinformation

Prenumeration eller ändring av adress sker genom att kontakta

Customer Service (kundtjänsten)

Tel: 08-500 655 20

E-post: rcstockholm@ldschurch.org

Internet: store.lds.org

Priset för en helårsprenumeration är SEK 84:00 som insättes på

plusgiro: 260353-8. Ange Liahona och språk.

Skicka manuskript och frågor online till liahona.lds.org; via post
till *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150-0024, USA eller via e-post till liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller
"vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska,
cebuano, danska, engelska, estniska, fijijska, finska, franska,
grekiska, holländska, isländska, indonesiska, italienska, japanska,
kambodjanska, kinesiska (förenklad), kiribat, koreanska, kroatiska,
lettiska, litauiska, malagassiska, marshallesiska, mongoliska, norska,
polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska,
spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thailändska, tjekiska,
tonganska, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska.
(Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2017 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Printed in the
United States of America.

Copyrightinformation: Om inget annat anges kan material
från *Liahona* kopieras för privat, icke kommersiellt bruk (inklusive
för ämbeten i kyrkan). Den här rättigheten kan när som helst
återkallas. Visuellt material får inte kopieras om förbehåll anges
intill konstverket. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property
Office, 50 E. North Temple St., Fl. 13, Salt Lake City, UT 84150,
USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

June 2017 Vol. 141 No. 6. LIAHONA (USPS 311-480)

Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake
City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada,
\$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt
Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.
Include address label from a recent issue; old and new address must
be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake
Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-
537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)
may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication
Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Förslag till familjens hemafton

Det här numret innehåller artiklar och aktiviteter som kan användas under hemaftnar.
Här är två exempel.

"Oberoende och evangeliestudier",

sidan 42: Ni kan göra den här aktiviteten för att illustrera vikten av att få ett eget andligt ljus. Släck lamporna och be familjemedlemmarna att rita en teckning. Låt någon använda en ficklampa eller ett stearinljus när han eller hon ritat sin teckning. Tänd lamporna efter några minuter. Prata om vilken skillnad det gjorde för att genomföra uppgiften och samtala sedan om principerna i artikeln.

"Att vara som Shiblön",

sidan 73: Vilka är dina favoritpersoner i skrifterna? Ni kan leka "skriftcharader" eller "rita-och-gissa skrifterna". Dramatisera en berättelse i skrifterna eller rita den på ett papper utan att använda några ord. Låt familjemedlemmarna gissa vilken berättelse det är eller vilka personer som är med. Sedan kan ni läsa om personerna i skrifterna och samtala om varför ni beundrar dem. Vilka av deras egenskaper vill ni utveckla?

MER INFORMATION PÅ INTERNET

Liahona och annat material från kyrkan finns på många språk på languages.lds.org. Besök [facebook.com/liahona.magazine](https://www.facebook.com/liahona.magazine) (finns på engelska, portugisiska och spanska) för att få inspirerande budskap, förslag till familjens hemafton och material som du kan dela med dig av till din familj och dina vänner.

ÄMNET I DET HÄR NUMRET

Sidnumren gäller artikelns första sida.

Bön, 10, 48, 74

Den första synen, 26

Dop, 10

Exempel, 32, 36

Familjen, 8, 10, 12, 38, 39,
72, 79

Fasta, 41

Fäder, 10, 12, 72

Förbund, 7, 22

Hopp, 22

Jesu Kristus, 39, 76

Joseph Smith, 26

Kyrkans historia, 70

Lydnad, 20, 66, 73

LäkeDOM, 40, 76

Missionsarbete, 4, 14, 20,
38, 40, 48, 60, 73

Mödrar, 39

Oberoende, 42

**Patriarkaliska
välsignelser**, 62

Prästadömet, 7, 40, 56,
76, 80

Religionsfrihet, 14

Sabbatsdagen, 13, 14, 20

Sakramentet, 13

Skrifterna, 42, 70

Studier, 42

Tempeltjänst, 55

Tjänande, 4, 32, 68, 74

Tro, 36

Uteslutning, 22

Visdomsordet, 66

Vänskap, 50, 54, 60, 68, 74

Återställelsen, 26

President
Thomas S.
Monson

KALLADE TILL VERKET

När profeten Joseph Smith kallade äldste Heber C. Kimball (1801–1868) att "öppna frälsningens dörr" som missionär i England, drabbades äldste Kimball av känslor av otillräcklighet.

"O Herre", skrev han, "jag är en man med 'stammande läppar' och helt olämplig för ett sådant verk."

Äldste Kimball tackade ändå ja till kallelsen och tillade: "De här tankarna avhöll mig inte från pliktens väg, utan i det ögonblick när jag förstod min himmelske Faders vilja kände jag mig genast fast beslutet att gå, oavsett alla faror, i tron på att han skulle uppehålla mig genom sin allsmäktiga kraft och skänka mig varje egenskap jag behövde."¹

Mina unga bröder och systrar som har kallats som heltdissionsmissionärer, ni har kallats till verket därför att ni, liksom äldste Kimball, "har en önskan att tjäna Gud" (L&F 4:3) och därför att ni är redo och värdiga.

Äldre par, ni har kallats till verket av samma anledningar. Men ni har inte bara med er en önskan att tjäna, utan också visdom som ni uppnått efter årtal av uppoffringar, kärlek och erfarenhet som er Fader i himlen kan använda för att beröra hjärtat hos sina söner och döttrar som söker sanningen. Ni har utan tvekan lärt er att vi aldrig till fullo kan älska Herren förrän vi tjänar honom genom att tjäna andra.

Till er önskan att verka som missionärer lägger ni tro och styrka, mod och självtillit, flit och uthållighet, beslutsamhet och hängivenhet. Hängivna missionärer kan åstadkomma underverk på missionsfältet.

President John Taylor (1808–1887) sammanfattade en missionärs viktiga egenskaper så här: "Det slags män [och kvinnor och par] vi vill ha som evangeliets budbärare är män som har tro på Gud, män som har tro på sin religion, män som ärar sitt prästadöme, män som ... Gud har förtroende för. ... Vi vill ha män som är fyllda med den Helige Anden och Guds kraft, män som är värdiga, hederliga, dygdiga och rena."²

Herren har förkunnat:

"Ty se, fältet har redan vitnat till skörd, och se, den som svingar skäran av all sin kraft, han samlar ett förråd så att han inte omkommer utan bringar frälsning till sin själ.

Och tro, hopp, kärlek och barmhärtighet, med blicken endast fäst på Guds ära, dugliggör honom till detta verk (L&F 4:4–5).

Din kallelse har kommit genom inspiration. Jag vittnar om att den Gud kallar, dugliggör han. Du får himmelsk hjälp när du under bön verkar i Herrens vingård.

Det underbara löfte som Herren gav missionärerna i början av den här tidsutdelningen, som finns i Läran och förbunden, blir ditt: "Jag skall gå framför ert ansikte. Jag skall vara på er högra sida och på er vänstra, och min Ande skall vara i era hjärtan och mina änglar runtomkring er för att upprätthålla er" (L&F 84:88).

Medan du verkar får du rika eviga minnen och vänner. Jag känner inte till något fält som ger en större skörd av glädje än missionsfältet.

Nu ett ord till de äldster, systrar och par som av någon anledning inte kan avsluta sitt uppdrag på missionsfältet: Herren älskar er. Han uppskattar er upppoffring. Han vet hur besvikna ni är. Ni ska veta att han

ändå har ett verk för er att utföra. Låt inte Satan intala er något annat. Låt er inte nedslås. Bli inte missmodiga. Misströsta inte.

Som jag sa under en generalkonferens kort efter att jag hade kallats att

leda kyrkan: "Var inte rädda. Var vid gott mod. Framtiden är lika strålande som er tro."³ Det löftet gäller även er. Så tappa inte tron, för Herren har inte tappat tron på er. Håll era förbund och fortsätt framåt.

Världen behöver Jesu Kristi evangelium. Må Herren välsigna alla sina heliga – oavsett var vi verkar – med ett missionärshjärta. ■

SLUTNOTER

1. Heber C. Kimball, i *Life of Heber C. Kimball*, av Orson F. Whitney, 3:e utg. (1967), s. 104.
2. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: John Taylor* (2002), s. 72–73.
3. Thomas S. Monson, "Var vid gott mod", *Liahona*, maj 2009, s. 92.

UNDERVISA FRÅN DET HÄR BUDSKAPET

Oavsett om vi verkar som heltidsmissionärer eller inte har var och en av oss möjlighet att sprida evangeliet och tjäna människorna omkring oss. Du kan använda det här budskapet tillsammans med ett av de senaste generalkonferens-talen om det här ämnet, till exempel "Att sprida det återställda evangeliet" av äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum (*Liahona*, nov. 2016, s. 57). Du kan också samtala om uttrycket "den Gud kallar, dugliggör han" med dem du undervisar. Hur har de känt att Gud har stöttat dem i deras missionsarbete och i deras kallelser? Du kan uppmana dem du undervisar att be om styrka och inspiration för att veta hur de ska sprida evangeliet till familj, vänner och grannar.

Hitta fler förslag
på lds.org/go/6176.
#futuremissionary

En missionär utan namnbricka

Kirsti Arave

I skolan finns det en lärare som har en sådan personlighet som kan avskräcka en från att komma med en motsäggande åsikt om ett ämne. En dag kom vi in på ämnet mormonmissionärer. Jag visste att jag kunde ha besvarat hans frågor, men jag kände att jag inte skulle göra det. Jag sa bara så mycket att han blev nöjd för stunden.

Under de påföljande veckorna kunde jag inte sluta tänka på vårt samtal.

**Jag fick tanken
att jag skulle
ge honom en
Mormons bok.**

Slutligen kom tanken att jag skulle ge honom en Mormons bok med några understrukna meningar om missionsarbete. Tanken skrämde mig, men jag höll fast vid föresatsen. Jag förstod att det var en maning som jag behövde följa.

Omkring två månader senare hade jag en Mormons bok redo. Hela dagen kändes det som om boken brände hål

i ryggsäcken. De tre sekunder det tog att ge honom boken innan vinterlovet började var de mest skrämmande i hela mitt liv.

Första dagen efter lovet gick jag förbi hans klassrum men var rädd för att gå in. Då hörde jag honom ropa på mig, och så gav han mig ett kort. Jag läste det i korridoren. Han skrev att han nog hade läst meningarna jag hade strukit under, och att han började se några av anledningarna till att jag trodde som jag gjorde.

Nu är jag glad över att sprida evangeliet, och jag ser verkligen fram emot att tjäna min himmelske Fader som missionär snart.

Författaren bor i Utah, USA.

BARN

Missionsarbete

Missionärer kallas att undervisa om evangeliet och även att tjäna andra. Hjälp missionärerna hitta de här verktygen som är gömda i bilden!

Studera det här materialet under bön och sök inspiration för att veta vad ni ska prata om. Hur kan kunskap om Hjälpföreningens syfte förbereda Guds döttrar för det eviga livets välsignelser?

Prästadömetts kraft genom att hålla förbund

”Mitt budskap till ... alla är att vi kan leva i ’hem med prästadömetts kraft’ oavsett våra omständigheter”, har äldste Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kvorum sagt.

”När du värdigt tar del av prästadömetts förrättningar ger Herren dig större styrka, frid och evigt perspektiv. Oavsett din situation välsignas du ’i hemmet med prästadömetts kraft’.”¹

Hur kan vi inbjuda prästadömetts kraft i våra liv? Äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum påminner oss om att ”de som har gått ner i dopets bad och sedan tagit emot sin begåvning i Herrens hus är berättigade till rika och underbara välsignelser.

Begåvningen är bokstavligen en gåva som utgörs av kraft ... [och] vår Fader i himlen är generös med sin kraft.” Han påminner oss om att män och kvinnor ”blir båda begåvade med samma kraft” i templet, ”närmare bestämt prästadömetts kraft”.²

Linda K. Burton, Hjälpföreningens generalpresident, har sagt: ”Eftersom prästadömetts kraft är något vi alla vill ha i våra familjer och hem, vad behöver då vi göra för att kunna inbjuda den kraften i våra liv? Personlig rättfärdighet är absolut nödvändigt för att man ska kunna ha prästadömetts kraft.”³

”Om vi ödmjukt kommer inför Herren och ber honom om att undervisa oss, visar han oss hur

vi kan öka *vår* tillgång till *hans* kraft”, har president Russell M. Nelson, president för de tolv apostlarnas kvorum, sagt.⁴

Ytterligare skriftställen och information

1 Nephi 14:14; Läran och förbunden 121:36; 132:20; 109:22
reliefsociety.lds.org

SLUTNOTER

1. Neil L. Andersen, ”Prästadömetts kraft”, *Liahona*, nov. 2013, s. 92, 95.
2. M. Russell Ballard, ”Män och kvinnor och prästadömetts kraft”, *Liahona*, sep. 2014, s. 36.
3. Linda K. Burton, ”Prästadömetts kraft är tillgänglig för alla”, *Liahona*, juni 2014, s. 21.
4. Russell M. Nelson, ”Betala priset för prästadömetts kraft”, *Liahona*, maj 2016, s. 69.

Tro
Familj
Tjänande

Att begrunda

Hur välsignas vi med prästadömetts kraft när vi håller våra förbund?

GENOM ATT FÖLJA EVANGELIET VÅRDAR VI HELIGA FAMILJERELATIONER

Vi är alla barn till kärleksfulla himmelska föräldrar som sände oss till jorden för att vi ska lära oss hur vi återvänder till dem. Familjen är en viktig del av frälsningsplanen. Gud ger oss en familj så att vi kan få en kropp, lära oss rätta principer och förbereda oss för evigt liv.

Vår himmelske Fader vill att alla hans barn ska fostras i en kärleksfull miljö. Det bästa sättet att skapa en sådan miljö är att leva efter och praktisera evangeliets principer. ”Största förutsättningarna för lycka i familjelivet finns då det byggs på Herren Jesu Kristi lärdomar.”¹ Ett hem som är byggt på evangeliets principer blir en fridfull plats där Herrens Ande kan vägleda, inspirera och lyfta alla familjemedlemmarna.

Familjen är instiftad av Gud och är ”himplens *ordning* ... , ett eko av ett himmelskt mönster och en avbild av

Guds eviga familj.”² De här familjerelationerna och deras medföljande ansvar är heliga. Vi lär oss i skrifterna att föräldrar har en plikt att fostra sina barn i sanning, ljus och kärlek (se Ef. 6:4; L&F 68:25). Män och hustrur ska älska och respektera varandra (se Ef. 5:25), och barn ska hedra sina föräldrar (se 2 Mos. 20:12).

”Framgångsrika äktenskap och familjer skapas och bevaras genom principerna tro, bön, omvändelse, förlåtelse, respekt, kärlek, medkänsla, arbete och sund rekreation.”³ Genom att följa evangeliets principer stärks familjerelationerna, och familjemedlemmarnas enskilda och gemensamma andliga styrka ökar. De här principerna hjälper oss också att komma närmare Kristus.

Varje familj har sina utmaningar. I vår tids andliga tumult är det inte alla familjer som har idealiska

omständigheter. Som äldste Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kvorum har sagt: ”Med ... miljontals medlemmar och med den mångfald vi har av barn i kyrkan, behöver vi vara ännu mer omtänksamma och lyhörda.”⁴ Vissa personer har inget stöd från familjen när det gäller att följa evangeliet. En del utmaningar är särskilt svåra, inklusive (men inte begränsat till) skilsmässa, övergrepp och missbruk.

Gud är medveten om varje familjs situation och varje persons önskan att ha kärlek hemma. Även om vi har ofullkomliga relationer med vår familj, kan vi och vårt hem ändå välsignas när vi lever efter evangeliet. Det kan stärka vår relation till vår make eller maka, föräldrar, barn, bröder och systrar, och till vår himmelske Fader. Några av välsignelserna kommer nu och andra inte förrän i evigheten, men Gud undanhåller inga välsignelser för dem som strävar efter rättfärdighet. ■

SLUTNOTER

1. ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
2. Dieter F. Uchtdorf, ”Beröm till er som värnar om familjen”. *Liahona*, maj 2016, s. 77.
3. ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, s. 129.
4. Neil L. Andersen, ”Den som tar emot dem, tar emot mig”, *Liahona*, maj 2016, s. 50.

GUDOMLIG OCH HELIG

”Familjen är gudomlig [och] ... utgör den heligaste av alla relationer.”

President Gordon B. Hinckley (1910–2008), *Kyrkans presidenters lärdomar: Gordon B. Hinckley (2016)*, s. 163.

Hur man stärker familjerelationer genom att följa evangeliet:

Vara vänlig, be om förlåtelse och förlåta

Delta i sunda familjeaktiviteter och traditioner

Dyrka Gud genom att ha familjebön, skriftstudier, hemaftnar och genom att gå i kyrkan och besöka templet.

Tjäna

Lyssna och visa respekt

PÅ REKORDTID

Richard L. Bairrett Jr.

Det skulle behöva ske något fantastiskt för att jag skulle kunna komma hem till min dotters dop.

Min dotter hade just fyllt åtta och såg fram emot att jag skulle döpa henne. Hennes far- och morföräldrar skulle också komma och vara med om det här speciella tillfället, vilket gjorde henne ännu mer förväntansfull och glad. Men när den stora dagen närmade sig såg det ut som om jag kanske inte kunde vara med på dopet.

Mitt jobb som militärpilot och ställföreträdande planeringsofficer var sällan tråkigt, men det blev ännu mer intensivt när min planeringsofficer gav sig iväg på ett annat uppdrag. Jag fick

hantera våg på våg av uppdrag. För att få fram det nödvändiga antalet flygbesättningar tvingades jag ställa in utbildningar, avbryta en del av skvadronens uppgifter och avboka semesterar som hade planerats sedan månader tillbaka.

Flygbesättningar gav sig av på 21-dagsmissioner utan större chans att återvända tidigare än väntat. Och när min planeringsofficer och en annan ställföreträdande planeringsofficer återvände blev det svårt att rättfärdiga att jag skulle vara med på en familjebegivenhet. Hur kunde jag

vara hemma när jag hade krävt att så många andra skulle göra uppoffringar?

Jag kände mig splittrad. Jag hade alltid försökt sätta familjen framför mitt yrke, men det här var en ovanlig situation, och jag hade också en plikt att tjäna mitt land. Fastän min planeringsofficer inte var medlem i kyrkan förstod han hur viktig den här händelsen var för min familj och lät mig fatta beslutet själv. Efter många böner och samtal med familjen gjorde jag det som jag kände var rätt och anmälde mig till nästa uppdrag.

När min besättning blev underrättad om att ett uppdrag skulle påbörjas på måndagsmorgonen såg det inte ut som om det fanns någon chans att jag skulle hinna tillbaka till min dotters dop på lördagen. Vi skulle flyga till en lasthämtningsplats, sedan till en bas där vi var tvungna att vila innan vi flög igen. Senare skulle vi flyga till en annan plats och vila, sedan frakta en last till en mycket avlägsen plats, och på vägen tillbaka skulle vi landa för ännu en vilopaus, för att därefter återvända hem och hämta ytterligare en last och sedan göra om proceduren. Det tog normalt sett minst sju dagar att göra en sådan rundtur, men jag visste att min familj bad om att jag skulle hinna tillbaka. Deras tro och böner hjälpte mig ha tro, och det blev snabbt uppenbart att det här inte skulle bli något typiskt uppdrag.

För det första: I stället för att stanna en dag eller två på rastplatsen fick vi i uppdrag att lufttanka och fortsätta vidare till vår första internationella destination. Efter ha vilat minimumtiden enligt lag, beordrades vi att flyga på ett annat uppdrag tur och retur till den avlägsna platsen för en lastleverans. Avlastningen av utrustning och tankningen vid vår destination gick ovanligt bra, och efter ännu en kort vilopaus beordrades vi att återvända direkt till hemmabasen. Vi skulle vara hemma i en dag eller så!

Jag var överlycklig över att kunna säga till min familj att jag nästan var hemma. Men sedan sa min fru att doggudstjänsten just hade flyttats från klockan fem till klockan två för att ge rum åt en stavsaktivitet för ungdomar. Jag ringde vår ansvarige för lufttransport och förklarade situationen. Efter en kort paus svarade han att det fanns tillräckligt många tillgängliga besättningar för att skjuta på nästa mobiliseringsorder till klockan fem på lördagen – den tid när doggudstjänsten ursprungligen skulle ha hållits.

När vi på hemvägen flög förbi bergskedjan nära mitt hem, såg jag att jag hade en trosprövning kvar: stadsljusen nedanför skymdes av dimma. Jag hade aldrig varit med om sämre sikt inför en landning. Vi gjorde snabbt upp en plan för att om nödvändigt förflytta oss till ett annat flygfält, gick igenom vår checklista och gick ner för att ta en titt.

När vi flög in över landningsbanan på 60 meters höjd var vi helt insvepta i dimma. Plötsligt, när vi kom ner på 37 meter, såg vi den upplysta landningsbanan framför oss, och några sekunder senare befann vi oss tryggt på marken. Alla drog en lättnadens suck.

En aldrig förut skådad serie till synes slumpmässiga händelser hade gjort det möjligt för min besättning att göra en resa i flera steg till andra

sidan jorden och tillbaka på rekordtid, och jag kunde vara hemma under den korta tidsperiod som sammanföll med min dotters dop. Med Herrens hjälp kunde jag fullfölja min plikt mot mitt land, min skvadron och framför allt min familj. Livet hade gått vidare om vi hade behövt flytta på vår dotters dop, men vår himmelske Fader lät oss veta att han älskar oss och hör våra böner. Han gav min dotter minnet av de där mirakulösa händelserna som ett vittnesbörd om att han älskar henne, och min fru och jag fick båda ett starkare vittnesbörd om att "vad ni än ber Fadern om i mitt namn, som är rätt, med tro på att ni skall få, se, det skall bli er givet" (3 Ne. 18:20). ■

Författaren bodde i Kalifornien, USA, när den här händelsen inträffade.

BESKYDDAD AV MIN HIMMELSKE FADER

LaRene Porter Gaunt

Kyrkans tidningar

innan min far blev sjuk i Alzheimers hade han alltid en berättelse eller en sång till sina barn. Jag minns hur han satt i sin stora fåtölj med min lillebror i knät och hur hans milda röst fyllde rummet med berättelser från hans ungdom – allt från när han tog hand om korna med katten liggande på axlarna, till när han åkte kana nerför Escalantes ”red rock” i Utah. När sedan min bror började blunda tog berättelserna slut och samma cowboyvaggvisa började:

*Blunda min trötte lille cowboy,
din himmelske Fader vakar
över dig.*

*Det är dags att sova, ännu en dag
är förbi.*

Så blunda nu, min lille cowboy.¹

Nu har min lillebror blivit far, och pappa ligger i en sjukhussäng i San Diego, Kalifornien. Fastän han kan se palmträd tror han att han är en pojke som vänder på bevattningssystem längs rader av majs, tomater och gröna bönor. Men det är han inte. Han är döende.

Dag efter dag samlas min mor, mina bröder och mina systrar runt hans säng. Mor ringer mig hemma bland Utahs berg. Hon talar om att när hon visar pappa gamla familjefoton så sprider sig ett leende i hans insjunkna ansikte. Andra gånger vandrar hans bröder, som är döda sedan länge, in och ut ur hans sinne och hjärta. Hon försöker få honom att äta, men han vägrar. Han säger att hans bröder har fångat forell och han måste ta hand om hästarna före middagen.

En efter en har vi förlikat oss med tanken att när pappa går vidare från det här livet så ”tas [han] hem till den Gud som gav [oss] liv”, till ”paradis, ... där [han] skall vila sig från alla sina besvärligheter och från all möda och sorg” (Alma 40:11–12).

Jag ringer mamma och hon ger telefonen till pappa. Till min förvåning börjar han sjunga för mig: ”Blunda, min trötte lille cowboy, din himmelske Fader vakar över dig.”

Jag undrar om pappa verkligen vet att det är jag. Förmodligen inte, men hans sång kommer som en gåva direkt till hjärtat. Jag gråter i tacksamhet för denna ömma barmhärtighet från min himmelske Fader och för hans frälsningsplan. Snart är vaggvisan slut, och jag föreställer mig hur pappas ögon blir allt tyngre. Stunden är över, men jag får hopp av vetenskapen om att döden är en del av Guds plan att föra oss till sig. Jag tror på Guds plan och på hans kärlek till oss när vi går vidare från det här livet. Jag viskar: ”God natt, pappa. Somna in. Din himmelske Fader vakar över dig.” ■

SLUTNOT

1. Se Jack Scholl och M. K. Jerome, ”My Little Buckaroo” (1937).

ENSLIG DYRKAN I SARAJEVO

Armin Wilhelm

På söndagarna sjöng, bad och höll jag tal för mig själv. Skulle några andra medlemmar börja komma på mötena också?

Som militär i Tyskland tillbringade jag mer än hälften av 1999 i Sarajevo, huvudstaden i Bosnien och Hercegovina. Mitt militäruppdrag innebar stora utmaningar och långa dagar, men jag tog mig alltid tid att gå i kyrkan i en liten byggnad som användes av olika samfund i vårt läger med 750 personer.

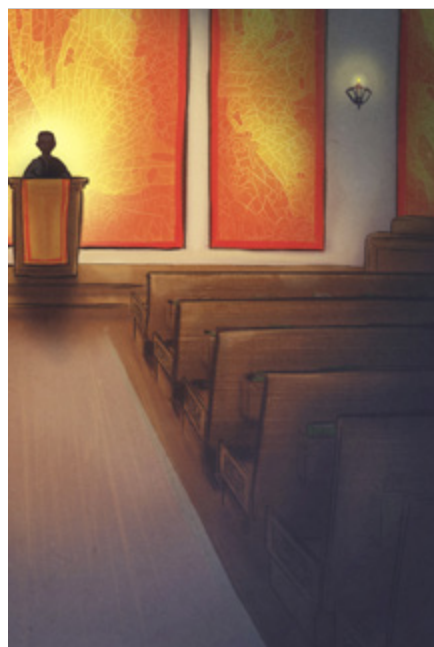
När jag kom till möteshuset en söndagseftermiddag var dörrarna låsta. Jag fick veta att de andra medlemmarna i kyrkan i lägret hade förflyttats. Jag var besviken för jag hade sett fram emot att dyrka och ta del av sakramentet. Innan jag kom till Sarajevo var jag upptagen med att verka som grens-president i Tyskland och kunde ta del av sakramentet regelbundet.

Flera veckor senare fick jag i uppdrag att följa med min general på ett besök till en amerikansk division. Under lunchen frågade en amerikansk befälhavare som hade sett mig prata med andra militärer om jag var medlem i kyrkan. När jag sa att jag var det gav han mig namn och kontaktinformation för kyrkans seniorgruppledare där.

Snart kontaktades jag av en broder Fisher. Efter en intervju avskilde han mig som gruppledare för kyrkan i

Sarajevo, med uppgift att organisera en grupp. (En grupp är en kyrkoenhet i militära sammanhang, liknande en gren.)

Jag började sätta upp mötestider på anslagstavlor och skicka ut inbjudningar, i hopp om att hitta andra sista dagars heliga i militärbarackerna i Sarajevo. Under de första veckorna var det ingen som kom. Så på söndagarna sjöng, bad och höll jag tal för mig själv. Enligt kyrkans riktlinjer för ledare och medlemmar i det militära kunde jag välsigna och ta

del av sakramentet utan en annan prästadömsbärare. Det gav mig stor glädje.

Jag höll mina ensamma möten på engelska för att förbättra mina kunskaper i språket. Det första talet jag höll handlade om Joseph Smith. Det var ingen som syntes i rummet, men jag kände att det fanns andra där. Den Helige Anden stärkte mig och uppenbarade för mig hur viktigt det var för Herrens verk att börja om på nytt på den här platsen.

Några veckor efter att jag haft mitt första söndagsmöte kom en ung amerikansk soldat in i byggnaden. Hon hade döpts bara några månader tidigare. Jag blev så glad! Två veckor senare kom ytterligare en syster. Sedan kom två bröder. Med Herrens hjälp började kyrkan växa i Sarajevo.

Nu har kyrkan en gren i Sarajevo. När jag tänker tillbaka på min tid där förundras jag över vilken ära Herren gav mig genom att låta mig tjäna på ett speciellt sätt – att vara en liten kugge i hans verk och att veta att ”av det ringa kommer det som är stort” (L&F 64:33). ■

Författaren bor i Rheinland-Pfalz, Tyskland.

**Äldste
Dallin H. Oaks**
i de tolv
apostlarnas
kvorum

Religionens viktiga

I över trettio år har jag varit en av Jesu Kristi tolv apostlar. Enligt instruktioner från första presidentskapet leder vi vår världsomfattande kyrka på nästan 16 miljoner medlemmar i drygt 30 000 församlingar.

Vi undervisar och vittnar om Jesu Kristi gudomlighet och om hans prästadöme och fullheten i hans lära.

Något som är unikt för vår lära är vår vetskap om att Gud fortsätter att kalla profeter och apostlar som tar emot uppenbarelser och lär oss hur vi ska tillämpa hans bud i vår tids omständigheter.

1. Religionens globala betydelse

Religionsfrihet är ett av mina stora intressen. Min första publikation som ung juridiklärare vid University of Chicago för 54 år sedan var en bok jag sammanställde om relationen mellan kyrkan och staten i Förenta staterna.¹

Och nu, mycket mer än då, kan ingen av oss bortse från religionens betydelse globalt – inom politik, konfliktlösning, ekonomisk utveckling, humanitär hjälp och annat. Åttiofyra procent av världens befolkning tillhör en viss religion,² men ändå bor 77 procent av världens befolkning i länder med stora eller mycket stora restriktioner för religionsfriheten.³ Att förstå religionen och dess relation till globala problem och regeringar är väsentligt om vi vill förbättra världen vi lever i.

Fastän religiös frihet är okänd i större delen av världen och hotas av sekularisering och extremism i den övriga världen, talar jag om de ideal inom vilka de friheter som religionen försöker skydda är gudagivna och

inneboende, men som realiserar genom ömsesidigt kompletterande relationer med regeringar som eftersträvar alla medborgares väl.

Följaktligen bör en regering befästa religionsfriheten för sina medborgare. Som det står i FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna: "Var och en har rätt till tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet. Denna rätt innefattar frihet att byta religion och trosuppfattning och att, ensam eller i gemenskap med andra, offentligen eller enskilt, utöva sin religion eller trosuppfattning genom undervisning, andaktsövning, gudstjänst och religiösa sedvänjor."⁴

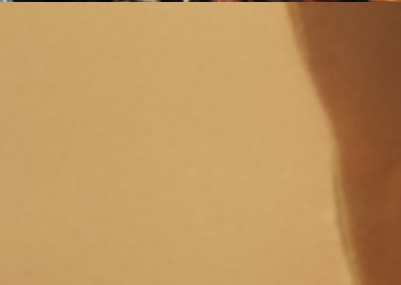
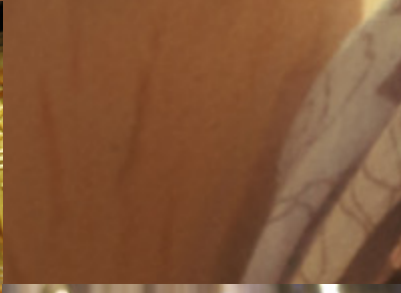
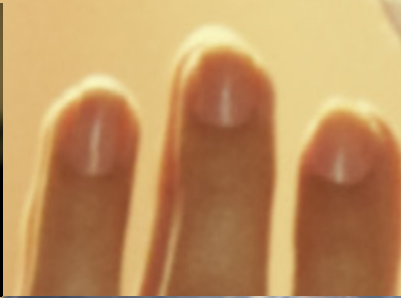
Religionens övriga ansvar, genom sina anhängare, är att följa lagarna och respektera kulturen i det land som säkerställer dess frihet. När religionsfriheten är säkerställd är ett sådant gensvar en tacksamhetsskuld man gladeligen betalar.

Om alla accepterade och tillämpade de här allmänna principerna skulle det inte

---

Äldste Oaks höll det här talet den 9 juni 2016 vid Oxford University i England under ett symposium om religionsfrihet

globala roll

Vi kan inte förlora religionens inflytande i det offentliga livet utan att allvarligt äventyra vår frihet.

finnas något behov av de här samtalen om religionsfrihet. Men som vi alla vet är vår värld insnärjd i konflikter om de här allmänna principerna. Framträdande röster ifrågasätter

Många av de mest betydelsefulla moraliska framstegen i västvärlden har motiverats av religiösa principer och antagits officiellt genom predikningar från talarstolar.

Medurs, med början överst till väntser: Moder Teresa, dr Martin Luther King Jr, USA:s president Abraham Lincoln, biskop Desmond Tutu, William Wilberforce.

nu hela idén med särskilt skydd för religioner. En sådan bok har titeln *Freedom from Religion*, och en annan *Why Tolerate Religion?*⁵

Andra röster försöker marginalisera religioner och troende, till exempel genom att begränsa religionsfriheten till undervisning i kyrkor, synagogor och moskéer och förhindra religionsutövning i offentligheten. Sådana försök bryter förstås mot en försäkran i FN:s allmänna förklaring

om rätten att utöva religion eller trosuppfattningar "offentligen eller enskilt". Fritt utövande av religion måste också gälla när troende agerar som en enhet, till exempel när det gäller insatser i fråga om utbildning, medicin och kultur.

2. Religionens sociala värderingar

Religiösa uppfattningar och seder anses också vara irrationella och stå i motsats mot regeringars och sociala mål. Jag vidhåller förstås att religionen är värdefull för samhället på ett unikt sätt. Som en ateist erkände i en bok nyligen: "Man behöver inte vara religiöst troende för att förstå att de

centrala värderingarna i västvärldens civilisation är grundade på religion, och vara bekymrad över att urholkningen av religiös utövning därför undergräver de värderingarna."⁶ En av de "centrala värderingarna" är människans inneboende värdighet och värde.

Här är sju andra exempel på religionens sociala värderingar:

1. Många av de mest betydelsefulla moraliska framstegen i västvärlden har motiverats av religiösa principer och antagits officiellt genom predikningar från talarstolar. Så var det med avskaffandet av slavhandeln i Brittiska imperiet, Emancipationsproklamationen i Förenta staterna och medborgarrättsrörelsen under de senaste femtio åren. De här framstegen varken motiverades eller genomfördes till följd av sekulär etik utan drevs först och främst av personer som hade en tydlig religiös vision av vad som var moraliskt rätt.

2. I Förenta staterna har vår enorma privata sektor av välgörenhetsarbete – utbildning, sjukhus, omsorg om

fattiga och oräkneliga andra välgörenhetsinsatser av stort värde – sitt ursprung i och sponsras fortfarande till stor del av religiösa organisationer och religiösa initiativ.

3. Västvärlden hålls inte främst samman av lagar och rättsväsende, vilket skulle vara opraktiskt, utan framför allt av medborgare som frivilligt följer det som inte kan genomdrivas, på grund av deras inre känsla för korrekt uppförande. För många är det en religiös tro på rätt och fel och en ansvarskänsla gentemot en högre makt som leder till sådan frivillig självreglering. Faktum är att religiösa värderingar och politiska realiteter är en så integrerad del av västvärldens ursprung och fortbestånd att vi inte kan förlora religionens inflytande i det offentliga livet utan att allvarligt äventyra all vår frihet.

4. Tillsammans med sina privata motparter tjänar religiösa organisationer som medlarinstitutioner för att forma och begränsa regeringars inkräktande makt över enskilda och privata organisationer.

5. Religion inspirerar många troende att tjäna andra, vilket totalt sett är till stor förmån för samhällen och länder.

6. Religion stärker samhällets sociala struktur. Som Rabin Jonathan Sacks har sagt: "[Religion] är fortfarande den mäktigaste samhällsbyggaren som världen känt till. ... Religion är det bästa motgiftet mot konsumentålderns individualism. Tanken att samhället klarar sig utan den strider helt mot vad som skett historiskt sett."⁷

7. Clayton M. Christensen, en sista dagars helig som världen över hyllats som framstående inom nytänkande företagsledning⁸, har skrivit att "religion är grundvalen för demokrati och framgång"⁹. Mycket mer skulle kunna sägas om religionens positiva roll inom ekonomisk utveckling.

Jag hävdar att religiösa lärosatser och de troendes religiöst motiverade handlande är nödvändiga för ett fritt och blomstrande samhälle och även fortsatt har rätt till särskilt lagligt skydd.

3. Religionens kompletterande ansvar

Hittills har jag bara talat om regeringars ansvar mot religiöst troende och religiösa organisationer. Nu ska jag tala om de kompletterande ansvar som religioner och troende har gentemot sina regeringar.

Av de som åtnjuter deras beskydd har regeringar naturligtvis rätt att förvänta sig lydnad mot lagar och respekt för kultur. Regeringar har ett övergripande intresse för att bevara de nationella gränsernas säkerhet och försvara medborgarnas hälsa och trygghet. De har naturligtvis rätt att insistera på att alla organisationer, även religioner, avhåller sig från att

förespråka hat och från handlingar som kan resultera i våld eller andra kriminella handlingar. Inget land ska behöva erbjuda en fristad åt organisationer som främjar terrorism. Religionsfrihet är inget hinder för regeringsmakten i någon av de här omständigheterna.

I dag prövas religionens och regeringars kompletterande roller hårt i Europa. Det massiva inflödet av flyktingar med övervägande muslimsk kultur in i länder med annan kultur och andra religioner skapar allvarliga politiska, kulturella, sociala, ekonomiska och religiösa utmaningar.

Vad kan religion och religiösa organisationer bidra med för att hjälpa flyktingar och de länder som har tagit emot dem – på kort och lång sikt? Vi vet att vissa professionella är skeptiska till religiösa organisationers roll i de här sammanhangen, och vissa anser även att religionen har ett negativt inflytande.

Jag ska försöka att inte motsäga åsikter som är baserade på fakta som jag inte känner till. Jag vill bara delge Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas riktlinjer och erfarenhet, som jag anser illustrerar det positiva inflytande som religiösa organisationer kan och bör ha, kortsiktigt och långsiktigt.

Vi som är kända som sista dagars heliga, eller mormoner, tar Kristi uppmaning att vi ska ge mat till hungriga och tak över huvudet till främlingar bokstavligt (se Matt. 25:35). Vi har också uppmanats av en nutida uppenbarelse

Flyktingar tar sig över gränsen från Syrien till Turkiet.

från samma källa att "i allt [komma] ihåg de fattiga och behövande, de sjuka och lidande, ty den som inte gör detta, han är inte min lärjunge" (L&F 52:40).

arbete och vårt världsomfattande missionsarbete. Vårt humanitära arbete utförs utan avseende på religiös tillhörighet för vi vill att vårt missionsarbete ska tas emot och beaktas utan någon känsla av tvång, eller på grund av hjälp med mat eller andra tjänster.

4. Vad kan kyrkor göra?

Vad kan kyrkoorganisationer göra förutom det som FN eller enskilda länder kan göra? Jag återgår till vår kyrkas erfarenhet. Vårt medlemsantal – hälften i Förenta staterna och hälften annorstädes – är litet när det gäller vår förmåga

Religiösa lärosatser och de troendes religiöst motiverade handlande är nödvändiga för ett fritt och blomstrande samhälle och har även fortsatt rätt till särskilt lagligt skydd.

Omsorg om de fattiga och behövande är inget övergående eller tillfälligt i vår kyrka. Vi gör det över hela världen. 2015, till exempel, var kyrkan engagerad i 177 nödhjälpsprojekt i 56 länder. Dessutom har vi genomfört hundratals projekt som hjälpt över en miljon människor på andra sätt, till exempel med rent vatten, vaccinering och läkarvård för synskadade. I över 30 år har de insatser som gjorts uppgått till ett värde av omkring 40 miljoner dollar per år.

Vi undviker en av invändningarna mot trosbaserade organisationer genom att strikt hålla isär vårt humanitära

att hjälpa, men vi ha tre stora fördelar som stärker vårt inflytande.

För det första har vi i traditionen av tjänande bland medlemmarna en resurs av hängivna och erfarna volontärer. Omvandlat till siffror donerade våra volontärer 2015 över 25 miljoner arbetstimmar i välfärdshjälp, humanitära insatser och andra projekt som kyrkan sponsrade,¹⁰ förutom det som våra medlemmar gjorde privat.

För det andra kan vi tack vare våra medlemmars ekonomiska bidrag till humanitära tjänster erbjuda egna medel. Eftersom vi kan verka oberoende av byråkratiska strukturer och anslag är vi också angelägna om att samordna våra insatser med enskilda regeringar och med FN:s organ för största möjliga effekt. Vi ber dem att ge större uppmärksamhet åt de religiösa organisationernas styrka.

För det tredje har vi en global gräsrotsorganisation som kan mobiliseras utan dröjsmål. Angående det världsomfattande flyktingproblemet, till exempel, skickade vårt första

presidentskap och presidenterna för vår Hjälpförening, Unga kvinnors organisation och Primärs organisation meddelanden till medlemmarna världen över i mars 2016 och påminde dem om den grundläggande kristna principen att hjälpa de fattiga och främlingarna bland oss (se Matt. 25:35). De uppmanade kvinnor i alla åldrar att gå samman för att hjälpa flyktingar i sina närområden.¹¹

Ett representativt exempel på våra medlemmars gen-svar i Europa var när över 200 mormoner med vänner samlades en kväll i april 2016 och paketerade 1 061 "välkomstkassar" till barn som bodde i sex flyktingläger i delstaterna Hessen och Rheinland-Pfalz i Tyskland. Kassarna innehöll nya kläder, hygienartiklar, filter och ritmaterial. En av kvinnorna som ledde projektet sa: "Jag kan visserligen inte ändra på de tragiska omständigheter som tvingade [flyktingarna] att fly från sina hem, men jag kan göra skillnad i [deras] miljö och vara en inflytelserik person i [deras] liv.

Här är två exempel på våra formellt organiserade världsomfattande humanitära insatser. 2015 byggde LDS Charities, i fullt partnerskap med brittiskbaserade AMAR Foundation, hälsovårdscentraler åt yezidi-minoriteten i norra Irak som blev brutalt

attackerade av ISIS. De här hälsovårdscentren – fullt utrustade med laboratorium, akutvård, apotek och ultraljud – hjälper ett folk som lider både fysiskt och andligt. De anställer yrkeskunniga inom medicin och volontärer bland yezidi-befolkningen som hjälper sitt folk enligt deras kultur.

Den 26 december 2004 dödade den ödeläggande jordbävningen och därpå följande tsunamin i Sydostasien 230 000 människor i 14 länder. Vår välgörenhetsorganisation LDS Charities anlände till platsen en dag senare och arbetade aktivt i fem år. Enbart i det starkt drabbade Banda Aceh-området byggde våra välfärds-

enheter 900 permanenta bostäder, 24 vattensystem, 15 grundskolor, 3 vårdcentraler och 3 aktivitetshus som också används som moskéer. Dessutom tillhandhöll vi exemplar av Koranen och bönemattor för att hjälpa samhällena med deras dyrkan.

De här är bara några exempel på religionens värde i en kultur där vi som tillhör en religion inte bara förespråkar utan också kräver religionsfrihet, som

vi anser är den första friheten. ■

För hela texten och en video av det här talet på engelska, gå till mormonnewsroom.org.

Grevinna Emma Nicholson, ordförande för AMAR, tillsammans med äldste Jeffrey R. Holland i London, England.

SLUTNOTER

1. Se *The Wall between Church and State*, red. av Dallin H. Oaks (1963).
2. Se Pew Research Center, "The Global Religious Landscape: A Report on the Size and Distribution of the World's Major Religious Groups as of 2010", dec. 2012, s. 9, 24, pewforum.org.
3. Se Pew Research Center, "Latest Trends in Religious Restrictions and Hostilities", 26 feb. 2015, s. 4, pewforum.org.
4. Allmän förklaring om de mänskliga rättigheterna, antagen av Förenta nationernas generalförsamling den 10 dec. 1948, un.org. Den här samlingen föreskriver för religiöst utövande är vida erkänd i internationella och regionala dokument om mänskliga rättigheter. Se till exempel, "Internationell konvention om medborgerliga och politiska rättigheter", 16 dec. 1966, artikel 18; "FN:s förklaring om avskaffande av alla former av intolerans och diskriminering på grund av religion eller övertygelse", 1981, artikel 1; Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna", 1950, artikel 9; "Den amerikanska konventionen om mänskliga rättigheter", 22 nov. 1969, artikel 12 och "Afrikanska stadgan för människans och folkens rättigheter", 27 juni 1981, artikel 8.
5. Amos N. Guiora, *Freedom from Religion: Rights and National Security* (2009) och Brian Leiter, *Why Tolerate Religion?* (2012).
6. Melanie Phillips, *The World Turned Upside Down: The Global Battle over God, Truth, and Power* (2010), s. xviii.
7. Jonathan Sacks, "The Moral Animal", *New York Times*, 23 dec. 2012, nytimes.com.
8. Jena McGregor, "The World's Most Influential Management Thinker?" *Washington Post*, 12 nov. 2013, washingtonpost.com.
9. Clayton Christensen, "Religion Is the Foundation of Democracy and Prosperity", 8 feb. 2011, mormonperspectives.com.
10. Det här är totalt sett över 14 miljoner timmar servicearbete av missionärer, nästan 8 miljoner av välfärdsarbetare och humanitära arbetare och över 4 miljoner av välfärdsarbete i församlingarna.
11. Se Brev från första presidentskapet, 26 mars 2016 och brev från Hjälpföreningens, Unga kvinnors och Primärs generalpresidenter, 26 mars 2016.

Vi upptäckte att det fungerade bättre att uppmana Nikolai att följa evangelieprinciperna än att bara berätta för honom om dem.

För många år sedan, medan jag arbetade som gatuförsäljare i ett litet samhälle i Polen, träffade jag en man som heter Nikolai Shaveko. Vi upptäckte att vi båda kom från Tjernihiv i Ukraina och blev snabbt vänner.

Så småningom fick jag veta att Nikolai inte hade någonstans att bo, så min fru och jag inbjöd honom att bo hos oss. Vår lägenhet var inte särskilt varm eller bekväm, men vi hade ett extra rum. Han tog tacksamt emot erbjudandet och bodde hos oss en tid. Han började se hur vi levde.

Inget arbete på söndagar?

Liksom de flesta försäljare av hushållsartiklar behövde vi arbeta länge och hårt för att tjäna tillräckligt med pengar att leva på. Men till skillnad från de flesta andra arbetade min fru och jag inte på söndagar. En dag frågade Nikolai varför. Varför lät vi bli att arbeta och tjäna pengar en hel dag?

”Söndagar är inte till för att vi ska arbeta eller tjäna pengar”, sa jag till honom. ”De gjordes för ett annat syfte.”

”Men hur har ni råd att betala mat och hyra om ni inte arbetar sju dagar i veckan?” frågade han.

För att besvara hans fråga bjöd vi med honom till kyrkan. Det var första gången han fick höra något om kyrkan, och han tog inte till sig det först. Han tyckte att vi var mycket märkliga som valde att gå till möten i stället för att

SÖNDAGARNA ÄR TILL FÖR NÅGOT MER

Alexei Chemezov

tjäna pengar. Men efter det pratade vi ofta med honom om vår tro, och bit för bit blev han mer och mer intresserad.

Pröva så får du se

Nikolai såg oss leva efter det som vi visste var sant. Han såg välsignelserna vi fick. Ja, det var svårt att tjäna tillräckligt med pengar att leva på, men vi visste att det var rätt att helga sabbatsdagen. Och Herren välsignade oss. Vi hade alltid tillräckligt med pengar till det som vi behövde. Det stärkte vårt vittnesbörd om principen och hjälpte oss att vara bättre vittnen för Nikolai. Vi hade tillförsikt nog att uppmana honom: "Pröva så får du se."

En vecka gjorde han det.

I stället för att gå till jobbet följde han med oss till kyrkan. Han trodde inte att det var möjligt att bara arbeta sex dagar i veckan, men tack vare hoppet och välsignelserna han såg i våra liv gjorde han ett försök.

När han räknade pengarna den veckan blev han överraskad. Han hade tjänat mer pengar den veckan än han normalt gjorde när han arbetade sju dagar i veckan!

Försök med tionde också

Samma sak hände när vi pratade om tionde. Först kunde Nikolai inte förstå hur vi kunde avstå från tio procent av vår inkomst.

"Jag kommer aldrig att ha tillräckligt för att göra det!" insisterade han.

Vi ryckte bara på axlarna. "Pröva så får du se."

Han var skeptisk, men log sedan. "Så det är som att inte arbeta på söndagar", sa han. "Om du betalar tionde får du tillräckligt med pengar till dig själv och det du behöver."

Det var en stor uppenbarelse för Nikolai. Han insåg att om vi följer Guds bud så välsignar han oss, och saker och ting ordnar sig till vår förmån.

När Nikolai återvände till Tjernihiv bad han missionärerna att undervisa honom och hans familj. Han och hans familj blev snart medlemmar i kyrkan. Senare verkade Nikolai som grensresident, och hans dotter verkade som missionär i Ryssland.

Vi tyckte om att prata med Nikolai om kyrkan, men i slutändan fungerade det bättre att *uppmanna* honom att följa evangeliets principer än att bara berätta för honom om dem. Han och hans familj fick vittnesbörd och förändrade sina liv när de valde att följa evangeliets sanningar. ■

Författaren bor i Lviv, Ukraina.

KOM OCH SE

"Vi inbjuder er att lyssna till de återställda sanningarna i Jesu Kristi evangelium så att ni kan studera, begrunda, be och själva få veta om det vi berättar för er är sant. ...

Liksom Jesus uppmanade två av sina lärjungar att "komma och se" (se Joh. 1:39), uppmanar vi er att komma och se om Jesu Kristi återupprättade evangelium utvidgar och berikar det som ni redan tror är sant."

Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum, "Kom och se", *Liahona*, nov. 2014, s. 107.

JAG ÅTERFICK MINA förbund

Jag lärde mig att värdesätta mina förbund efter att ha förlorat dem genom uteslutning.

Anonym

Jag växte upp i kyrkan och döptes och konfirmerades som åttaåring. Evangeliet var ett levnadssätt för mig och för de flesta omkring mig. Den Helige Anden var mycket välbekant för mig.

När jag uteslöts ur kyrkan var det nästan som en påtagbar känsla som lämnade mig. Jag kände hur mina tankar blev splittrade och långsamma, och det var förvirrande och svårt att fatta beslut. Jag kände mig orolig och hade svårt att känna lugn.

Jag insåg aldrig hur fullständigt mitt liv skulle förändras när jag förlorade mitt medlemskap. Jag kunde inte längre ha tempelklädnaden på mig eller besöka templet. Jag kunde inte betala tionde, verka i någon kallelse, ta sakramentet eller bära mitt vittnesbörd eller be i kyrkan. Jag hade inte längre den Helige Andens gåva. Och viktigast av allt, jag var inte längre i en förbundsrelation med min Frälsare genom dopets förrättning och templet.

Jag kände mig helt förkrossad och rädd. Mina tre barn var då 16, 14 och 12. De var mina efterkommande så jag ville så gärna ge dem ett arv av hopp. Jag bad dem sitta ner och sa att om jag skulle dö innan jag kunde döpas igen så ville jag att de skulle utföra förrättningen å mina vägnar så fort som det var tillåtet. Jag var rädd eftersom jag inte längre hade välsignelserna av att hålla dopförbunden, och jag oroade mig för att jag kanske inte skulle tvättas ren igen.

Min resa tillbaka

Jag hade aldrig ifrågasatt om kyrkan var sann, och evangeliet var hur jag ville leva mitt liv, så jag fortsatte att gå i kyrkan. Jag ville att min himmelske Fader skulle veta att jag älskade honom och att jag var så ledsen för det jag hade gjort. Jag gick till kyrkan varje vecka fastän det var svårt. Församlingen var inte bekväm med att jag var där, och nästan ingen pratade med mig. Men det fanns en speciell

ung kvinna, Holly, med Downs syndrom som var mycket kärleksfull. Varje söndag när jag kom in i kyrkan sprang hon fram till mig, slog armarna om mig, gav mig en stor kram och sa: ”Det är så kul att se dig! Jag älskar dig!” Det kändes som om hon gjorde det i stället för Frälsaren som ville låta mig veta att han var glad att jag var där.

Det var särskilt svårt att låta sakramentet gå förbi mig utan att ta del av det eftersom jag visste att jag inte fick välsignelserna. Det är en så stor välsignelse att ta del av sakramentet. Det är obeskrivligt att ha välsignelsen att bli ren genom Frälsarens kraft och hans försoningsoffer, att bli förlåten för våra synder och tillkortakommanden vecka efter vecka, och att med kärlek och trofasthet åter förplikta oss att hålla förbundet vi har ingått att alltid minnas vår Frälsare och hålla hans bud.

Eftersom det var så viktigt att betala tionde för mig skapade jag ett bankkonto och satte in tionde på det varje månad. Jag ville att Herren skulle veta att även om han inte kunde ta emot mitt tionde nu så ville jag ändå betala det. Jag var ensamstående just då och fostrade mina tre tonårsdöttrar, och jag kände att jag behövde välsignelserna av att visa Herren min villighet att betala tionde fastän jag inte kunde göra det. Jag är övertygad om att vi blev oerhört välsignade tack vare det.

Återgivna välsignelser

Jag döptes igen lite över ett år efter att jag hade blivit utesluten. Vilken lättnad det var att komma upp ur vattnet och veta att Jesus nu var min förespråkare, min partner. Han hade betalat priset för mina synder och jag var återigen i en förbundsrelation med honom. Jag var fylld av tacksamhet!

Jag fick den Helige Andens gåva igen. Jag kände återigen en påtaglig närvaro: min käre vän vara tillbaka för att

stanna! Jag ville så gärna avhålla mig från att såra honom igen, så att han inte skulle vara tvungen att lämna mig.

Jag stängde mitt tiondekonto, skrev ut en check och gav den ivrigt till min biskop.

Fem år senare fick jag mina tempelvälsignelser återställda. Jag kände mig så lättad och tacksam. Ännu en gång var jag omgiven av kärlek och skyddad av kraften i förbunden som jag hade ingått i templet.

Jag är nu besegrad till en man som älskar mig djupt, och jag honom, och tillsammans arbetar vi aktivt på att göra vår besegling till en förbundsrelation som varar för evigt.

Skuldens bojor

Under de 20 år som gått sedan dess har jag ibland känt oerhörda skuldkänslor svepa över mig som gjort mig djupt olycklig och orolig. Jag undrade om jag hade gjort tillräckligt för att omvända mig och om jag verkligen var förlåten. Så nyligen som för bara några år sedan hade jag samma känslor som Alma den yngre, som beskrivs i Alma 36:12–13:

”Jag plågades av evig pina, ty min själ var fullständigt söndersliten och plågad av alla mina synder.

Ja, jag kom ihåg alla mina synder och min ondska, för vilka jag plågades av helvetets kval. Ja, jag insåg att jag hade gjort uppror mot min Gud och att jag inte hade hållit hans heliga bud.”

En dag knäböjde jag i bön och frågade: ”Fader, har jag gjort tillräckligt? Jag gör vad som än krävs för att det här ska tas ifrån mig.” Sedan väntade jag och lyssnade med hjärtat.

Svaret kom mycket tydligt: ”Du har gjort tillräckligt.” Jag överväldigades av ren glädje. Jag kunde inte sluta le och grät tårar av glädje. Hela den dagen var jag yr av glädje. All skam och skuld var borta för gott.

Återigen tänkte jag på Alma den yngres upplevelse:

”Och se, när jag tänkte detta kunde jag inte längre komma ihåg mina kval, ja, jag sönderslets inte längre av minnet av mina synder.

O vilken glädje, och vilket förunderligt ljus jag såg! Ja, min själ fylldes med glädje, lika stor som min smärta hade varit!” (Alma 36:19–20).

Min resa mot att återfå mitt medlemskap i kyrkan och min förbundsrelation med Frälsaren var hjärtskärande och ödmjukande. När jag kom ut på andra sidan av den här prövningen visste jag att Jesu Kristi försoning är högst dyrbar. Det har tagit mig nästan 20 år att komma över skammen och skulden som uteslutningen innebar och att hitta styrkan att berätta om mina upplevelser för andra.

Jag hoppas att min upplevelse ska inspirera andra att få mod att förändra sig och sträcka sig ut mot andra som vill förändra sig. Jag kan stå och utan tvekan vittna om att Kristi försoning är verklig. Hans kraft kan förändra ditt liv, inte bara till det bättre utan till det allra bästa.

Jag älskar mitt medlemskap i kyrkan innerligt. Det är en ovärderlig gåva och en otrolig välsignelse i mitt liv. Jag vill aldrig vara utan det igen. ■

VÄGEN TILL STÖRRE GLÄDJE

”Var du än befinner dig på stigen mot att ärva det eviga livets gåva, har du möjlighet att visa många människor vägen till större glädje. När du väljer om du ska ingå eller hålla ett förbund med Gud, väljer du om du ska efterlämna ett arv av hopp till dem som kanske följer ditt exempel.”

President Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, ”En ovärderlig arvedel av hopp”, *Liahona*, maj 2014, s. 22.

**Äldste
Richard J. Maynes**

i de sjuttios
presidentskap

Den första synen

EN NYCKEL TILL SÄNNING

Låt oss inte glömma eller ta för givna de många dyrbara sanningar som vi lärt oss genom Joseph Smiths första syn.

Aterställelsen av Jesu Kristi evangelium i dess fullhet i de sista dagarna har förutsetts och förutsagts av profeter i alla tider. Därför borde återställelsen inte komma som någon överraskning för dem som studerar skrifterna. Dussintals profetiska uttalanden i Gamla testamentet, Nya testamentet och Mormons bok förutsäger och pekar tydligt på evangeliets återställelse.¹

I slutet av 1790-talet, omkring 2 400 år efter att kung Nebukadnessar såg i en dröm att "himmelens Gud [skall] upprätta ett rike, som aldrig i evighet skall förstöras" (Dan. 2:44), påbörjades en hundra år lång serie av väckelser i Förenta staterna.

De här väckelserna är av historiker kända som en del av den andra stora väckelserörelsen. Det var genom de här väckelsemötenas konkurrerande idéer om frälsning som Joseph Smith och hans familj navigerade sin religiösa hängivenhet.

Joseph påverkades mycket av sin fars lärdomar och samtal. Denne sökte men kunde inte bland väckelsesektorna finna någon som var organiserad efter Jesu Kristi och hans apostlars gamla ordning. Joseph lyssnade och funderade under familjens bibelstudier. Vid 12 års ålder började han oroa sig över sina synder och sin odödliga själs välfärd, vilket ledde honom till att själv söka i skrifterna.

Medan Joseph Smith sökte bestämde han sig för att "följa Jakobs råd, det vill säga be till Gud".

Medan han sökte bestämde han sig för att "följa Jakobs råd, det vill säga be till Gud" (JS-H 1:13; se också Jak. 1:5). När Gud Fadern och hans Son Herren Jesus Kristus sedan visade sig för Joseph inleddes tidernas fullhets utdelning.

Fyra redogörelser

Profeten Joseph Smith skrev eller dikterade fyra kända berättelser om sin första syn. Dessutom skrev hans samtida ner sina minnen av vad de hört Joseph säga om synen. Fem sådana redogörelser är kända. Det är en välsignelse att ha de här uppteckningarna. De gör Josephs första syn till den bäst dokumenterade synen i historien. Jag uppmanar er att besöka history.lds.org för att lära er mer om redogörelserna och se hur de tillsammans målar en mer fullständig bild.

I "Redogörelser för den första synen" i Evangelieämnen står det: "De olika redogörelserna för den första synen återger

ett konsekvent händelseförlopp, men det är naturligt att de skiljer sig åt i fråga om betoning och detaljer. Historiker förväntar sig att när en person återger en upplevelse i olika sammanhang inför olika åhörargrupper under många år, så betonar varje redogörelse olika aspekter av upplevelsen och innehåller unika detaljer. Faktum är att skillnader, som liknar dem som finns i redogörelserna för den första synen, även finns i Bibelns redogörelser för Paulus syn på vägen till Damaskus och apostlarnas upplevelse på förklaringsberget. Men trots skillnaderna är alla redogörelser för den första synen i grunden konsekventa. Några har felaktigt hävdats att eventuella variationer i återgivningen av upplevelsen är bevis på fabricering. Tvärtom ger den rika historiska uppteckningen oss möjlighet att lära oss mer om den här anmärkningsvärda händelsen än om den inte hade dokumenterats lika väl."²

1832 års redogörelse

Först: Berättelsen från 1832 är den första detaljerat skrivna redogörelsen om den första synen. Den ingår i en sexsidig biografi, varav det mesta med Josephs handstil. Det här dokumentet har varit i kyrkans ägo sedan det skrevs. Efter pionjärernas färd västerut var det nerpackat i en koffert i många år och var ganska okänt tills det publicerades i en akademisk uppsats år 1965. Det har sedan dess publicerats gång på gång, bland annat på lds.org och i *Joseph Smith Papers*.

I det här dokumentet berättar Joseph om sin förtvivlan över att inte veta hur han skulle kunna få Frälsarens förlåtelse. Han vittnade: "Herren öppnade himlarna för mig och jag såg Herren."³ Några har tolkat detta som att Joseph talade om att endast

en gudomlig varelse visade sig. Men när man läser i ljuset av andra dokument, kan orden innebära att Gud Fadern öppnade himlarna och uppenbarade sin Son, Jesus Kristus, för Joseph.

Den här redogörelsen betonar vackert Frälsarens försoning och den personliga återlösning han erbjöd Joseph. Det står: "Herren ... talade till mig och sade: 'Joseph, min son, dina synder är dig förlåtna. ... Jag blev korsfäst för världen för att alla som tror på mitt namn skall få evigt liv.'" Joseph vittnade om att han upplevde glädje och kärlek men inte kunde finna någon som trodde. "Min själ var fylld med kärlek, och i många dagar kände jag stor glädje och Herren var med mig, men [jag] kunde inte finna någon som trodde på den himmelska synen. Ändå begrundade jag allt detta i mitt hjärta."⁴

1835 års redogörelse

Därnäst har vi en redogörelse från 1835 med Josephs beskrivning av sin syn för Robert Matthews, som besökte Kirtland, Ohio 1835. Den skrevs ner i Josephs dagbok av hans skrivare. Den fanns inte med i de första upplagorna av Josephs historia, och publicerades först i *BYU Studies* på 1960-talet. I den redogörelsen vittnar Joseph om att Gud visade sig för honom först och att han sedan också såg Frälsaren: "Jag anropade Herren i mäktig bön. En pelare av eld visade sig över mitt huvud. Så vilade den på mig och jag fylldes av utsäglich glädje. En person visade sig mitt i denna pelare av eld som spreds runt omkring mig utan att något förtärdes. En annan person visade sig strax, lik den förste. Han sade till mig: 'Dina synder är dig förlåtna.'" I den här redogörelsen säger Joseph också: "Jag såg många änglar i den synen."⁵

1838 års redogörelse

Redogörelsen från 1838 är den bäst kända och kommer från Joseph Smiths Manuscript History. Det första utkastet skrevs efter Josephs flykt till Kirtland i början av 1838 och det andra utkastet kort efter hans räddning från Missouri 1839. Så den skrevs under stort motstånd. Den publicerades 1842 i *Times and Seasons*, kyrkans dagstidning i Nauvoo, Illinois. Den togs också med i Den kostbara pärlan

1851, som från början var en broschyr för brittiska heliga. Den kanoniserades senare som helig skrift 1880.

Flera utkast till den här redogörelsen har publicerats i *Joseph Smith Papers*. Liksom i redogörelsen från 1835, är den centrala frågan i den redogörelsen vilken kyrka som är den rätta. Som kyrkans historia och inte bara Josephs, "fokuserar den här redogörelsen på synen som början på 'kyrkans uppkomst och utveckling'".⁶ Därför omfattar den inte orden om den personliga förlåtelse som nämns i de två föregående redogörelserna.

1842 års redogörelse

Och slutligen är redogörelsen från 1842 ett svar på en begäran om information från John Wentworth, redaktören på *Chicago Democrat*. Joseph skrev ett brev till honom som inte bara omfattade Trosartiklarna, utan också en beskrivning av den första synen. Brevet publicerades i *Times and Seasons* 1842. Med Josephs tillåtelse publicerades det igen 1844 av historikern Israel Daniel Rupp i hans bok om kristna trosriktningar i Förenta staterna.⁷ Den redogörelsen var avsedd för en publik som var obekant med mormonernas trosuppfattningar. Den skrevs under en välkommen paus i de förföljelser som profeten upplevde.

Liksom i andra redogörelser nämner Joseph den förvirring han upplevde och att två personer visade sig som svar på hans bön: "Jag var omsluten av en himmelsk syn och såg två härliga varelser som var exakt lika till det yttre, omgivna av ett strålande ljus som övergick solens vid middagstid. De berättade för mig att alla religiösa församlingar trodde på felaktiga läror och att ingen av dem var erkänd av Gud såsom hans kyrka och rike. Jag befalldes uttryckligen att 'inte söka dem' och fick samtidigt löftet att evangeliets fullhet framdeles skulle bli bekantgjord för mig."⁸

Det är en välsignelse att ha dessa redogörelser för Josephs första syn. Liksom Nya testamentets olika evangelier som tillsammans mer fullständigt beskriver Kristi liv och verksamhet, ger oss var och en av redogörelserna som beskriver Josephs första syn mer detaljer och perspektiv på hela upplevelsen. Tillsammans berättar de Josephs konsekventa, sammanhållna historia. Alla betonar att det

fanns förvirring och stridigheter bland kristna kyrkor, att Joseph önskade få veta vilken, om någon, som hade rätt, att han sökte i skriften och bad, att ett ljus kom ner från himlen och att gudomliga varelser visade sig och besvarade hans bön.

”Jag kunde inte förneka det”

Den kanoniserade versionen från 1838 av Joseph Smiths redogörelse för den första synen är den mäktigaste lärande-upplevelsen någon på jorden kan få. Upplevelsen förändrade Josephs liv, den förändrade mitt liv, och jag vet att den förändrat eller kommer att förändra ditt liv om du går till Herren för att få den bekräftad.

Som det står i dokumentet ”Redogörelser för den första synen” på lds.org: ”Joseph Smith vittnade gång på gång om att han upplevt en storslagen syn av Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus. Varken sanningen om den första synen eller argumenten mot den kan bevisas enbart genom historisk forskning. För att få veta sanningen om Joseph Smiths vittnesbörd krävs det av varje uppriktig sanningssökare att han eller hon studerar uppteckningen och sedan utövar tillräckligt med tro på Kristus för att fråga Gud i uppriktig och ödmjuk bön om uppteckningen är sann. Om sökaren frågar med den uppriktiga avsikten att handla efter det svar som den Helige Anden ger, blir sanningen om Joseph Smiths syn uppenbar. På det sättet kan var och en veta att Joseph Smith var ärlig när han förkunnade: ’Jag hade sett en syn. Jag visste det, och jag visste att Gud visste det och jag kunde inte förneka det’ [JS-H 1:25].”

Enligt president Joseph F. Smith (1838–1918) var ”den största händelse som någonsin har inträffat i världen sedan Guds Sons uppståndelse ... när Fadern och Sonen kom till pojken Joseph Smith.”⁹

Sanningar från den första synen

Det är en förunderlig och upplysande upplevelse att analysera vad vi lär oss av den här heliga, vördnadsbjudande upplevelsen. Jag vill delge ett urval av sanningar som vi lär oss av Joseph Smiths första syn om vår himmelske

Faders och han Son Jesu Kristi eviga natur, att Satan är verklig, kampen mellan gott och ont och andra viktiga aspekter av den stora frälsningsplanen.

Vi lär oss att skrifterna är sanna och kan tas bokstavligt och tillämpas i våra liv.

Vi lär oss att begrundan av skrifterna ger kraft och insikt.

Vi lär oss att enbart kunskap inte räcker. Att handla efter vad vi vet ger Guds välsignelser.

Vi lär oss att lita på Gud och se till honom för att få svar på livets viktigaste frågor och inte lita på människor.

Vi lär oss att böner besvaras alltefter vår osvikliga tro och enligt vår himmelske Faders vilja.

Vi lär oss att Satan verkligen finns och att han har verklig makt att påverka såväl den fysiska världen som oss.

Vi lär oss att Satans makt är begränsad och överskuggas av Guds makt.

VAD JOSEPH LÄRDE SIG

”Joseph Smith lärde sig under den stunden [den första synen], lång eller kort, mer om Guds natur än alla lärda teologer i alla tider någonsin lärt sig.”

Se president Gordon B. Hinckley (1910–2008), ”Inspirerande tankar”, *Liahona*, aug. 1997, s. 5.

Vi lär oss att Satan gör vad som helst för att förgöra Guds verk och att Satan måste ha vetat hur viktig Joseph Smith var i rollen som återställsens profet.

Vi lär oss att vi kan övervinna Satan genom att åkalla Gud och att helt och hållet lita på Herren.

Vi lär oss att där det finns ljus, måste mörkret försvinna.

Vi lär oss att Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus är två åtskilda och distinkta var-elser som liknar varandra till det yttre.

Vi lär oss att vi är skapade till Guds avbild.

Vi lär oss att Kristus har uppstått.

Vi lär oss att Gud känner oss personligen och är medveten om våra behov och bekymmer. Han tilltalade Joseph vid namn.

Vi lär oss om relationen mellan Fadern och Sonen. Jesus underkastar sig sin Fader och Fadern kommunicerar med dödliga här genom sin Son.

Vi lär oss att Jesu Fader älskar Jesus Kristus och kallar honom sin älskade Son.

Vi lär oss att Jesu Kristi sanna kyrka som han organiserade den inte fanns på jorden under Joseph Smiths tid, vilket bekräftar verkligheten av det stora avfall som förutsades av aposteln Paulus.

Vi lär oss att när vi bryr oss tillräckligt mycket om att önska Guds påverkan i våra liv, uppenbarar han en förädlingens väg för oss. På Josephs tid hade alla trosriktningar och sekter fel.

Vi lär oss att varje tidsutdelning får del av Guds syner, välsignelser och härlighet.

Vi ges insikt om hur Gud väljer sina profeter.

Vi lär oss att Gud utväljer de i hjärtat rena som är rättfärdiga och har rättfärdiga

önsknningar att utföra hans verk, vilket bekräftar Bibelns lära att Gud ser till hjärtat och inte väljer på grundval av vårt yttre eller vår sociala ställning (se 1 Sam. 16:7).

Joseph Smiths första syn är nyckeln till många sanningar som varit gömda i århundraden. Låt oss inte glömma eller ta för givna de många dyrbara sanningar som vi lärt oss genom den första synen. ■

Från ”Sanningen återställd”, en världsomfattande andakt för unga vuxna som hölls i Salt Lake Citys tabernakel den 1 maj 2016; för hela texten och videon, gå till lds.org/broadcasts. Hela texten med de fyra redogörelserna för den första synen finns på history.lds.org/firstvision.

SLUTNOTER

1. Se till exempel 5 Mos. 4:27–31; Jes. 60–62; Jer. 30–33; Hes. 37:15–28; Amos 9:11; Mal. 3:1; Matt. 17:11; Mark. 9:12; Apg. 3:19–21; Rom. 11:25–27; Ef. 1:9–10; 2 Tess. 2:1–3; Upp. 14:6; 1 Ne. 13:34–42; 2 Ne. 26:14–17; Jakob 6:1–4; 3 Ne. 21.
2. ”Redogörelser för den första synen”, Evangelieämnen, topics.lds.org.
3. Joseph Smith i *Histories, Volume 1: Joseph Smith Histories, 1832–1844*, vol. 1 av Histories-serien i *The Joseph Smith Papers*, red. av Dean C. Jessee, Ronald K. Esplin, och Richard Lyman Bushman (2012), s. 12–13; moderniserad stavning, punktering och användande av stor begynnelsebokstav; se även Dean C. Jessee, ”The Earliest Documented Accounts of Joseph Smith’s First Vision”, i John W. Welch och Erick B. Carlson, red., *Opening the Heavens: Accounts of Divine Manifestations, 1820–1844* (2005), s. 1–34; ”Redogörelser för den första synen”, Evangelieämnen, topics.lds.org.
4. Se Joseph Smith i *Histories, Volume 1: Joseph Smith Histories, 1832–1844*, s. 12–13; moderniserad stavning, punktering och användande av stor begynnelsebokstav; se även ”Redogörelser för den första synen”, Evangelieämnen, topics.lds.org.
5. Se Joseph Smith i *Journals, Volume 1: 1832–1839*, vol. 1 av Journals-serien i *The Joseph Smith Papers*, red. av Dean C. Jessee, Ronald K. Esplin och Richard Lyman Bushman (2008), s. 88; moderniserad stavning, punktering och användande av stor begynnelsebokstav; se även ”Redogörelser för den första synen”, Evangelieämnen, topics.lds.org.
6. ”Redogörelser för den första synen”, Evangelieämnen, topics.lds.org.
7. Se *He Pasa Ekklesia: An Original History of the Religious Denominations at Present Existing in the United States* (1844), av I. Daniel Rupp, s. 404–410.
8. *Histories, Volume 1: Joseph Smith Histories, 1832–1844*, s. 494; se även ”Redogörelser för den första synen”, Evangelieämnen, topics.lds.org.
9. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F. Smith* (1999), s. 14, 15.

DEN trofaste HÖGRÅDSMEDLEMMEN

*Jag lärde mig något mycket viktigt om att "lyfta där du står"
av en trofast högpräst i Tyskland.*

Donald A. Coe

När jag lyssnade på utsändningen av prästadömsmötet under generalkonferensen i oktober 2008, började president Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, att tala om tjänande i kyrkan. Han berättade om hur han och några andra bröder hade försökt flytta ett tungt piano. När alla ansträngningar misslyckades sa en av männen att de helt enkelt skulle stå nära varandra och "lyfta där de stod".¹

President Uchtdorf fortsatte sedan att tala om att vi ska tjäna i kyrkan var vi än kallas att tjäna. Vissa personer känner att de kunde tjäna bättre om de bara kallades att göra något som anstod deras betydande talanger. Han sa: "Inget kall är under vår värdighet. Varje kallelse ger oss tillfälle att tjäna och utvecklas."²

Medan president Uchtdorf talade kom jag att tänka på en gång när jag träffade en blygsam medlem i kyrkan som var villig att lyfta var han än stod.

1985 var jag stationerad som amerikansk arméofficer i ett litet samhälle i Tyskland. Jag hade verkat som missionär i Tyskland tio år tidigare. När jag kom dit 1983 som militär tillsammans med min fru Debra och två små döttrar, började vi gå i en gren för militärer med omkring 100 medlemmar. Efter två år bestämde vi oss för att helt fördjupa oss i den tyska kulturen, så vi började gå i den lilla grenen i Bad Kreuznach som hade omkring 12 medlemmar.

När det hade gått cirka två veckor lade vi märke till en ny man där. Han var i 45-årsåldern och vi fick veta att han var högrådsmedlemmen som blivit tilldelad vår gren. Han var inte där på uppdrag av staven utan bara för att besöka oss. Vi pratade en god stund efter kyrkan, och när vi sa hej då trodde jag inte att vi skulle se honom igen på kanske sex månader.

Veckan därpå var högrådsmedlemmen där igen. Jag fick veta att han bodde omkring en timmes väg från vår lilla stad. Under återstoden av hans tid som högrådsmedlem kom han till vår gren två eller tre gånger i månaden. Han var vänlig, lågmäld och uppmuntrande. Han pratade alltid med varje medlem i grenen. Och i en sådan liten gren blev han ofta ombedd att tala från talarstolen. Imponerad av hans hängivenhet kallade jag honom inom mig för "den trofaste högrådsmedlemmen".

En söndag kom han till grensmötena på förmiddagen och återvände klockan sex på kvällen för att vara med på en doggudstjänst. Däremellan hade han varit i en annan gren. Jag måste erkänna att jag tänkte: "Vad har han gjort för att reta upp stavspresidenten? Varför skulle han annars ha fått i uppdrag att besöka den minsta och mest avlägsna grenen i staven?" Kanske var han inte den intelligente, ödmjuka och sympatiska man som jag trodde att han var. Kanske tyckte han inte om sin hemmaförsamling och

använde sitt ämbete för att komma bort. Jag kunde inte komma på varför, så jag bara accepterade det.

Flera veckor efter det där dopet kom jag hem efter midnatt en söndagsmorgon. Jag hade varit på utbildning nära gränsen mellan Öst- och Västtyskland, och det hade tagit mig tre och en halv timme att komma hem. Jag var helt utpumpad när jag kom in genom dörren. Min fru Debra var fortfarande uppe. Hon sa att "den trofaste högrådsmedlemmen" hade ringt. Han ville träffa mig. Jag frågade: "Före eller efter kyrkan?" Kyrkan började klockan tio. Jag hoppades att det var efter kyrkan så att jag kunde sova till halv nio.

"Före", sa hon.

"Halv tio?"

"Nej. Han behöver vara någon annanstans för ett stavs-uppdrag. Han vill att du ska träffa honom på hans kontor i Frankfurt. Han sa att du ska gå till gate 5.

"Vilken tid? frågade jag.

"Klockan sex", svarade hon.

Nu blev jag arg. Klockan var redan halv ett. För att kunna hinna till vårt möte klockan sex var jag tvungen att gå upp halv fem. Det innebar mindre än fyra timmars sömn. Vad skulle jag göra? Jag hade inte ens hans telefonnummer så att jag kunde ringa honom morgonen därpå och säga att jag inte kunde träffa honom. Jag slängde kläderna bredvid sängen och lade mig utan att ställa väckarklockan. När jag låg där tänkte jag:

Vad skulle hända om jag inte träffade "den trofaste högrådsmedlemmen"? Om jag inte kom till hans kontor var jag övertygad om att han skulle använda tiden väl. Nästa gång jag pratade med honom och förklarade varför jag inte hade kommit, så skulle han svara: "Naturligtvis fattade du rätt beslut. Jag skulle aldrig ha bett dig komma om jag visste att du skulle komma hem så sent. Vi kan ha vårt samtal nu." Förresten tillhörde jag *egentligen* inte grenen. Visst, våra medlemsuppteckningar var där och vi gick dit varje söndag, men vi var utlänningar, vi pratade ytterst dålig tyska och vi skulle flytta om fem eller sex månader.

Jag satte väckarklockan på halv fem eftersom jag verkligen respekterade "den trofaste högrådsmedlemmen". Hur kunde jag låta bli att följa honom?

Jag hade nästan renat mitt samvete. Några minuter till och jag skulle äntligen få somna. Men sedan kom jag att tänka på vad jag kallade honom och alla gånger som "den trofaste högrådsmedlemmen" hade kommit till grenen sedan vi flyttade dit. Han kom till det där dopen sent en söndagskväll. Han kom till en grensaktivitet mitt i veckan. Han pratade alltid med alla medlemmarna och uppmuntrade och inspirerade dem. Han verkade aldrig vara fördömande eller likgiltig. Han visade respekt för grenspresidenten och hans arbete. Om han hade blivit besviken över att bli tilldelad den här lilla grenen så visade han det verkligen aldrig.

Jag klev upp ur sängen och gick bort till byrån där väckarklockan stod. Jag satte den på ringning halv fem. När jag bestämde mig för att träffa "den trofaste högrådsmedlemmen" tänkte jag inte på vad han skulle säga eller tänka om jag inte kom. Jag skulle trots allt förmodligen aldrig se eller höra från honom igen efter att vi hade flyttat. Jag bestämde mig för att gå upp om mindre än fyra timmar och köra åtta mil till hans kontor därför att jag respekterade honom för den han var, "den trofaste högrådsmedlemmen". Hur kunde jag låta bli att följa honom?

Jag stannade bilen vid gate 5 klockan sex den söndagsmorgonen och hälsades av en säkerhetsvakt med en kulspruta. Han betraktade den amerikanska försvarsmaktens registreringsskylt på min bil. Han kanske undrade om jag hade kört vilse. Hade "den trofaste högrådsmedlemmen" bestämt sig för att inte komma? Men bara två minuter senare körde hans bil upp bredvid min. Han sa: "God morgon, Don. Låt oss gå till mitt kontor." Vakten öppnade porten och lät oss komma in.

Efter att ha småpratad lite och han hade visat mig runt i kontorsbyggnaden började han prata om det väsentliga. Han kallade mig att verka som rådgivare till grenspresidenten. Inte förste eller andre rådgivare – den ende rådgivaren. Innan jag kom hade det bara funnits två prästadömsbärare i grenen, och de hade turats om med några års mellanrum att vara grenspresident och äldstevorumpresident.

Jag tackade ja till kallelsen och tjänade tills jag åkte därifrån tre månader senare på en två månader lång utbildning i USA.

Under min frånvaro blev både min hustru och min lille son sjuka. Hans hälsotillstånd tog honom till sjukhuset nästan tio mil från vår militärbas. Eftersom min fru Debra var en stark militärhustru klagade hon aldrig eller bad mig komma tillbaka till Tyskland. Faktum är att jag inte fick veta allt om hennes sjukdom förrän jag kom hem. Efter ett besök på den lokala vårdcentralen hade läkaren kört henne hem eftersom han inte trodde att hon var frisk nog att köra hem själv. Grenspresidenten och hjälpföreningspresidenten erbjöd sig båda att hjälpa henne, men hon tackade artigt nej. Förutom de språkliga och kulturella

svårigheterna ville Debra inte besvara någon.

En dag ringde "den trofaste högrådsmedlemmen" henne. Han hade nyligen kallats att bli stavs-president. Han frågade försiktigt hur hon mådde och vägrade att acceptera "det är okej" som svar.

Varje försäkran från Debra bemöttes med ett milt men effektivt förhör om familjens egentliga tillstånd. Slutligen sa han: "Debra, du behöver låta grenen hjälpa dig. De vill verkligen hjälpa till, och det för grensmedlemmarna närmare varandra att kunna vara till hjälp." Hon tog tacksamt emot deras hjälp.

När jag hade kommit tillbaka från USA stannade vi kvar i grenen i ytterligare två månader innan vi slutligen flyttade till en större stad.

Mina minnen från den tiden i mitt liv bleknade när jag lutade mig framåt i sätet och återigen fokuserade på president Uchtdorfs röst från högtalarna. Jag var verkligen imponerad av innebörden av hans budskap. Till skillnad från andra tillfällen när jag har undrat om talarens ord och hans eller hennes handlingar (inom affärsvärlden, i det militära och ja, även vissa tal jag har hört i kyrkan) stämmer överens, rådde det ingen tvekan om hur det var med president Uchtdorfs budskap. Det vara inte bara det faktum att president Uchtdorfs uttal påminde mig om Tyskland och om "den trofaste högrådsmedlemmen". Det var det faktum att president Uchtdorf *var* "den trofaste högrådsmedlemmen". Industribyggnaden vi träffades vid den där tidiga söndagsmorgonen var Frankfurts internationella flygplats där han var chefspilot för Deutsche Lufthansa A G.

Jag kan ärligt säga att jag aldrig har träffat en mer ödmjuk man eller mer trofast i att leva som han lär. Jag var tacksam att jag hade lärt mig hur viktigt det är att "lyfta där vi står". ■

SLUTNOTER

1. Se Dieter F. Uchtdorf, "Lyft där ni står", *Liahona*, nov. 2008, s. 53.
2. Dieter F. Uchtdorf, "Lyft där ni står", s. 56.

Mikael är läkare och vetenskapsman. Hans kliniska specialitet är neuroonkologi och han har en doktorsexamen i molekylärbiologi. Han träffar patienter med hjärntumörer vid Dana-Farber Cancer Institute, cancersjukhuset vid Harvard University, och han forskar inom utveckling av cancermediciner.

LESLIE NILSSON, FOTOGRAF

Mikael Rinne

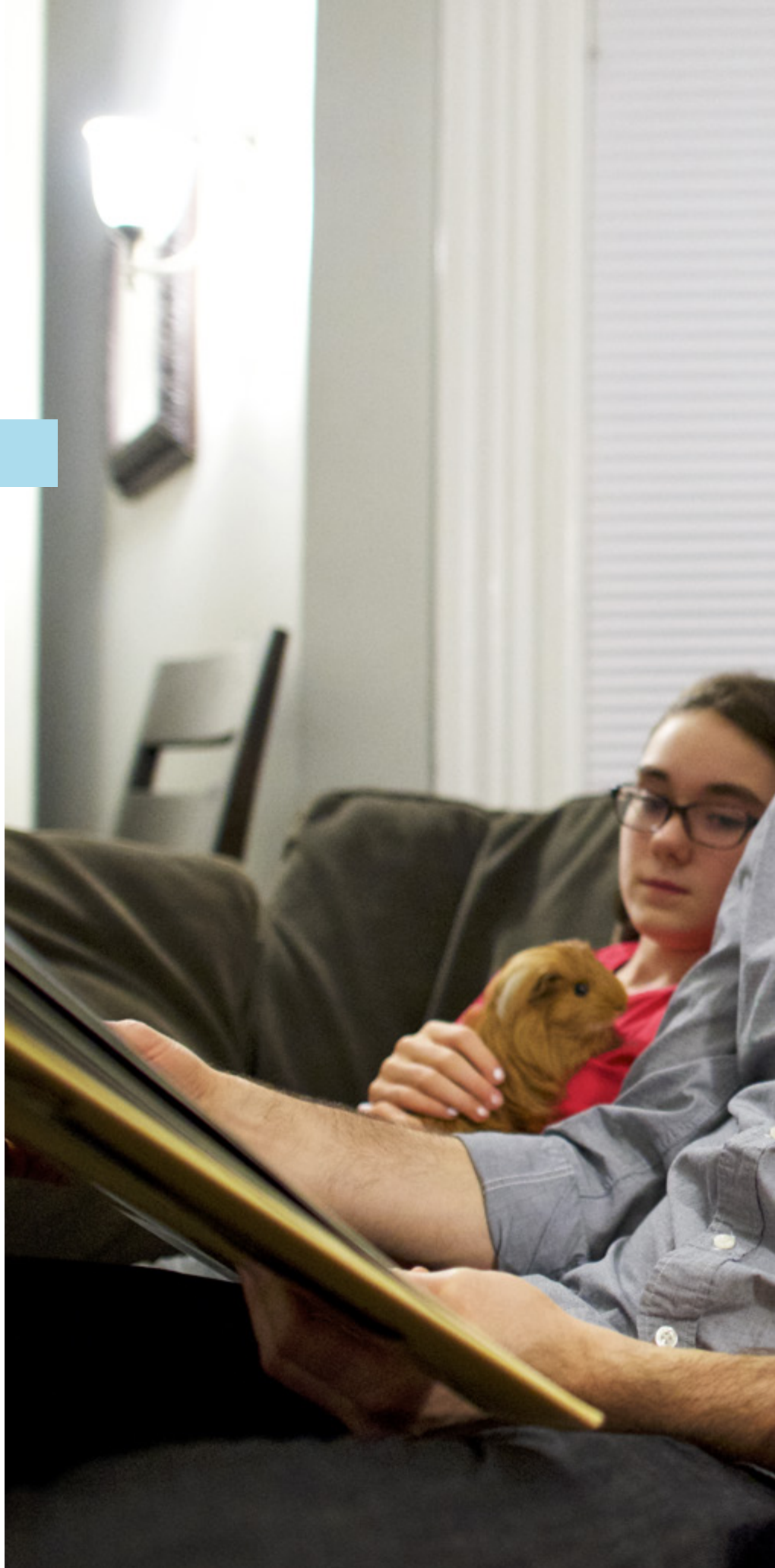
Massachusetts, USA

Det råder en myt om att det finns en konflikt mellan tro och vetenskap. Vi får intrycket att vetenskap har alla svaren, att vi har klurat ut allting. Men det finns mycket mer som vi inte vet än det som vi vet.

Som biskop träffar jag medlemmar i troskriser. De kommer till mig och säger: "Jag tänker på ett mer vetenskapligt sätt, så jag tycker det är svårt med tro." Det hjälper några av dem som har tvivel att veta att deras biskop är en vetenskapsman vid Harvard som tror på Gud. De inser att "jag kan både tro och vara intellektuell".

Läs mer om Mikael's berättelse i nätversionen av *Liahona* på lds.org/go/61736.

Läs "Vetenskap och vårt sökande efter sanning" i julinumret 2016 av *Liahona* på lds.org/go/49m.

Jag kunde knappt tro att min familj hjälpte mig med något som betydde så mycket för mig.

STÄDNING I KYRKAN OCH EVANGELIEUNDERVISNING

En lördagseftermiddag gjorde jag mig redo att åka till stranden med min familj. De hade rest från Amazonas till La Guaira för att vara med mig några dagar. Solen gassade, havsbrisen var perfekt och jag var glad att se hur ivriga mina systrar var.

När vi hade kommit iväg kom jag ihåg att jag var ansvarig för att städa i kyrkan den dagen. Nu hade jag ett beslut att fatta: Skulle jag fullfölja mitt ansvar eller fortsätta till stranden med min familj? Jag bestämde mig för att prata med mamma och mina systrar om det. De hade aldrig varit inne i något av våra möteshus tidigare och erbjöd sig entusiastiskt att hjälpa mig städa, så länge som vi åkte direkt till stranden när vi var klara.

När vi kom in i kyrkan förklarade jag vad som behövde göras och hur det skulle göras. Det som vi trodde skulle bli en snabb städning tog till slut fyra timmar eftersom de var så

intresserade! Jag visade dem varje rum, målningarna och dopbassängen. Jag fylldes av en enorm glädje! Jag kunde knappt tro att min familj hjälpte mig med något som betydde så mycket för mig. Medan vi var där lärde mina tonårssystrar Thaila och Gineska sig några psalmer och ställde frågor om kyrkan.

På söndagen kom min familj till kyrkan för första gången. De blev väl mottagna i församlingen. De unga kvinnorna välkomnade snabbt mina systrar. Systermissionärerna träffade dem och bestämde tid för att komma på besök dagen därpå. Vi hade hemafton, och jag lärde dem hur man ber. Vi bad ofta tillsammans. Vi lyssnade också på psalmer och tittade på kyrkans videor.

Innan min familj återvände hem tog jag med mina systrar till Caracas så att de fick se templet och tempelområdet. Jag vittnade om templets

välsignelser och uppmanade dem att ta reda på kyrkan när de var hemma i Amazonas.

När de hade åkt hem kontaktade jag missionärerna i deras område. Missionärerna och medlemmarna i församlingsrådet besökte min familj och hjälpte dem på deras väg mot omvändelse. Mina systrar bad ofta att pappa skulle ge dem tillåtelse att döpas.

Med stor tacksamhet och glädje reste jag till Amazonas för att döpa Thalia och Gineska. Deras strålande ansikten återspeglade deras hopp och deras tacksamhet mot vår himmelske Fader för att han lett dem till evangeliet. Genom att städa i kyrkan tillsammans kom mina familjemedlemmar närmare varandra och blev stärkta. Jag kommer aldrig att glömma den upplevelsen och jag vet att mina systrar inte kommer att göra det heller. ■ Armando Córcega, La Guaira, Venezuela

KRISTLIGT MODERSKAP

Jag sopade ihop salta kringlor, flingor, popcorn och chips i en hög. "Nix! Jag åt ingenting av det här", sa jag när jag sopade upp dem på en sopskyffel.

Min man som satt vid bordet sa tyst: "Det är en mammas offer."

Jag rätade på mig. "Va?" frågade jag.

Han pratade högre och tydligare mellan tuggorna: "Det är vad mammor gör. De tillbringar sina liv med att städa upp sådant som de inte har hjälpt till att göra – precis som Frälsaren gjorde."

Jag tyckte att det var en djupsint iakttagelse. Jag borde ha blivit glad över tanken att det var så kristligt att sopa upp smulor. Men i stället kände jag en våg av skuld känslor svepa över mig. Jag var obekväm med jämförelsen. Hur många gånger hade jag inte nämnt till min man eller bara mig själv allt jag hade gjort för mina barn, i hopp om att få uppmärksamhet och tacksamhet? Det verkade inte vara fel att önska att mina barn skulle vara tacksammare,

men i den stunden av klarsynthet insåg jag att min önskan mer handlade om att jag skulle få beröm eller kompensation än att de skulle lära sig om tacksamhet. Men Frälsaren krävde aldrig något beröm. Han bad aldrig om det och ville aldrig ha det.

Jag kan minnas samtal med mina tonåringar när de räknade upp allt de hade gjort för mig, i ett försök att slippa göra en syssla.

Jag svarade oftast: "Ja, om du vill jämföra listor över vad vi har gjort så kan vi det, men du skulle förlora, så sätt igång!"

Men jag insåg att mina motiv knappast var rena nog för den jämförelse som min man hade gjort. Frälsaren gjorde aldrig några listor för att jämföra det han har gjort med det vi har gjort. Jag skulle förlora varje gång.

Med kvasten fortfarande i hand väcktes inom mig en ny tanke om moderskap – ett sådant moderskap som *han* exemplifierade. Inte för att

få beröm, erkännande, en kram eller ens ett tack. Jag skulle sopa upp smulor med kärlek, för det är vad han skulle ha gjort.

Allt Frälsaren gjorde, gjorde han i lydnad mot sin Fader. Det handlade aldrig om honom själv. Herren lagar alltid det som är trasigt och städar upp våra oredor i all oändlighet, med fullkomlig kärlek, för sin Fader och för oss. Jag ska nu sträva efter att undervisa och tjäna mina barn med den renaste kärlek jag kan. Endast då känner jag att jag verkligen är mamma på ett kristligt sätt. ■

Rachel Hixon,
Arizona,
USA

Min man som satt vid bordet sa tyst: "Det är en mammas offer."

Vi hörde en svag röst ropa på oss från bostadsområdet. Vi tittade över muren och såg en man ligga på cementen.

EN VÄLSIGNELSE TILL EN FRÄMLING

Flera år efter att min familj och jag hade blivit medlemmar i kyrkan fick jag en kallelse att verka i Nigeria-missionen Port Harcourt. En solig dag kort efter att jag kommit till mitt första område gav min kamrat och jag oss ut på vår vanliga proselytering.

När vi gick på en gata med mycket folk hörde vi en svag röst ropa på oss från ett inhägnat bostadsområde. Vi tittade över muren och såg en medelålders man ligga platt på magen vid porten.

Han bad oss komma in, men det fanns inget sätt att komma in på området. Porten var låst och vi tyckte det skulle vara oetiskt att klättra över muren. Jag kände mig manad att titta på hänglåset på porten igen. Efter några minuter lyckades vi ta bort hänglåset från utsidan och öppna dörren. Vi kunde se att mannen hade varit sjuk och inte blivit omhändertagen. Han förklarade att han hade varit sjuk och kände en sådan intensiv smärta att han inte kunde ställa sig upp.

När vi hade pratat med honom följde vi efter när han kröp tillbaka till sitt hus. Han bad oss att be för honom, och vi erbjöd oss att ge honom en välsignelse. När vi lade händerna på hans huvud kände jag en klump i halsen och kunde inte säga ett ord. Jag blev plötsligt rädd, började darra och svettas, och tårar flödade nerför mina kinder. Det var svårt att be högt så jag började be i mitt hjärta att vår himmelske Fader skulle lossa min tunga enligt hans vilja.

Plötsligt fick jag tillbaka talets gåva. Jag visste att jag pratade, men jag hade ingen kontroll över orden. Jag hörde bara min röst be vår himmelske Fader att bota den lidande mannen. Innan vi sa amen hade mannen somnat. Vi lämnade honom och gick till ett bestämt möte, men vi planerade att komma förbi på vägen tillbaka och se hur han mådde.

När vi kom tillbaka kom mannen utspringande till min stora förvåning

och ropade: "Det fungerade! Det fungerade!" Vi blev så överväldigade av glädje att jag inte kunde hålla tillbaka tårarna.

På sakramentsmötet följande söndag slutade biskopen plötsligt tala vid talarstolen och tittade rakt mot dörren till sakramentssalen. Vi vände oss om och fick syn på mannen som vi hade välsignat. Biskopen kände honom och blev förvånad över att han kom in i en kyrka. Efter den söndagen kom mannen på sakramentsmötena och andra lektioner regelbundet. Jag förflyttades så småningom ut ur området.

Det är förunderligt hur Gud utförde ett underverk den där dagen, och jag känner mig ödmjuk inför det faktum att min himmelske Fader ansåg mig värdig. Jag vet att vi var redskap i Guds händer. Helbrägdagörelsens välsignelse gavs till mannen, men vittnesbördets och glädjens välsignelse gavs till mig. ■

Stanley Olaye, Lagos, Nigeria

FASTA FÖR HJÄLP PÅ JOBBET

Efter att trofast ha verkat som missionär i Moçambique återvände jag hem, och liksom många andra återvända missionärer började jag genast studera och arbeta.

Jag bodde i Brasilien i en stad som gränsar till Paraguay och fick ett jobb där jag importerade produkter åt en stormarknad i Paraguay. Tack vare att jag hade lärt mig engelska som missionär kunde jag få det jobbet. Vid den här tiden var jag gift och hade en dotter.

När en ekonomisk kris i Brasilien ledde till en nedgång i den brasilianska valutan, påverkades mitt jobb direkt. Den orsakade en nedgång i försäljningen av de produkter som jag regelbundet importerade. I slutet av februari påföljande år hade jag nästan

ingenting att göra. Jag skulle nästan säkert förlora jobbet, som var fallet med andra kollegor. Jag blev orolig för hur jag skulle försörja min fru och min lilla dotter. Jag började även titta efter ett annat jobb.

Jag pratade med min fru om situationen. Hon föreslog att vi skulle fasta. Medan vi fastade kände vi ett stort lugn och att allt skulle ordna sig, men jag kunde inte förstå hur.

Nästa dag på jobbet kallade chefen in mig. Jag trodde att det fruktade ögonblicket hade kommit, att jag skulle förlora jobbet. Men till min förvåning sa han att han hade en idé. Eftersom jag var kunnig i engelska föreslog han att jag skulle översätta juridiska dokument som normalt sett

gavs till jurister, som ordnade med översättning. Han sa att om jag lyckades med översättningen så skulle jag få den uppgiften, och det skulle resultera i att avdelningen sparade pengar. Jag började genast översätta dokumenten. När jag gav chefen de lyckade översättningarna blev han mycket glad. Jag var också glad, för jag fick fortsätta jobba.

När jag hämtade min check, som kunde ha varit min sista, blev jag överraskad över att jag hade fått en löneförhöjning. Jag blev rörd, och var tacksam mot vår himmelske Fader. Tack vare den här upplevelsen vet jag att fasta öppnar himlens fönster. ■

Carlos Alberto Paim Quadros,
Ponta Porã, Brasilien

Jag vet att fasta öppnar
himplens fönster.

Oberoende och evangeliestudier

David B. Marsh

Kyrkans prästadöms- och familjeavdelning

En förskollärare iakttog en gång sin klass medan de ritade. När hon gick omkring och tittade på varje barns teckning, frågade hon en liten flicka: "Vad är det du ritat?" Flickan svarade: "Jag ritat Gud." Något förvånad sa läraren: "Men det finns ingen som vet hur Gud ser ut." Utan tvekan svarade flickan: "Men det gör de om en liten stund."

Skulle det inte vara härligt att ha ett sådant självförtroende? Faktum är att vår himmelske Fader vill att vi ska ha gott självförtroende när det gäller vår kunskap om honom. Herren sa till Jeremia att vi inte skulle berömma oss av vår vishet eller vår styrka eller vår rikedom. Han sa i stället: "Den som vill berömma sig, han skall berömma sig av att han har insikt och känner mig" (se Jer. 9:23–24).

Profeten Joseph Smith (1805–1844) lärde: "Gud har inte uppenbarat någonting för Joseph som han inte tänker

kungöra för de tolv, och även den obetydligaste av de heliga kan lära känna allt så fort han är i stånd till att uthärda det, för dagen måste komma då ingen människa skall behöva säga till sin nästa: Lär känna Herren, för alla skall känna honom ... från den minste till den störste."¹

Att bli säker i vår kunskap om Gud händer inte utan personliga ansträngningar. Föräldrar och lärare kan hjälpa till, men vi måste bli oberoende i våra evangeliestudier. Liksom vi behöver lära oss att mäta oss fysiskt för att stärka våra kropp, måste vi lära oss att mäta oss andligt för att stärka våra andar.

För många år sedan svalt fiskmåsarna i S:t Augustine, Florida. Under generationer lärde fiskmåsarna sig att lita till avskrädet som räkrålarna lämnade efter sig. Räkrålarna försvann så småningom från området. Fiskmåsarna hade inte lärt sig att fiska, inte

När vi blir oberoende i våra evangeliestudier vet vi hur vi mättar oss andligt och stärker vår relation till Gud.

heller lärde de sina ungar hur man fiskar. Följaktligen dog de stora vackra fåglarna trots att det fanns gott om fisk runtomkring dem i vattnet.²

Vi har inte råd att bli som fiskmåsarerna. Vi kan inte heller låta våra barn gå genom livet beroende av oss, eller andra, för sin kunskap om Gud. "Våra ansträngningar", sa president Marion G. Romney (1897–1988), förste rådgivare i första presidentskapet, "måste alltid vara inriktade på att göra arbetsföra människor oberoende."³ När vi blir oberoende i våra evangeliestudier vet vi hur vi mättar oss andligt och stärker vår relation till Gud.

President Boyd K. Packer (1924–2015), president för de tolv apostlarnas kворum, lärde: "Andligt oberoende är den kraft som bär upp kyrkan. Om vi stjälar det från er, hur kan ni då få uppenbarelse om att det finns en Guds profet? Hur kan

ni få svar på era böner? Hur kan ni *veta*? Om vi handlar så snabbt för att besvara alla era frågor och ger er så många sätt att lösa alla era problem, slutar det med att vi försvagar er i stället för att stärka er."⁴

Vi tycker om att lära och få inspiration i kyrkan, men vi kan inte lita enbart på det för vår andliga näring. President George Albert Smith (1870–1951) förklarade: "Jag är rädd att vi som medlemmar i kyrkan litar för mycket till biorganisationerna, och på råd och vägledning från personer utanför våra egna hushåll. Vi har redan fått höra om många av de välsignelser som Herren har gett oss i de heliga uppteckningar som bevarats till vår tid och som innehåller en allvis Faders råd och undervisning. Det är märkligt att så många av våra medlemmar inte är förtrogna med innehållet i dessa heliga uppteckningar."⁵

Jag tycker om att lära mig om evangeliet i kyrkan, men jag känner större iver inför evangeliet när jag upptäcker inspirerade insikter under mina personliga studier. Det finns inget mer spännande för mig än att hitta en liten skatt av sanning i skrifterna som upplyser mitt förstånd och fyller mig med Herrens ande.

Att lära sig hur man lär sig

När jag hade återvänt från min mission blev det nödvändigt för mig att gå på brasafnarnas andakter nästan varje vecka för att behålla min andlighet. Talarna mättade mig med deras insikter om evangeliet, och jag uppskattade hur de insikterna fick mig att känna. Jag hade studerat och undervisat om evangeliet i två år, men jag verkade inte ha de nödvändiga kunskaperna för att mäta mig själv regelbundet. Jag läste bara skrifterna i stället för att ivrigt söka i dem.

Att studera evangeliet är mycket som att lära sig måla. Det är inte intuitivt eller naturligt för alla. Vi skulle inte ge någon en målarpalett och förvänta oss att personen omedelbart blev en konstnär. Det är samma sak med att bli oberoende i våra evangeliestudier. Vi kan inte förvänta oss att upptäcka stora insikter regelbundet om vi inte har lärt oss några grundläggande studiefärdigheter. President Packer sa att skrifterna "innehåller det eviga evangeliets fullhet, en evighet av kunskap. Men man måste lära sig använda dem, annars blir sökandet en nedslående upplevelse."⁶

Det var så det var för mig – nedslående – när jag först försökte se innebörden och få vägledning från mina skriftstudier. Så jag började analysera hur talarna fick sina insikter. Det tog ett tag, men så småningom såg jag hur de hittade olika uttalanden om läror i skrifterna, hur de utvann meningsfulla lärosatser om Frälsaren ur verserna, hur de formulerade vägledande principer ur meningar i skrifterna, hur de tolkade symboler och hur de hittade samband mellan profeters och apostlars lärdomar och vissa verser i skrifterna.

När jag fortsatte studera skrifterna och profeternas och apostlarnas lärdomar, började jag ställa frågor:

- Vilken lärosats undervisar de här verserna om, och vad lär jag mig om den lärosatsen?
- Var och när har jag sett hur den här evangelieprincipen har tillämpats på ett bra sätt?
- Vad lär jag mig om min himmelske Fader och hans plan för min lycka?
- Vad lär jag mig om Jesus Kristus och hans försoning?
- Vad vill Herren att jag ska lära mig av det här?
- Vilka inspirerande tankar och känslor får jag medan jag läser?
- Finns det något här som kan hjälpa mig med en utmaning jag har i livet just nu?
- Vad lär jag mig som hjälper mig att leva från dag till dag?

Starka, övertygande lärare

När mina studier i evangeliet förändrades, förändrades också min undervisning. Jag blev mer intresserad av att hjälpa andra upptäcka evangeliesanningar som skulle vägleda dem än jag var av att berätta för dem vad skrifterna betydde för mig.⁷ Det glädde mig att se glädjen hos andra när de upptäckte något nytt. Det var, och är, en av de mest tillfredsställande upplevelserna i min undervisning.

Jag upptäckte också att när jag hjälpte dem jag undervisade att ständigt använda färdigheterna och frågorna ovan så stärktes deras förmåga att bli oberoende i sina evangeliestudier. De behövde inte gå igenom den långa process som jag hade gått igenom.

Studier kommer före undervisning, och bra elever blir mer andligt

inspirerande lärare. ”Sök inte efter att förkunna mitt ord”, sa Herren, ”utan sök först efter att få mitt ord, och sedan skall din tunga lossas. Därefter skall du, om du önskar det, få min Ande och mitt ord, ja, Guds kraft till att övertyga människorna” (L&F 11:21). Vem skulle inte vilja ha den underbara välsignelsen!

Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum har betonat det ökande behovet av att vi blir oberoende i våra evangeliestudier:

”Jag tror att vi betonar och vet mycket mer om att undervisa genom Anden än vi gör om att söka efter kunskap genom tro. Klart är att både undervisningens och inläringens principer och tillvägagångssätt är andligen väsentliga. Men när vi ser mot framtiden och väntar oss att världen blir alltmer förvirrad och orolig att leva i, tror jag att det blir

mycket viktigt för oss alla att öka vår förmåga att söka efter kunskap genom tro. ...

I slutändan är det så att ansvaret för att lära sig genom tro och tillämpa andliga sanningar vilar på var och en av oss personligen. Detta är ett allt allvarligare och viktigare ansvar i världen vi lever i nu och i framtiden. Vad, hur och när vi lär oss stöds av – men är inte beroende av – en lärare, en presentationsmetod eller ett särskilt ämne eller en särskild lektionsutformning.”⁸

Välsignelser av oberoende evangeliestudier

Vi välsignas absolut av föräldrars och evangelielärares inspirerade undervisning, men kanske ännu viktigare är att vi lär oss att inspirera oss själva. När vi blir oberoende i våra evangeliestudier har vi större förmåga att ta emot personlig uppenbarelse. Som oberoende i våra evangeliestudier behöver vi inget lockbete för att studera regelbundet förutom vetskapen om att nästa gång vi studerar så blir vi upplyfta i stället för uttråkade. När man blir oberoende i sina evangeliestudier har man också lättare att överleva anstormningen av spetsfundigt ordklyveri som är så flitigt förekommande i 2000-talets samhälle.

Minst ett av Herrens löften verkar till stor del vara riktat till dem som är oberoende i sina

evangeliestudier: "Den som bevarar mitt ord skall inte bli bedragen" (JS-M 1:37).

President Thomas S. Monson har lovat: "Om du studerar skrifterna flitigt så ökar din förmåga att undvika frestelser och ta emot den Helige Andens ledning i allt du gör."⁹

Den som är oberoende i sina evangeliestudier får uppleva Frälsarens löfte:

"Om någon törstar, så kom till mig och drick!

Den som tror på mig, ur hans innersta skall strömmar av levande vatten flyta fram, som Skriften säger" (Joh. 7:37-38).

Jag har fortfarande mycket att lära mig förstå, men att bli oberoende i mina evangeliestudier är något av det bästa jag har gjort. Det har välsignat mig varje aspekt av mitt liv. ■

SLUTNOTER

1. *Kyrkans presidents lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 267.
2. Se "Fable of the Gullible Gull", *Reader's Digest*, okt. 1950, s. 32.
3. Marion G. Romney, "Oberoendets celestiala natur", *Liahona*, mars 2009, s. 15.
4. Boyd K. Packer, "Self-Reliance", *Ensign*, aug. 1975, s. 87.
5. George Albert Smith i Conference Report, apr. 1929, s. 30; se även *The Teachings of George Albert Smith*, red. av Robert och Susan McIntosh (1996), s. 53.
6. Se Boyd K. Packer, "Fri vilja och självkontroll", *Nordstjärnan*, okt. 1983, s. 116.
7. President Heber J. Grant (1856-1945) lärde: "Kyrkans mål är att hjälpa människor att hjälpa sig själva" (i Conference Report, okt. 1936, s. 3).
8. David A. Bednar, "Sök efter kunskap genom tro", *Liahona*, sep. 2007, s. 17, 21.
9. Se Thomas S Monson, "Var ditt bästa jag", *Liahona*, maj 2009, s. 68.

SOLDAT FÖR HERREN

Enoc R. Verde Reyes

För många år sedan verkade jag som heltidsmissionär i Mexikomissionen Monterrey Nord. Jag kände att det var en stor förmån att tjäna som missionär.

När jag påbörjade min mission fanns det ett problem som inte hade blivit löst. Jag hade ännu inte fått dokumentet som visar att jag hade blivit hemförlovad från militärtjänsten. Det här dokumentet är oerhört viktigt. Det innebär att en ung man har fullgjort sin obligatoriska militärtjänst och har rätt att arbeta och studera. Det är ett bevis på att han är mexikansk medborgare.

Jag började bli orolig när datumet för att jag skulle få dokumentet närmade sig. Jag skrev till mina föräldrar och bad dem se om det var möjligt att de kunde hämta min militärtjänstbok. När jag fick nästa brev från dem blev jag ännu oroligare. De berättade att de redan hade fått veta att boken bara kunde hämtas av den person som boken tillhörde.

Jag kände ett brådskande behov av att be till Herren om vad jag skulle göra. Svaret, som inte kom omedelbart, var att jag skulle förklara problemet för missionspresidenten. Under mitt samtal med honom tog vi upp två alternativ. Ett var att jag helt enkelt skulle "förtrösta på Herren". Det andra var att jag skulle åka och hämta det själv. Beslutet var mitt.

Jag var osäker på hur jag skulle göra. Jag berättade om problemet för min kamrat, och vi blev stärkta när vi läste i skrifterna: "Vet ni inte att ni är i Guds händer? Vet ni inte att han har all makt och att jorden på hans befallning skall rullas ihop som en bokrulle?" (Mormon 5:23). Det skriftstället skingrade molnet av förvirring. Från det ögonblick jag läste det visste jag att det var min plikt att helt ägna mig åt missionsarbetet. Mitt problem låg i Herrens händer.

En tid senare fick jag ännu ett brev från mina föräldrar. Pappa skrev följande:

Jag var tvungen att antingen ta hand om problemet själv eller lämna det i Herrens händer och fokusera på mitt arbete som missionär.

"Jag åkte tillbaka till nationella försvarets kontor en gång till för att försöka hitta någon som kunde hjälpa oss att lösa ditt problem. Efter att ha talat med många olika personer uppmånades jag att gå till en viss plats. När jag kom fram var jag rätt förtvivlad och desperat. Det första jag såg var en stor dörr som öppnades på vid gavel och bevakades av två militärer. Jag samlade mod och gick in, och sedan hittade jag kontoret som

jag hade uppmanats att gå till. Jag var nervös när jag knackade på, men kände också att jag var vägled av Herrens ande.

När jag kom in såg jag en officer som satt bakom ett skrivbord. Han hade ett stort antal medaljer på bröstet, och väggarna var täckta av färgglada diplom. Han tog mig bestämt och högtidligt i hand och frågade: 'Vad är syftet med ditt besök?'

'Jag har en son som verkar som missionär', svarade jag. 'Därför kan han inte komma och hämta sin militärtjänstbok. Jag har kommit för att se om jag kan hämta den i hans ställe.'

'Nej, det kan du inte. Boken kan bara ges till den person som boken tillhör', sa officeren.

I det ögonblicket upplyste Herren mig med sin ande, och jag sa: 'Du har befäl över många militärer som

är ansvariga inför dig att utföra alla sina plikter. På samma sätt uppfyller min son sin plikt att predika Herrens evangelium just nu. I just det här ögonblicket är han soldat för Herren.'

Då ställde officeren sig upp och sa: 'Har du med dig någon identifiering? Vad heter din son?'

När jag hade besvarat hans frågor ringde han på en sekreterare och sa: 'Ge mig dokumenten för den här unge missionären.'

Han undertecknade dem, förseglade dem och gav dem till mig. Det krävdes inget mer. Jag tog honom bestämt och tacksamt i hand. Min son, dina dokument är nu i ordning och du måste visa Herren din tacksamhet genom att tjäna honom som en sann soldat."

Jag tackade Herren för att han hade använt sin stora makt och medlat å mina vägnar, för svaret han hade gett mig på mina böner och för att han hade upplyst pappa. Jag ber att vi alla må sätta vår fullständiga lit till Herren och aldrig glömma hans löfte: "Be, och ni skall få. Sök, och ni skall finna. Bulta, och det skall öppnas för er. Ty var och en som ber han får, och den som söker han finner, och för den som bultar skall det öppnas" (3 Ne. 14:7-8). ■

Författaren bor i Mexico City, Mexiko.

Att hitta och vara **SANNA VÄNNER**

*Ungdomar från Oxford i England delger
sina tankar om sann vänskap.*

Det är viktigt att ha goda vänner, vare sig det är din bästa vän sedan du var fem eller den nya eleven i din mattekurs. Och som det står i *Vägledning för de unga*: "Alla behöver goda och sanna vänner. De är till stor styrka och välsignelse för dig" ([2011], s. 16). Men hur hittar man och behåller goda vänner?

Vi frågade ungdomar i England vad sann vänskap innebär för dem. Läs några av deras berättelser om deras sanna vänner och hur vänskapen har stärkt dem. Du kanske inser att dina egna vänner är till stor styrka för dig.

VAD ÄR DET SOM GÖR NÅGON TILL EN GOD VÄN?

Aaron M.: Jag tycker att det ska kännas roligt att träffa sina vänner. Man ska bry sig om dem och veta att de bryr sig om en. Man kan känna sig bekväm när man är med dem. Man känner inte att man måste vara någon annan när man är med dem.

Leighton H.: Någon som stöttar en och tröstar en.

Maddy H.: Någon som man kan lita på.

Rachel P.: Jag tror att en stor del av vad som är en bra vän är att ha någon som är där för en, som stöttar en.

Emma F.: Min bästa vän har alltid varit där för mig och hjälpt mig. När jag slutade high school för att få undervisning hemma började hon skicka sms. Hon skrev: "Hej, vad gör du? Vi borde träffas." Och jag hade inte så många vänner just då, så vi bara blev bästa vänner. Hon vet alltid när jag känner mig ledsen. På något sätt, jag vet inte hur, men hon vet bara alltid.

"Var glad över att träffa dina vänner."

VAD ÄR DET FÖR SKILLNAD PÅ SANN VÄNSKAP OCH POPULARITET?

Seth H.: Vänskap är personlig, popularitet är opersonlig. I vår skola finns det en tendens att gruppera folk efter "popularitet", baserat på hur duktiga de är på sport, eller kanske för killar, hur många flickvänner de har haft. Men jag tror att man kan ha många jättebra vänner. Så om man är vänlig så är man förmodligen populär också. Jag tror att de som är populärast längst är de som är goda vänner.

Emma B.: Jag tror att det är sättet man behandlar andra på, för jag har känt många populära personer som var riktigt elaka, och de var inte goda vänner till så många. Men jag har också känt några som varit jättepopulära som var snälla mot alla. Jag tror det gör stor skillnad. Jag tror det har att göra med ens attityd. Man kan inte tycka andra är mindre värda än en själv – för de är de inte.

Isaac P.: Jag tror att om man har goda vänner så kommer de att vara vän med en oavsett vad andra tycker om en. Det är så man gör om man är en vän.

Grace S.: Vänner håller ihop och är pålitliga.

HUR STÖTTAR DINA VÄNNER DIG?

Hannah P.: Jag har haft vänner som har kommit när jag framträdde med kören som jag var med i.

Andrew S.: Min vän hjälpte mig jättemycket med min fotboll.

Bella F.: I en religionskurs åkte vi till ett av kyrkans möteshus, och alla missionärerna var där. Det var kul. Jag tyckte också att det var ett bra sätt att få veta vilka mina goda vänner skulle vara, för man kan se vilka som verkligen respekterar andras religioner. De sa sådant som: "Åh, så du svär inte?" Och de sa: "Okej, jag ska inte svära när du är med" och sådant. Vi pratade om hur vi inte dricker kaffe och sådant, och de sa: "Okej, vi behöver inte gå till något café." Alla visade så stor respekt.

Emma B.: Mina vänner har varit så öppna när de har pratat om min religion och sagt sådant som: "Vet du vad, jag tror kanske inte på det som du tror på, men jag är helt öppen för att förstå så att jag kan få reda på vad du vet och vad du tror, och hjälpa dig att vara stark."

Calvin B.: Sedan jag flyttade har jag inte träffat någon i skolan. Så de jag känner är medlemmarna i kyrkan. När vi är på en ungdomsaktivitet så är de snälla mot mig.

Emma F.: När vi hade flyttat hit hade jag inte så många vänner i kyrkan eftersom det inte fanns så många unga kvinnor i vår församling. Jag blev vän med en person på en ungdomskonferens i kyrkan, och det har verkligen hjälpt mig att komma på aktiviteter. Hon presenterade mig för sina vänner och så småningom fick jag vänner i kyrkan, och det är till stor hjälp.

"De respekterar andras religioner."

"I slutet av första dagen visste alla redan vad jag hette."

HITTA VÄNNER SOM VÄRDE- SÄTTER DET SOM ÄR VIKTIGAST

"Följande råd är väsentligt för er framgång och lycka: 'Var försiktiga i val av vänner.' Vi är benägna att bli som dem vi beundrar, och de är vanligtvis våra vänner. Vi bör umgås med dem som i likhet med oss inte gör upp planer grundade på kortvariga fördelar, ytliga mål eller kortsynta ambitioner, utan i stället sätter värde på det som betyder mest: eviga mål."

President Thomas S. Monson, "Var ett föredöme",
Liahona, maj 2005, s. 113.

HUR BLIR MAN VÄN MED ANDRA?

William S.: När någon säger hej, och vi börjar prata, så blir man så småningom vän med den personen.

James P.: För mig så får jag vänner tack vare aktiviteterna. Som när jag åkte till USA på ett lov. Jag var med på ett fotbollsläger vid Brigham Young University och kände ingen där. I slutet av första dagen visste alla redan vad jag hette. Så bara genom att vara med på aktiviteter och äta lunch tillsammans och hjälpa varandra.

Seth H.: Gemensamma intressen – man är intresserad av samma saker som någon annan. Man blir vän med någon när man gör praktiska saker tillsammans.

EN SANN VÄN ...

Grace S.: En sann vän är någon som vet saker om dig.

Andrew S.: En sann vän är någon som man alltid kan lita på.

James P.: Jag tror att de är förstående.

Leighton H.: Man kan vara trygg i sig själv när man är med dem.

Calvin B.: En sann vän stöttar en.

VAD HAR DU LÄRT DIG AV SANNA VÄNNER?

Aaron M.: Att vara sann mot sig själv. Man får inga riktiga vänner om man inte är sig själv. Om de inte tycker om ens normer så är de egentligen inte ens vänner och finns inte där för dig.

Isaac P.: Att lyssna på vad de säger. Man ska inte strunta i vad de säger när de pratar. Bara fokusera helt på dem och vara där för dem.

Emma B.: Något som goda vänner gör är att bjuda med dig på olika saker. Kanske bara fråga hur man mår. Och ställa små frågor också. Det är det lilla som har betydelse.

James P.: Man kan också vara lite mer öppen och bjuda med andra till sin vänkrets och sedan träffa andra vänner. Man kan fortfarande vara en bra vän. ■

"Bara fokusera på dem och var där för dem."

VERKTLIG KONTAKT

Ett riktigt leende mot en vän räknas faktiskt.

♥ 174

♥ 419

♥ 367

♥ 504

♥ 212

♥ 180

♥ 130

♥ 326

♥ 84

♥ 157

♥ 248

♥ 58

♥ 130

♥ 146

♥ 405

♥ 219

♥ 75

♥ 37

♥ 245

♥ 14

♥ 156

♥ 97

FÖRSTA GÅNGEN I TEMPLET

*Jag ville själv besöka templet,
inte bara höra om andras upplevelser där.*

Matias Pedraza

När jag var 16 annonserade stavspresidentskapet att vår stav skulle besöka templet i Buenos Aires, och jag inbjöds att åka. Jag sparade pengar och arbetade hårt för att vara värdig en tempelrekommendation.

När jag hade fått rekommendationen attackerades jag av frestelser från alla håll som försökte få mig att bli ovärdig. Men jag hade en önskan att besöka templet. Jag ville inte bara höra om andras upplevelser och vittnesbörd utan ville få en egen upplevelse och ett eget vittnesbörd.

Kvällen när vi skulle åka kom. Till och med när jag skulle gå på bussen kom tankar om att jag inte skulle

åka, men jag gav mig inte. Under den tio timmar långa resan satt jag bredvid en medlem i kyrkan som var mycket vänlig mot mig. Han var omkring 60 år gammal. Han berättade om sitt liv och hur glad han var över att ha gått igenom svårigheterna han hade haft.

Jag började berätta om mitt liv och hur ensam jag kände mig eftersom många hade tagit avstånd från mig därför att jag följde Gud. Han sa: "Gud kommer att ge dig en god vän, och den vännen kommer alltid att finnas där för dig. Glöm inte det." När han hade sagt det kände jag mig lugn och fridfull för jag visste att det som han hade sagt var sant.

När jag kom in i templet försvann tungsinnet som jag hade burit på. Det kändes som om jag fick en andlig kram som sa: "Välkommen, min son. Jag har väntat på dig."

Jag kände att templet verkligen var Guds hus, inte bara en vacker byggnad. När jag hade utfört några dop och konfirmationer gick jag ut. Jag kände hur bördorna kom tillbaka, men nu kändes det som om jag hade styrkan att övervinna dem.

Jag vet att Gud förväntar sig att vi förbereder oss och lämnar allt i hans händer och gör vårt bästa för att komma till templet. Då välsignar Gud oss storligen. ■

Författaren bor i Córdoba, Argentina.

**President
Henry B. Eyring**
förste rådgivare
i första
presidentskapet

ÅTERSTÄLLELSEN av PRÄSTADÖMETS NYCKLAR

*Frälsaren byggde sin kyrka på en grund av apostlar och profeter
som har alla prästadömsnycklar på jorden just nu.*

För många år sedan talade jag i en antik teater i Efesos. Starkt solsken flödade över marken där aposteln Paulus hade stått och predikat. Mitt ämne var Paulus, aposteln kallad av Gud.

Åhörarna bestod av hundratals sista dagars heliga. De satt på raderna av stenkänkar som efesierna hade suttit på för över tusen år sedan. Bland dem satt två levande apostlar, äldste Mark E. Petersen och äldste James E. Faust.

Som du kanske förstår hade jag förberett mig noga. Jag hade läst Apostlagärningarna och breven, både Paulus och de andra apostlarnas. Jag hade läst och begrundat Paulus brev till efesierna.

Jag gjorde mitt bästa för att hedra Paulus och hans ämbete. Efter talet sa flera personer vänliga saker. Båda apostlarna var generösa i sina kommentarer. Men lite senare tog äldste Faust mig åt sidan och sa med ett leende och med mild röst: "Det var ett bra tal. Men du utelämnade det viktigaste du kunde ha sagt."

Jag frågade honom vad det var. Flera veckor senare samtyckte han till att säga det. Jag tar fortfarande lärdom av hans svar.

Han sa att jag kunde ha talat om för åhörarna att om de heliga som hörde Paulus hade haft ett vittnesbörd om värdet av och kraften i nycklarna han hade, kanske apostlarna inte skulle ha behövt tas bort från jorden.

Det tog mig tillbaka till Paulus brev till efesierna. Jag kunde se att Paulus ville att folket skulle känna värdet i kedjan av prästadömsnycklar som sträckte sig från

Herren, genom hans apostlar till dem, medlemmarna i Herrens kyrka. Paulus försökte bygga ett vittnesbörd av nycklarna.

Paulus vittnade för efesierna att Kristus var sin kyrkas överhuvud. Och han lärde att Frälsaren byggde sin kyrka på en grund av apostlar och profeter som har alla prästadörets nycklar på jorden just nu (se Ef. 2:19–20).

Prästadömet har återställts

Trots tydligheten och kraften i Paulus undervisning och exempel visste han att ett avfall skulle komma (se Apg. 20:29–30; 2 Tess. 2:2–3). Han visste att apostlar och

profeter skulle tas bort från jorden. Och han visste att de, en storslagen dag i framtiden, skulle återställas. Han skrev om den tiden för efesierna och berättade vad Herren skulle göra: "Den plan som [skall] genomföras när tiden [är] fullbordad [är] att i Kristus sammanfatta allt i himlen och på jorden" (Ef. 1:10).

Paulus såg fram emot profeten Joseph Smiths verksamhet, när himlarna skulle öppnas igen. Det hände. Johannes Döparen kom och förlänade människan Arons prästadömet och nycklarna till änglars betjäning och till dop genom nedsänkning till syndernas förlåtelse (se L&F 13).

Forntida apostlar och profeter återvände och förlänade Joseph nycklarna som de hade haft under jordelivet (se L&F 110). Dödliga män ordinerades till det heliga apostlaskapet i februari 1835. Prästadömsnycklarna gavs till de tolv apostlarna i slutet av mars 1844.

Varje profet som kom efter Joseph, från Brigham Young till president Monson, har haft och utövat de nycklarna och har haft det heliga apostlaskapet.

Tro och prästadörets nycklar

Men liksom på Paulus tid krävs vår tro för att kraften i de prästadömsnycklarna ska kunna utövas. Vi måste veta genom inspiration att prästadörets nycklar innehas av dem som leder och tjänar oss. För det krävs Andens vittnesbörd.

Och det beror på vårt vittnesbörd om att Jesus är Kristus och att han lever och leder sin kyrka. Vi måste också veta av oss själva att Herren återställde sin kyrka och prästadörets nycklar genom profeten Joseph Smith. Och vi måste ha blivit övertygade, genom den Helige Anden,

gång på gång, om att de här nycklarna har gått vidare utan uppehåll till de levande profeterna, och att Herren välsignar och leder sitt folk genom linjen av prästadömsnycklar som går ner genom biskopar och grenspresidenter till oss, var vi än är och oavsett hur långt ifrån profeten och apostlarna vi är.

Lita på Herrens utvalda tjänare

För att fortsätta ha Herrens kyrka som vår grund kan och måste vi träna våra ögon till att känna igen Herrens kraft i tjänandet som de han har kallat utför. Vi måste vara värdiga den Helige Andens sällskap. Och vi behöver be om att den Helige Anden hjälper oss veta att de män som leder oss har den kraften. För mig besvaras oftast sådana böner när jag själv är fullt engagerad i Herrens tjänst.

Vi kan handla så att vi är värdiga den uppenbarelse som låter oss veta att nycklarna har gått vidare från Gud, till den ena personen efter den andra. Vi kan sträva efter att få den upplevelsen om och om igen. Och det måste vi om vi ska kunna få de välsignelser som Gud har i beredskap åt oss och vill att vi ska ge till andra.

Svaret på din bön blir troligtvis inte lika dramatiskt som det var när några såg Brigham Young medan han talade, när han antog den döde profeten Josephs utseende.¹ Men det kan vara lika säkert. Och med den andliga försäkran kommer frid och kraft. Du får återigen veta att det här är Herrens sanna och levande kyrka, att han leder den genom sina ordinerade tjänare, och att han bryr sig om oss.

Om tillräckligt många av oss utövar den tron och får den försäkran så lyfter Gud upp dem som leder oss

och välsignar på så sätt oss och våra familjer. Vi blir det som Paulus ville att de som han tjänade skulle bli: ”uppbyggda på apostlarnas och profeternas grund, där hörnstenen är Kristus Jesus själv” (Ef. 2:20). ■

Från ett tal under generalkonferensen i oktober 2004.

SLUTNOT

1. Se *Läran och förbunden och kyrkans historia – Seminariet, Elevens studievägledning* (2002), s. 159.

”Min vän säger att hon inte tror på Gud. Hur kan jag berätta för henne om evangeliet?”

Det finns många sätt att berätta för henne om evangeliet. Ditt eget liv är ett av de bästa sätten. Du är ”ett föredöme för de troende” i hur du betar dig, klär dig, pratar och behandlar andra (se 1 Tim. 4:12). Ha följande förslag i åtanke:

- Försök hjälpa din vän av kärlek och respekt, inte på grund av några dolda motiv eller förväntningar.
- Var ärlig och uppriktig i det du gör.
- Respektera hennes fria vilja.

Sättet du berättar om evangeliet för henne beror på anledningen till att hon inte tror på Gud. Vissa personer har vuxit upp utan någon religion. Andra är öppna för att tro, och de utvecklar tro allteftersom de lär sig hur man ber och studerar skrifterna. Och andra kanske har trott på Gud tidigare men har sedan haft prövningar i sitt liv som har gjort det svårt för dem att tro. Försök förstå din väns situation. Be om att få veta hur du ska hjälpa henne.

Du kan få en känsla för hennes uppfattningar genom att prata om vad som inspirerar henne och vad som egentligen är viktigast för henne. Bygg på gemensamma grunder. Om hon till exempel tycker det är bra att hjälpa andra, kan du bjuda med henne på ett tjänandeprojekt i församlingen.

Din vän kanske inte har någon tro just nu men hon är ändå en bra människa. Fortsätt vara hennes vän så länge som hon har gott inflytande på dig. Fortsätt enligt Andens maningar att bjuda med henne till kyrkan och att lära sig mer om varför Gud är viktig i ditt liv, för en dag blir hon öppen för att tro.

Be för din vän

Under mina missionsförberedelser var det många vänner som sa att de inte trodde på Gud. När jag hör dem säga det så ber jag för dem. De kanske inte tror på Gud medan vi ber en bön, men om vi verkligen tror på Gud så kommer vår kärlek till honom att visas för andra. Vårt exempel hjälper andra förstå att Gud verkligen välsignar oss, att han existerar och att han älskar oss.

Emanuel L., 18 år, Delstat Mexiko, Mexiko

Var ett exempel

När jag var yngre trodde jag att det enda sättet att sprida evangeliet helt enkelt var att predika, men jag hade verkligen fel, för det finns oräkneliga sätt att sprida evangeliet på. Men genom egen erfarenhet har jag upptäckt att genom att bara vara ett exempel på Kristus i allt du säger och gör så blir du förvånad över hur många som ser upp till dig och tror på dig. I många fall talar handlingar verkligen högre än några ord skulle kunna göra. Led och undervisa genom exempel.

Ammon W., 18 år, Arizona, USA

Prata om naturen

Om din vän inte tror på Gud kan du prata om naturen, för allting vittnar om att det finns en Gud (se Alma 30:44). Du kan också be för henne och studera skrifterna med henne, till exempel Psaltaren 19:2.

Jag vet att den Helige Anden hjälper henne att få ett vittnesbörd om vår himmelske Fader.

Sophie K., 17 år, Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo

Börja prata om evangeliet

Du kan sprida evangeliet på många sätt. Först kan du bara be och fasta för dem så att deras hjärtan blir öppna för evangeliet. Nästa gång du träffar dem kan du ta upp ämnen som leder till ett samtal om evangeliet. Se till att bjuda med dem till kyrkan eller aktiviteter, och var framför allt vänlig. Vem vet, en dag kanske de döps tillsammans med sin familj.

Valerie K., 14 år, Nevada, USA

Bär ditt vittnesbörd

Evangeliet förändrar människors liv. Ett sätt du kan ge det till din vän är att berätta hur du känner att Gud finns, till exempel genom de underverk du har upplevt och nu upplever i det enkla faktum att du vaknar varje dag. Ditt exempel är ett starkt vittne för henne om din glädje över att känna Guds kärlek och leva efter evangeliet.

Victória S., 18 år, Piauí, Brasilien

Varför sprida evangeliet?

Tänk på varför du vill att hon ska tro på Gud. Vi sprider inte bara evangeliet till andra därför att vi vill att de ska bli medlemmar i kyrkan. Vi gör det därför att de bokstavigt talat är våra bröder och systrar. Varför vill du att

din vän ska tro på Gud? Ha den frågan i åtanke, be om att kunna vara stark och kärleksfull, var uppriktig, och om hon ändå säger nej ska du vara villig att respektera hennes fria vilja. Det finns också en chans att hon inte är redo än. Men jag lovar att om du uppriktigt vill att hon ska veta mer om Gud så kommer hon att lyssna därför att du är hennes vän. Sedan är det upp till henne, och vi kan inte döma någon för det val han eller hon gör.

Äldste Eliot, 20 år, Japanmissionen Sapporo

Låt ditt ljus lysa

Var ett exempel för henne. Hjälp henne komma närmare Gud genom dina upplevelser och ditt vittnesbörd. Var den ängel hon söker efter genom ditt ljus och inflytande. Hjälp henne se kärleken som vår himmelske Fader har till henne, men tvinga inte på henne någonting.

Mason E., 16 år, Arizona, USA

HUR MAN FÅR ETT VITNESBÖRD

"Hur får man det vi kallar ett vittnesbörd?"

Det första steget mot att få någon slags kunskap är att verkligen önska att få veta. Nästa steg när det gäller andlig kunskap är att fråga Gud i innerlig bön. ...

När vi önskar och söker bör vi komma ihåg att man inte kan få ett vittnesbörd genom att vara passiv. För att få det måste vi göra någonting. Jesus lärde: 'Om någon vill göra hans vilja, skall han förstå om min lära är från Gud eller om jag talar av mig själv' (Joh. 7:17)."

Äldste Dallon H. Oaks i de tolv apostlarnas kvorum, "Vittnesbörd", Liahona, maj 2008, s. 27.

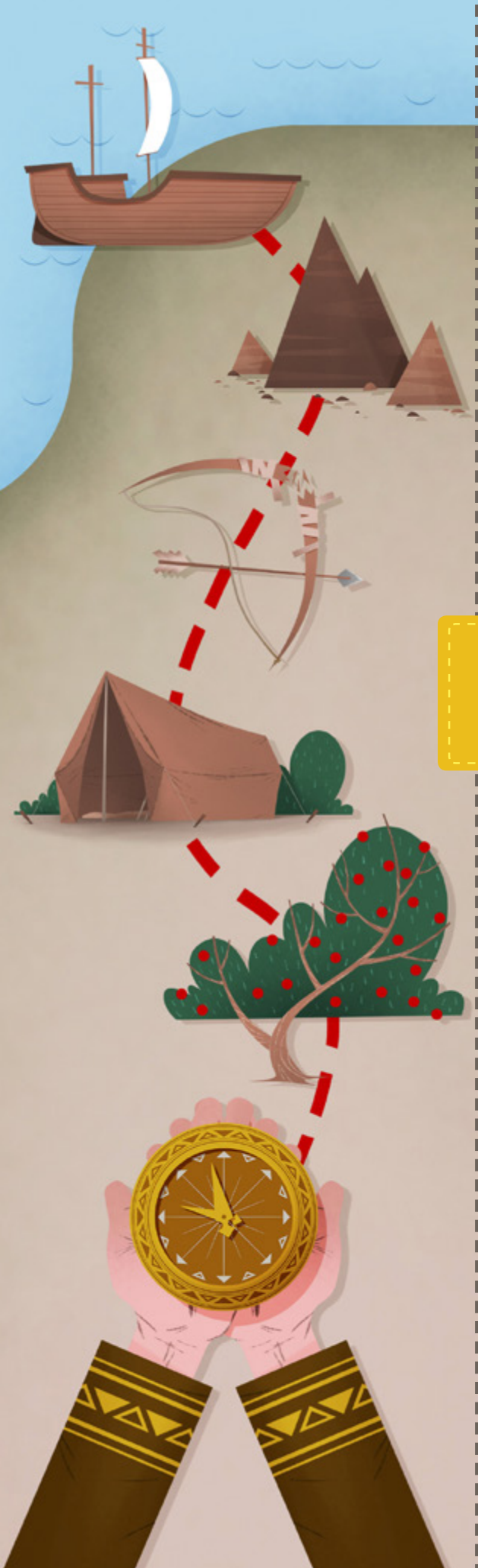
NÄSTA FRÅGA

"Jag jämför mig konstant med andra, särskilt med dem som verkar ha perfekta liv. Hur kan jag få större självförtroende?"

Skicka ditt svar och, om du så önskar, ett fotografi med hög upplösning, före den 15 juli 2017, till liahona.lds.org (klicka på "Submit an Article") eller via e-post till liahona@ldschurch.org.

Ta med följande information: 1) Fullständigt namn, 2) födelsedatum, 3) församling eller gren, 4) stav eller distrikt, 5) ditt skriftliga tillstånd, och, om du är under 18 år, dina föräldrars skriftliga tillstånd (e-post-meddelande går bra) att trycka ditt svar och fotografi.

Svaren kan komma att förkortas eller förtydligas.

DIN EGEN LIAHONA

Visst vore det härligt att ha en andlig GPS som vägleder dig! Med din patriarkaliska välsignelse kan du ha det.

Richard M. Romney

Kyrkans tidningar

Ibland kan det kännas svårt att ta sig igenom livet. Det finns så mycket viktigt som ska hända under de kommande åren. Du ska förbereda dig för templet, sprida evangeliet, välja utbildning och yrkesbana. Och du är bara i tonåren! Visst skulle det vara bra om du, liksom Lehi, kunde hitta en Liahona utanför dörren, ett instrument som garanterat skulle hålla dig på rätt kurs om du bara var uppmärksam på det.

Det finns faktiskt redan många resurser som kan ge dig vägledning i livet: skrifterna, råd från föräldrar och ledare, maningar från den Helige Anden, generalkonferensen, och listan fortsätter. Men det finns en annan resurs som du kan lägga till i listan – en personlig Liahona som är känd som din patriarkaliska välsignelse. Den är personlig uppenbarelse för dig, om dig, från din himmelske Fader som har känt dig i, ja, en evighet.

Se din patriarkaliska välsignelse som ett slags andlig GPS, och mer. Den talar inte bara om för dig *vem* du är och *var* du är, den kan också hjälpa dig förstå *varför* du är här och *vart* du bör vara på väg. Men tänk på att för att få

vägledning från din patriarkaliska välsignelse så krävs det att du följer samma principer som fick Lehis Liahona att fungera: uppmärksamhet och flit (se 1 Ne. 16:28; Mosiah 1:16).

Uppmärksamhet och flit

Vad är uppmärksamhet och flit? Att visa *uppmärksamhet* innebär att man inte bara hör vad som sägs utan också lyssnar noga på det. Ett liknande ord är *hörsamma*, som betyder att höra *och* lyda. Så för att din patriarkaliska välsignelse ska kunna vara en Liahona i ditt liv måste du inte bara läsa den utan också följa den.

”Skrifter från alla tidsutdelningar undervisar om att vi visar vår *kärlek* till Gud när vi *hörsammar* hans bud och *lyder* dem”, har president Russell M. Nelson, president för det tolv apostlarnas kворum, sagt. ”Dessa handlingar hör nära samman. Faktum är att det hebreiska språket i Gamla testamentet oftast har samma beteckning för *hörsamhet* (till Herren) och *lydnad* (mot hans ord).”¹

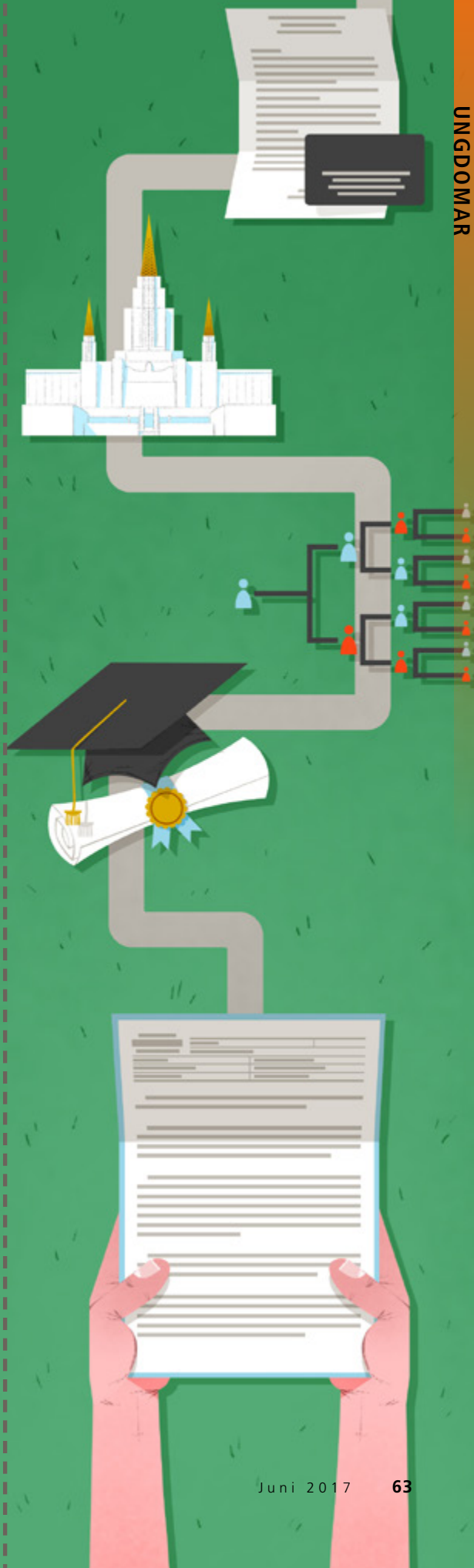
Flit är en annan nyckel till att lära sig av sin patriarkaliska välsignelse. Flit innebär att man är samvetsgrann, intresserad och ihärdig. Det är att vara fast besluten och hängiven. ”Det består av att lära sig vad Herren förväntar sig av en, ta fram en plan för hur man ska utföra det [och] handla enligt planen”, har president Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, sagt.²

Om du vill att din patriarkaliska välsignelse ska vara till hjälp för dig behöver du studera den med en uppriktig, energisk ansträngning; göra upp planer för att följa den och genomföra planerna.

Ett exempel att följa

När Alma den yngre gav råd till sin son Helaman sa han att Liahona är en symbol eller ett exempel för oss att följa i livet. I Alma 37:38–45 säger han:

1. Den förbereddes av Herren för att liksom en kompass visa vilken väg de skulle gå.
2. Den fungerade enligt deras tro på Gud, vilket gjorde att de fick uppleva ”underverk, genom Guds makt, dag efter dag”.

- Den använde "små medel" för att åstadkomma "förunderliga gärningar".
- När Lehi och hans familj glömde att utöva tro och flit "upphörde de förunderliga verkningarna och de gjorde inga framsteg på sin resa".
- När de blev distraherade färdades de inte efter en rak kurs.
- Det är lätt att ge akt på Kristi ord som leder oss i en rak kurs.

Samma principer gäller för din patriarkaliska välsignelse. "Vägen är beredd, och om vi vill se kan vi leva för evigt" (Alma 37:46). ■

SLUTNOTER

- Se Russell M. Nelson, "Lyssna för att lära", generalkonferensen i april 1991.
- Henry B. Eyring, "Verka med all flit", generalkonferensen i april 2010.

DEN LEDER DIG PÅ VÄGEN
 "Din patriarkaliska välsignelse är en personlig Liahona för dig som utstakar din kurs och leder dig på vägen."

President Thomas S. Monson, "Om att vara andligt förberedd", Liahona, feb. 2010, s. 5.

PATRIARKALISKT PERSPEKTIV

Vi bad fyra patriarker att besvara frågor om patriarkaliska välsignelser. Här är några av deras svar.

Varför är det viktigt att få en patriarkalisk välsignelse?

"När vi går på möten, lektioner och seminariet får vi lära oss om lärosatser, principer och förväntningar som alla medlemmar i kyrkan har gemensamt. Men när vi får en patriarkalisk välsignelse så gäller den inte alla medlemmar – den gäller bara en. Den handlar inte om vad vi bör göra utan vad vi kan göra, välsignade med egenskaper eller gåvor som är gudomliga till sitt ursprung. En patriarkalisk välsignelse är ett påtagbart bevis på att du har en unik, personlig relation till en himmelsk Fader som älskar dig och vill att du ska återvända till hans närhet."

– Clayne A. Steed, *Raymonds stav*, Alberta, Kanada

Är det okej att visa min välsignelse för andra eller jämföra min välsignelse med deras?

”Patriarkaliska välsignelser är heliga och personliga. Du kan visa dem för din omedelbara familj, men den ska inte visas för eller tolkas av andra. Det kan hända någon gång i livet när du pratar med någon att du kommer att tänka på några ord från din välsignelse. Det kan var lämpligt att berätta om dem, inte på ett skrytsamt eller högmodigt sätt utan som ett budskap som ger hopp och uppmuntran.”

- Keith L. Stapleton, Cartersville stav, Georgia, USA

Varför är det viktigt att veta vilken släktlinje man tillhör?

”Det hjälper dig att förstå att berättelserna i Bibeln inte bara är berättelser om ett folk och när de levde. Deras historia blir en del av alla människors historia - människor som levde och som fortfarande kommer att leva. Vi kan bättre förstå deras roll och vår roll när vi får veta mer om vårt arv. Herren vill att hans folk ska veta vilka de är.”

- Vyacheslav V. Protopopov, Moskva stav, Ryssland

Hur kan jag förbereda mig för att ta emot den?

”Frälsaren är ett fullkomligt exempel på hur man förbereder sig. Börja med det som han har lärt oss. För det första bön och fasta (se Matt. 14:23). För det andra skriftstudier, som förbereder oss att ta emot och förstå personlig uppenbarelse.”

- Emile E. Bailly, Paris södra stav, Frankrike

Hur vet jag om det är dags för mig att få den?

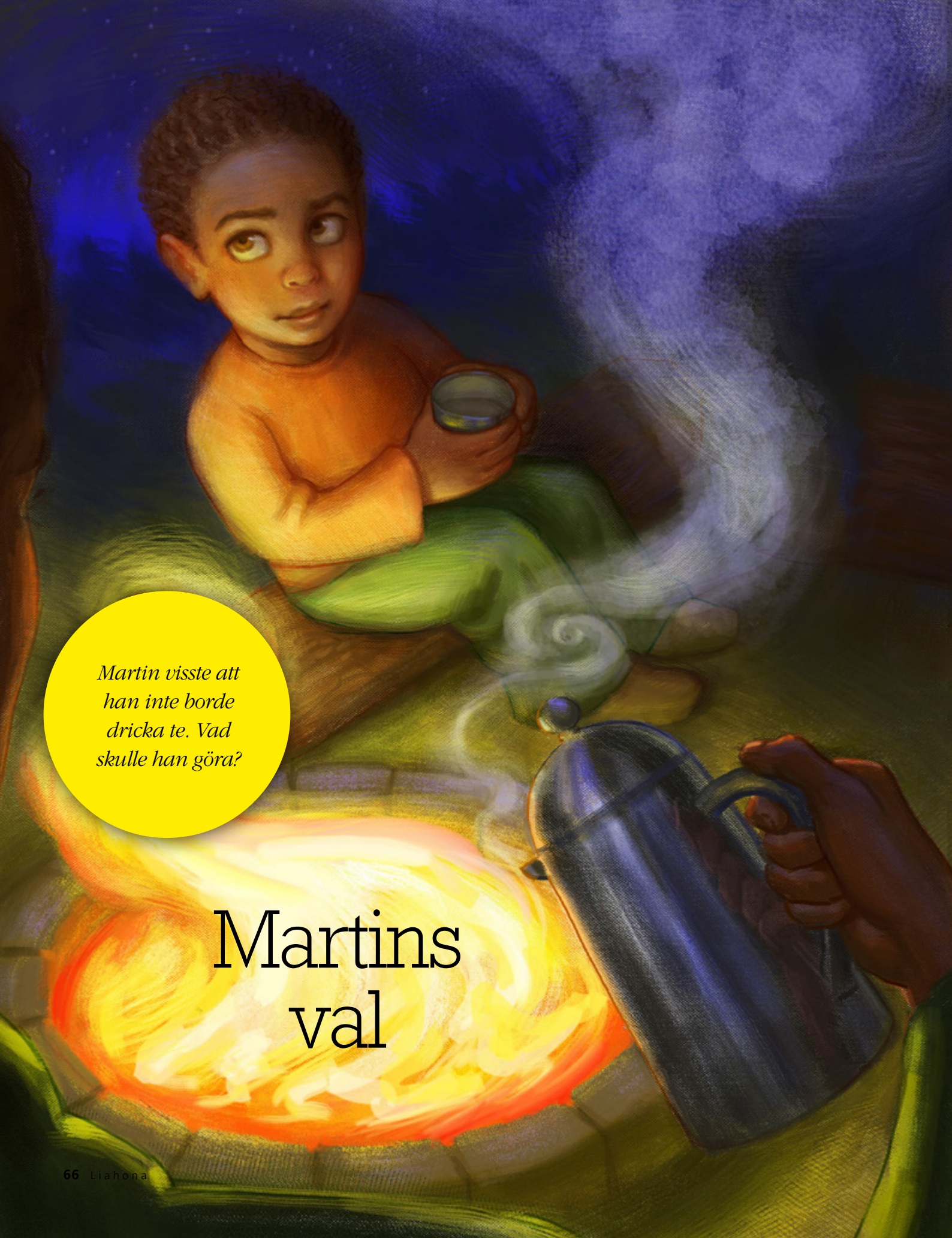
”Jag träffade en ung kvinna nyligen. Hon beskrev hur hon hade tänkt på att träffa sin biskop [för att prata om en rekommendation för sin patriarkaliska välsignelse] en tid. Hon hade pratat om sin önskan med sina föräldrar och fastat och bätt för att kunna veta när hon var redo. Hon berättade när vi började prata att hon fortfarande var lite nervös och undrade om hon var redo, men sa att hon nyligen hade känt sig lugn när hon tänkte på mötet med mig. Jag sa: ”Det är ditt svar. Anden gav dig det lugnet.”

- Keith L. Stapleton, Cartersville stav, Georgia, USA

Hur blir patriarker hjälpta av inspiration?

”Jag kommer ihåg första gången jag gav en patriarkalisk välsignelse. Jag hade naturligtvis funderat, studerat och förberett mig andligt. Jag var nervös, men när stunden kom fyllde Anden rummet och tog bort all rädsla eller tveksamhet. Anden hjälpte mig höra orden som kom till mig.”

- Vyacheslav V. Protopopov, Moskva stav, Ryssland

An illustration of a young boy with dark skin and curly hair, sitting on a log. He is wearing a green wrap and holding a small cup. A hand is pouring tea from a silver kettle over a fire. The scene is set in a dark, blue, starry night sky. The boy has a thoughtful expression.

*Martin visste att
han inte borde
dricka te. Vad
skulle han göra?*

Martins val

Lindsay Tanner och Bethany Bartholomew

Baserad på en sann berättelse

”Gör rätt, var sann, och lev utan svek”

(Barnens sångbok, s. 81).

Martin vaknade sakta. Hans mamma skakade hans axel.

”Martin”, sa hon, ”det är dags att vakna.”

Martin gnuggade sömnen ur ögonen. Det var fortfarande mörkt ute men han visste vad klockan var. Hans familj vaknade halv sex varje morgon för att läsa Mormons bok tillsammans. Det var inte alltid lätt att gå upp så tidigt.

Martin rullade ner från sängen och gick sakta ut i vardagsrummet. Han sträckte på sig och gäspade stort. Hans bröder och systrar såg också sömningar ut, men alla var där.

Varje person läste i fem minuter. Först ville Martin gå och lägga sig igen. Men han fortsatte att lyssna. Varje vers verkade få honom att må bättre och bättre. När de var klara kände Martin sig andligt stark.

Och andlig styrka var något som Martin behövde varje dag. I Kenya fanns det bara några få medlemmar i kyrkan i Martins ålder, och alla bodde långt borta. Efter skolan gick Martin till en pojkklubb vid en katolsk kyrka. En vecka åkte klubben iväg på ett läger.

Martin hade jätteroligt. Han sjöng lägersånger. Han högg ved. Han hjälpte också till att göra en lägerbrasa.

Men andra dagen tog en av ledarna ut en tekanna. ”Nu är det tedags”, sa han.

De andra pojkarna blev glada. De drack te hemma vid särskilda tillfällen. De tog alla varsin mugg och väntade på att ledaren skulle fylla den.

Martin blev lite nervös. Han visste att han inte borde dricka te. Men han ville inte förolämpa sina vänner.

Sedan kom han ihåg hur det känns när man håller buden. När hans familj följde profeten och läste Mormons bok tillsammans kände han sig glad. När de inte gjorde det kände han sig inte lika glad.

Martin visste vad han behövde göra.

”Nej tack”, sa han till ledaren när han kom för att fylla Martins mugg. ”Jag vill inte dricka te.”

Ledaren såg förvånad ut men han lät Martin dricka vatten medan de andra pojkarna drack te. Några av pojkarna ville veta varför Martin inte drack te, men ingen av dem retade honom. Martin kände sig glad. Och han visste att Visdomsordet skulle göra hans kropp stark. Och han var glad att han hade varit stark nog att göra det rätta. ■

Författarna bor i Utah, USA.

UTMANING

”Jag ska hålla mitt sinne och min kropp heliga och rena och jag ska inte använda sådant som är skadligt för mig”
(Mina evangelieideal).

Läs Visdomsordet i Läran och förbunden 89 och ta reda på vad det säger är bra för dig.

Gör en lista över skadliga ämnen som du inte ska äta eller dricka.

Fråga dina föräldrar eller ledare hur de håller sina sinnen heliga och rena.

Den här månaden ska jag ...

Om dockor och vänner

Jordan Wright, Utah, USA

HEJ!

Jag heter Jackson och är från Tyskland, och det här är min bror Josiah och min syster Cora Jade.

1

EN JÄTTEBRA IDÉ

Många människor kommer till Tyskland när de inte längre känner sig trygga i sitt eget land. De kallas för flyktingar. Barnen har inga leksaker så jag gav dem några av mina. Jag fick en jättebra idé. Jag frågade mamma om vi kunde göra dockor åt dem.

2

SYR MED MAMMA

Jag tycker om att sy med mamma. Jag tryckte på symaskinspedalen och stoppade in stoppning i dockorna.

3

GLADA MEDDELANDEN

Min familj samlade ihop kläder och leksaker som vi skulle ge till flyktingarna här. Vi ritade teckningar åt dem av sådant som gör oss glada.

6

JESUS ÄLSKAR OSS

Barnen som vi träffade är som oss på många sätt. Vi tycker alla om att sjunga och få leksaker och leka ute. Jag vet att Jesus älskar dem, och han älskar mig.

4

NYA VÄNNER

Vi tog dockorna till flyktinglägren och gav dem till barnen där. Jag tycker om att få nya vänner!

JACKSONS FÖRSLAG

Titta alltid efter personer som du kan hjälpa.

Låtsas att du är en snäll älva och tjäna i hemlighet.

Gör dockor till barn som inte har några leksaker.

För fler förslag på hur man kan hjälpa flyktingar i ditt område, gå till lds.org/go/61775.

5

JAG ÄR GUDS LILLA BARN

De sjöng sånger för oss och vi spelade våra instrument för dem. Några som var ledsna log när vi spelade "Jag är Guds lilla barn". Det kändes jättebra!

**SKICKA
OSS ETT
HJÄRTA!**

Hur följer du Jesus genom att visa kärlek? Skicka oss ett hjärta med din berättelse och ett foto, tillsammans med dina föräldrars tillstånd. Skicka den via liahona.lds.org (klicka på "Submit an Article") eller via e-post till liahona@ldschurch.org.

Befallningarnas bok

Klipp ut de här figurerna och berätta om kyrkans historia!

Mary Elizabeth och Caroline Rollins

De ord som Jesus Kristus sa till Joseph Smith kallas uppenbarelser. Några av de här uppenbarelserna publicerades i Befallningarnas bok. När boken trycktes blev folket arga på kyrkans medlemmar som hade flyttat till deras samhälle. De kastade ut tryckpressen på gatan. Två systrar som hette Mary Elizabeth och Caroline Rollins samlade ihop så många sidor av Befallningarnas bok som de kunde. De sprang ut på ett majsält för att gömma sig från de arga människorna, och vår himmelske Fader beskyddade dem. Uppenbarelserna i Befallningarnas bok blev senare en del av Läran och förbunden. ■

Hitta fler figurer från kyrkans historia på liahona.lds.org.

VÅR SIDA

Jesus es mi luz

"Jesus är mitt ljus", av Vianca V., 6 år, Tundamaprovinsen, Colombia.

De här primärbarnen i Galicia i Spanien hade en primäraktivitet med temat "Jag vet att skriften är sann". De spelade spel som hade med skrifterna att göra och lärde sig samtidigt om och memorerade evangeliesanningar. Barnen satte på sig vapenrustningar för att lära sig om Guds vapenrustning. De "fiskade" också trosartiklar och gjorde ett rollspel om Lehis dröm.

När jag skulle döpas var jag lite nervös. Men när jag gick ner i vattnet kände jag mig jätteglad.

Thomas B., 8 år, Montevideo, Uruguay

Sapporos tempel i Japan, av Harada K., 8 år, Kanagawa prefektur, Japan

D. Todd
Christofferson

i de tolv apostlarnas
kvorum

Varför är fäder så viktiga?

Vår himmelske Fader är vår far. Han älskar oss på ett fullkomligt sätt och arbetar för att vi ska vara glada och återvända till honom.

Han planerade att fäder ska älska, skydda och ta hand om sina familjer. Fäder och mödrar är likvärdiga makar.

Faderns viktigaste arbete är att lära sina barn att älska och vara lojala mot vår himmelske Fader.

Om du inte har en far som du bor med så betyder inte det att du är mindre viktig eller värdefull. Din himmelske Fader kan hjälpa dig bli en rättfärdig far eller mor en dag.

Äldste
Michael T.
Ringwood
i de sjuttios
kvorum

Att vara som Shiblon

*”Jag säger dig, min son,
att jag redan har haft stor
glädje av dig tack vare din
trofasthet och din noggrann-
het” (Alma 38:3).*

Min hjälte i Mormons bok är Shiblon. Han var verkligen god. Han oroade sig inte för vad andra tyckte om honom. Han brydde sig bara om att lyda sin himmelske Fader. Hans far, Alma den yngre, litade på honom. Alma var så glad att Shiblon hade följt buden sedan han var liten (se Alma 38:2).

Och Shiblon valde hela tiden det rätta. Han hjälpte andra därför att han älskade dem och därför att han älskade Gud. Han gjorde det som var rätt eftersom han visste att det var rätt. Han försökte inte få någon belöning.

När jag var missionär i Korea arbetade jag med en missionär som var mycket lik Shiblon. Han var trofast och lydig mot sin himmelske Fader. Men de andra missionärerna tyckte inte att han var en vidare bra missionär. Jag ville att de skulle veta att de hade fel uppfattning om honom! Men min missionspresident sa: ”Vår

himmelske Fader vet att han är en bra missionär, och det vet jag också. Och nu vet du det också, så spelar någon annan någon roll?”

Vi kanske tror att det är för svårt att vara som Shiblon och göra det som är rätt bara för att det är rätt. Men evangeliet kan hjälpa oss! När vi är döpta börjar vi bli bättre personer. När vi tar sakramentet förnyar vi våra förbund. Vi kan bli sådana som vår himmelske Fader vill att vi ska vara. ■

Att be

Sherrie Gavin

Baserad på en sann berättelse

En het sommardag bad Reeseey och Cheyenne Zara att komma över och leka. Mamma höll på att göra mellanmål. Flickorna satte sig vid bordet för att äta.

Mamma skivade mango från mangoträdet. Hon lade äppelskivor och vindruvor på en tallrik. Reeseey tittade på den goda maten. Hon kom ihåg att hon skulle be innan hon åt något. Hon frågade Zara: ”Ber ni hemma hos er?”

”Vad är det?” frågade Zara.

”Så här”, sa Cheyenne. Hon lade armarna i kors och böjde huvudet. Hon bad om en välsignelse för maten. När hon var klar, sa hon: ”Förstår du? Så gör man. Det är lätt!”

”Vi gör inte så hemma hos mig. Vi bara äter”, sa Zara.

Reeseey hade aldrig tänkt på att *inte* be. ”Mamma”, sa hon, ”kan vi sluta be?”

med Zara

Mamma log medan hon bar muggar med isvatten till bordet. ”Vi tycker om att tacka vår himmelske Fader för det han har gett oss. Vi kommer att fortsätta be. Men det är okej om andra inte gör det.”

Reesey visste att mamma hade rätt. Hon *var* glad när hennes familj bad. Kanske skulle Zara också bli glad av att be. ”Du kan pröva”, sa hon till Zara. ”Böner är bra.”

”Jag tycker om när vi ber”, sa Cheyenne. De får mig att känna som om jag har ett stort leende inom mig.”

Zara log. ”Det kanske jag ska”, sa hon och åt en mangoskiva.

Reesey och Cheyenne var glada att de kunde berätta för sin vän om bön. De åt upp frukten och sprang sedan ut igen för att leka. ■

Författaren bor i Queensland, Australien.

Jesus botade människor

Kim Webb Reid

Det fanns en man som hette Jairus som en dag bad Jesus att komma hem till honom. Hans dotter var sjuk och behövde en välsignelse.

När Jesus var på väg till Jairus hus fick en kvinna som hade varit sjuk i 12 år syn på Jesus. Hon trodde på att Jesus kunde bota henne. Hon sträckte ut handen och rörde vid änden av Jesus mantel.

Kvinnan blev botad. Jesus sa att hon blev botad tack vare sin tro.

Då kom någon med en hemsk nyhet. Jairus dotter hade dött. Var det för sent för Jesus att välsigna henne?

Jesus sa till Jairus att han inte skulle vara rädd utan tro. När Jesus kom till Jairus hus uppmanade han Jairus dotter att ställa sig upp. Hon öppnade ögonen. Hon levde igen! Hennes föräldrar var förbluffade.

Vi kan också ha tro på Jesus. Hans helande kraft finns fortfarande på jorden i dag, och vi kan be om en prästadömsvälsignelse när vi än behöver det. ■

Från Markus 5:22–43.

Jag älskar min familj

Äldste Robert D. Hales

i de tolv apostlarnas
kvorum

PRÄSTADÖMET FINNS HÄR I DAG

*Vilken mörk värld det skulle vara utan
prästadömet välsignelser för dig och mig.*

Kan du föreställa dig hur mörkt och tomt jordelivet skulle vara om det inte fanns något prästadöme? Om prästadömet kraft inte fanns på jorden skulle motståndaren ha frihet att röra sig och regera som han ville. Vi skulle inte ha den Helige Andens gåva att leda och upplysa oss. Inga profeter skulle tala i Herrens namn. Inga tempel skulle finnas där vi kunde ingå heliga, eviga förbund och ingen myndighet att välsigna eller döpa, hela eller trösta. Utan prästadömet kraft "skulle hela jorden bli fullständigt ödelagd" (se L&F 2:1–3). Det skulle inte finnas något ljus eller något hopp – bara mörker.

... [Men] Guds prästadöme ger ljus åt [vår himmelske Faders] barn i denna mörka och bekymmersamma värld. Genom prästadömet kraft kan vi få den Helige Andens gåva som

leder oss till sanning, vittnesbörd och uppenbarelse. Denna gåva är tillgänglig på samma villkor för män, kvinnor och barn. ...

Guds underbara prästadöme har tillsammans med alla dess välsignelser återställts till jorden i vår tid. Återställelsen av prästadömet och dess välsignelser började år 1820 när Joseph Smith som ung såg och talade med Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus i en helig skogsdunge.

Senare gav andra himmelska budbärare – Johannes Döparen, Petrus, Jakob och Johannes, Mose, Elias och Elia med flera – profeten Joseph Smith

makten, myndigheten och de nödvändiga nycklarna till människornas frälsning och upphöjelse. ... Jesu Kristi kyrka återställdes till jorden, fullständig med aronska och melkisedekska prästadömet som fanns i forna dagar. I enlighet med Guds förbund med Abraham kan nu jordens alla människor och släkter bli välsignade.

Tänk på detta, bröder och systrar – prästadömet har återställts. Det finns här på jorden idag. ... Under ledning av ... profeter, siare och uppenbarare, som innehar nycklarna i denna tidsutdelning, har prästadömsbärarna i kyrkan idag laglig rätt att handla i Guds namn. ...

Alla de storslagna, eviga välsignelser som Gud gör tillgängliga för män och kvinnor och familjer på denna jord kan bli våra genomprästadömet kraft. ■

Från ett tal under generalkonferensen i oktober 1995.

**ETT GYLLENE ÖGONBLICK,
AV DANIEL F. GERHARTZ**

“Fäder, reta inte upp era barn, utan fostra och förmana dem i Herren” (Ef. 6:4).

Också i det här numret

FÖR UNGA VUXNA

Oberoende och evangeliestudier

När du blir oberoende i dina evangeliestudier stärker du din relation till Gud.

s. 42

FÖR UNGDOMAR

s. 50

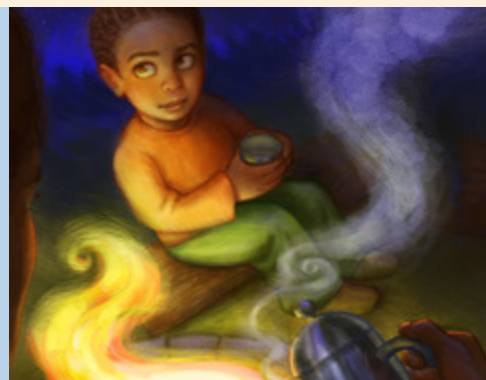
Att hitta och vara **SANNA VÄNNER**

Vad är en god vän? Vad är det för skillnad på vänskap och popularitet? Ungdomar berättar om sina tankar.

FÖR BARN

Martins val

Martin ville inte förolämpa sina vänner genom att inte dricka te. Var han stark nog att säga nej?

s. 66

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

Lialona

Hur religion gynnar världen, s. 14

Jag återfick mina förbund efter utslutningen, s. 22

Profetens fyra redogörelser för den första synen, s. 26

Lyft där du står: Exempels makt, s. 32

Medan Spencer W. Kimball (1895–1985) verkade som kyrkans president från 1973 till 1985 fördubblades nästan kyrkans medlemsantal, kyrkan publicerade en utgåva av King James Bible på engelska och antalet tempel ökade från 15 till 36. I juni 1978 fick president Kimball en uppenbarelse som sa att alla världiga män kunde få prästadömet, oavsett ras (se Officiellt tillkännagivande 2).

Fotografi med tillstånd av kyrkans historiska bibliotek

BUDSKAP

4 Budskap från första presidentskapet: Kallade till verket
Thomas S. Monson

7 Besökslärarnas budskap: Prästadömet kraft genom att hålla förbund

ARTIKLAR

14 Religionens viktiga globala roll
Dallin H. Oaks
Äldste Oaks ger sju exempel på religionens viktiga sociala värderingar.

20 Söndagarna är till för något mer
Alexei Chemezov
Vi bad vår vän Nikolai att göra ett experiment.

22 Jag återfick mina förbund
Anonym
När jag hade blivit utesluten ville jag oerhört gärna få tillbaka mina förbund.

26 Den första synen: En nyckel till sanning
Richard J. Maynes
Joseph Smiths olika redogörelser för den första synen lär oss grundläggande sanningar om Guds och uppenbarelsens natur.

32 Den trofaste högrådsmedlemmen
Donald A. Coe
En blygsam medlem i kyrkan lärde mig vad det innebär att "lyfta där du står".

AVDELNINGAR

8 Vad vi tror på: Genom att följa evangeliet vårdar vi heliga familjerelationer

10 Vårt hem, vår familj: På rekordtid
Richard L. Bairrett Jr

12 Reflektioner: Beskyddad av min himmelske Fader
LaRene Porter Gaunt

13 Tjänande i kyrkan: Enslig dyrkan i Sarajevo
Armin Wilhelm

36 Porträtt av tro: Mikael Rinne

38 Sista dagars heliga berättar

80 Tills vi möts igen: Prästadömet finns här i dag
Robert D. Hales

PÅ OMSLAGET
Fotografi Cody Bell.

42 Oberoende och evangeliestudier

David B. Marsh

Att lära sig studera evangeliet är som att lära sig måla.

48 Soldat för Herren

Enoc R. Verde Reyes

Jag behövde ha tro nog att lägga mina bekymmer i Herrens händer.

50 Att hitta och vara sanna vänner

Ungdomar från England berättar vad sann vänskap innebär för dem.

54 Affisch: Verklig kontakt

55 Första gången i templet

Matias Pedraza

Jag ville inte bara höra om templet. Jag ville komma dit själv.

56 Återställelsen av prästadömetts nycklar

Henry B. Eyring

Hur är kyrkan uppbyggd på profeternas och apostlarnas grund?

60 Frågor och svar

Min vän säger att hon inte tror på Gud. Hur kan jag berätta för henne om evangeliet?

62 Din egen Liahona

Richard M. Romney

Din patriarkaliska välsignelse kan vägleda dig som en personlig Liahona.

66 Martins val

Lindsay Tanner och

Bethany Bartholomew

Alla andra drack te. Skulle det vara oförsämt att säga nej?

68 Barn med ett gott hjärta: Om dockor och vänner

Jordan Wright

70 Figurer från kyrkans historia: Befallningarnas bok

71 Vår sida

72 Svar från en apostel: Varför är fäder så viktiga?

D. Todd Christofferson

73 Att vara som Shiblön

Michael T. Ringwood

Den här hjälten i Mormons bok gjorde det som var rätt eftersom han visste att det var rätt.

74 Att be med Zara

Sherrie Gavin

Hur Reese och Cheyenne undervisade sin vän om bön.

76 Berättelser om Jesus: Jesus botade människor

Kim Webb Reid

79 Färgläggningssidan: Jag älskar min familj

Se om du kan hitta Liahonan som är gömd i det här numret. Ledtråd: Fråga din pappa.

Internationell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlarnas kvorum: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A.
Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen,
Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Chefredaktör: Joseph W. Sitati

Biträdande redaktörer: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie
Rådgivande: Brian K. Ashton, Jean B. Bingham, LeGrand R.
Curtis Jr., Christoffel Golden, Douglas D. Holmes, Erich W.
Kopischke, Larry R. Lawrence, Carole M. Stephens

Verkställande direktör: Richard I. Heaton

Chef för kyrkans tidningar: Allan R. Loyborg

Verksamhetschef: Garff Cannon

Redaktionschef: Adam C. Olson

Biträdande redaktionschef: Ryan Carr

Publiceringsassistent: Cremilda Amaral
Skriv- och redigeringssteam: Maryssa Dennis, David Dickson,
David A. Edwards, Matthew D. Flittton, Lori Fuller, Garrett H. Garff,
LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal,
Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekir,
Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney,
Mindy Anne Selu, Marissa Widdison

Huvudansvarig för grafik: J. Scott Knudsen

Grafikansvarig: Tadd R. Peterson

Formgivningsteam: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,
C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley,
Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison,
Rachel Smith, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Samordnare av immateriell äganderätt: Collette Nebeker Aune

Produktionschef: Jane Ann Peters

Produktionsteam: Glen Adair, Connie Bowthorpe Bridge,
Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty,
Derek Richardson

Prepress: Joshua Dennis, Ammon Harris

Tryckerichef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Troy K. Vellinga

Översättning:

Översättningstjänst

Mariatorget 1A

118 48 STOCKHOLM

Tfn 08-556 029 80

E-post: myhrbergj@ldschurch.org

För prenumeration och priser utanför Förenta staterna och
Kanada, gå till store.lds.org eller kontakta kyrkans lokala
distributionscenter eller församlings- eller grensledare.

Ansvarig utgivare för Liahona: Jerker Myhrberg

Ansvarig för Kyrkonytt: Gösta Körlof

Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, avdelningen för

medlemsuppteckningar och statistik

Sveagatan 8A

441 32 Alingsås

Prenumerationsinformation

Prenumeration eller ändring av adress sker genom att kontakta

Customer Service (kundtjänsten)

Tel: 08-500 655 20

E-post: rcstockholm@ldschurch.org

Internet: store.lds.org

Priset för en helårsprenumeration är SEK 84:00 som insättes på
plusgiro: 260353-8. Ange Liahona och språk.

Skicka manuskript och frågor online till liahona.lds.org; via post
till *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150-0024, USA eller via e-post till liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller
"vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska,
cebuano, danska, engelska, estniska, fijijska, finska, franska,
grekiska, holländska, isländska, indonesiska, italienska, japanska,
kambodjanska, kinesiska (förenklad), kiribat, koreanska, kroatiska,
lettiska, litauiska, malagassiska, marshallesiska, mongoliska, norska,
polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska,
spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thailändska, tjekiska,
tonganska, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska.
(Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2017 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Printed in the
United States of America.

Copyrightinformation: Om inget annat anges kan material
från *Liahona* kopieras för privat, icke kommersiellt bruk (inklusive
för ämbeten i kyrkan). Den här rättigheten kan när som helst
återkallas. Visuellt material får inte kopieras om förbehåll anges
intill konstverket. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property
Office, 50 E. North Temple St., Fl. 13, Salt Lake City, UT 84150,
USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

June 2017 Vol. 141 No. 6. LIAHONA (USPS 311-480)

Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake
City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada,
\$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt
Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.
Include address label from a recent issue; old and new address must
be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake
Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-
537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)
may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication
Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Förslag till familjens hemafton

Det här numret innehåller artiklar och aktiviteter som kan användas under hemaftnar.
Här är två exempel.

"Oberoende och evangeliestudier",

sidan 42: Ni kan göra den här aktiviteten för att illustrera vikten av att få ett eget andligt ljus. Släck lamporna och be familjemedlemmarna att rita en teckning. Låt någon använda en ficklampa eller ett stearinljus när han eller hon ritat sin teckning. Tänd lamporna efter några minuter. Prata om vilken skillnad det gjorde för att genomföra uppgiften och samtala sedan om principerna i artikeln.

"Att vara som Shiblön",

sidan 73: Vilka är dina favoritpersoner i skrifterna? Ni kan leka "skriftcharader" eller "rita-och-gissa skrifterna". Dramatisera en berättelse i skrifterna eller rita den på ett papper utan att använda några ord. Låt familjemedlemmarna gissa vilken berättelse det är eller vilka personer som är med. Sedan kan ni läsa om personerna i skrifterna och samtala om varför ni beundrar dem. Vilka av deras egenskaper vill ni utveckla?

MER INFORMATION PÅ INTERNET

Liahona och annat material från kyrkan finns på många språk på languages.lds.org. Besök [facebook.com/liahona.magazine](https://www.facebook.com/liahona.magazine) (finns på engelska, portugisiska och spanska) för att få inspirerande budskap, förslag till familjens hemafton och material som du kan dela med dig av till din familj och dina vänner.

ÄMNET I DET HÄR NUMRET

Sidnumren gäller artikelns första sida.

Bön, 10, 48, 74

Den första synen, 26

Dop, 10

Exempel, 32, 36

Familjen, 8, 10, 12, 38, 39,
72, 79

Fasta, 41

Fäder, 10, 12, 72

Förbund, 7, 22

Hopp, 22

Jesu Kristus, 39, 76

Joseph Smith, 26

Kyrkans historia, 70

Lydnad, 20, 66, 73

LäkeDOM, 40, 76

Missionsarbete, 4, 14, 20,
38, 40, 48, 60, 73

Mödrar, 39

Oberoende, 42

**Patriarkaliska
välsignelser**, 62

Prästadömet, 7, 40, 56,
76, 80

Religionsfrihet, 14

Sabbatsdagen, 13, 14, 20

Sakramentet, 13

Skrifterna, 42, 70

Studier, 42

Tempeltjänst, 55

Tjänande, 4, 32, 68, 74

Tro, 36

Uteslutning, 22

Visdomsordet, 66

Vänskap, 50, 54, 60, 68, 74

Återställelsen, 26

**President
Thomas S.
Monson**

KALLADE TILL VERKET

När profeten Joseph Smith kallade äldste Heber C. Kimball (1801–1868) att ”öppna frälsningens dörr” som missionär i England, drabbades äldste Kimball av känslor av otillräcklighet.

”O Herre”, skrev han, ”jag är en man med ’stammande läppar’ och helt olämplig för ett sådant verk.”

Äldste Kimball tackade ändå ja till kallelsen och tillade: ”De här tankarna avhöll mig inte från pliktens väg, utan i det ögonblick när jag förstod min himmelske Faders vilja kände jag mig genast fast beslutet att gå, oavsett alla faror, i tron på att han skulle uppehålla mig genom sin allsmäktiga kraft och skänka mig varje egenskap jag behövde.”¹

Mina unga bröder och systrar som har kallats som heltdissionsmissionärer, ni har kallats till verket därför att ni, liksom äldste Kimball, ”har en önskan att tjäna Gud” (L&F 4:3) och därför att ni är redo och värdiga.

Äldre par, ni har kallats till verket av samma anledningar. Men ni har inte bara med er en önskan att tjäna, utan också visdom som ni uppnått efter årtal av uppoffringar, kärlek och erfarenhet som er Fader i himlen kan använda för att beröra hjärtat hos sina söner och döttrar som söker sanningen. Ni har utan tvekan lärt er att vi aldrig till fullo kan älska Herren förrän vi tjänar honom genom att tjäna andra.

Till er önskan att verka som missionärer lägger ni tro och styrka, mod och självtillit, flit och uthållighet, beslutsamhet och hängivenhet. Hängivna missionärer kan åstadkomma underverk på missionsfältet.

President John Taylor (1808–1887) sammanfattade en missionärs viktiga egenskaper så här: ”Det slags män [och kvinnor och par] vi vill ha som evangeliets budbärare är män som har tro på Gud, män som har tro på sin religion, män som ärar sitt prästadöme, män som ... Gud har förtroende för. ... Vi vill ha män som är fyllda med den Helige Anden och Guds kraft, män som är värdiga, hederliga, dygdiga och rena.”²

Herren har förkunnat:

”Ty se, fältet har redan vitnat till skörd, och se, den som svingar skäran av all sin kraft, han samlar ett förråd så att han inte omkommer utan bringar frälsning till sin själ.

Och tro, hopp, kärlek och barmhärtighet, med blicken endast fäst på Guds ära, dugliggör honom till detta verk (L&F 4:4–5).

Din kallelse har kommit genom inspiration. Jag vittnar om att den Gud kallar, dugliggör han. Du får himmelsk hjälp när du under bön verkar i Herrens vingård.

Det underbara löfte som Herren gav missionärerna i början av den här tidsutdelningen, som finns i Läran och förbunden, blir ditt: ”Jag skall gå framför ert ansikte. Jag skall vara på er högra sida och på er vänstra, och min Ande skall vara i era hjärtan och mina änglar runtomkring er för att upprätthålla er” (L&F 84:88).

Medan du verkar får du rika eviga minnen och vänner. Jag känner inte till något fält som ger en större skörd av glädje än missionsfältet.

leda kyrkan: "Var inte rädda. Var vid gott mod. Framtiden är lika strålande som er tro."³ Det löftet gäller även er. Så tappa inte tron, för Herren har inte tappat tron på er. Håll era förbund och fortsätt framåt.

Världen behöver Jesu Kristi evangelium. Må Herren välsigna alla sina heliga – oavsett var vi verkar – med ett missionärshjärta. ■

SLUTNOTER

1. Heber C. Kimball, i *Life of Heber C. Kimball*, av Orson F. Whitney, 3:e utg. (1967), s. 104.
2. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: John Taylor* (2002), s. 72–73.
3. Thomas S. Monson, "Var vid gott mod", *Liahona*, maj 2009, s. 92.

Nu ett ord till de äldster, systrar och par som av någon anledning inte kan avsluta sitt uppdrag på missionsfältet: Herren älskar er. Han uppskattar er upppoffring. Han vet hur besvikna ni är. Ni ska veta att han

ändå har ett verk för er att utföra. Låt inte Satan intala er något annat. Låt er inte nedslås. Bli inte missmodiga. Misströsta inte.

Som jag sa under en generalkonferens kort efter att jag hade kallats att

UNDERVISA FRÅN DET HÄR BUDSKAPET

Oavsett om vi verkar som heltidsmissionärer eller inte har var och en av oss möjlighet att sprida evangeliet och tjäna människorna omkring oss. Du kan använda det här budskapet tillsammans med ett av de senaste generalkonferens-talen om det här ämnet, till exempel "Att sprida det återställda evangeliet" av äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum (*Liahona*, nov. 2016, s. 57). Du kan också samtala om uttrycket "den Gud kallar, dugliggör han" med dem du undervisar. Hur har de känt att Gud har stöttat dem i deras missionsarbete och i deras kallelser? Du kan uppmana dem du undervisar att be om styrka och inspiration för att veta hur de ska sprida evangeliet till familj, vänner och grannar.

Hitta fler förslag
på lds.org/go/6176.
#futuremissionary

En missionär utan namnbricka

Kirsti Arave

I skolan finns det en lärare som har en sådan personlighet som kan avskräcka en från att komma med en motsäggande åsikt om ett ämne. En dag kom vi in på ämnet mormonmissionärer. Jag visste att jag kunde ha besvarat hans frågor, men jag kände att jag inte skulle göra det. Jag sa bara så mycket att han blev nöjd för stunden.

Under de påföljande veckorna kunde jag inte sluta tänka på vårt samtal.

**Jag fick tanken
att jag skulle
ge honom en
Mormons bok.**

Slutligen kom tanken att jag skulle ge honom en Mormons bok med några understrukna meningar om missionsarbete. Tanken skrämde mig, men jag höll fast vid föresatsen. Jag förstod att det var en maning som jag behövde följa.

Omkring två månader senare hade jag en Mormons bok redo. Hela dagen kändes det som om boken brände hål

i ryggsäcken. De tre sekunder det tog att ge honom boken innan vinterlovet började var de mest skrämmande i hela mitt liv.

Första dagen efter lovet gick jag förbi hans klassrum men var rädd för att gå in. Då hörde jag honom ropa på mig, och så gav han mig ett kort. Jag läste det i korridoren. Han skrev att han nog hade läst meningarna jag hade strukit under, och att han började se några av anledningarna till att jag trodde som jag gjorde.

Nu är jag glad över att sprida evangeliet, och jag ser verkligen fram emot att tjäna min himmelske Fader som missionär snart.

Författaren bor i Utah, USA.

BARN

Missionsarbete

Missionärer kallas att undervisa om evangeliet och även att tjäna andra. Hjälp missionärerna hitta de här verktygen som är gömda i bilden!

Studera det här materialet under bön och sök inspiration för att veta vad ni ska prata om. Hur kan kunskap om Hjälpföreningens syfte förbereda Guds döttrar för det eviga livets välsignelser?

Prästadömetts kraft genom att hålla förbund

”Mitt budskap till ... alla är att vi kan leva i ’hem med prästadömetts kraft’ oavsett våra omständigheter”, har äldste Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kvorum sagt.

”När du värdigt tar del av prästadömetts förrättningar ger Herren dig större styrka, frid och evigt perspektiv. Oavsett din situation välsignas du ’i hemmet med prästadömetts kraft’.”¹

Hur kan vi inbjuda prästadömetts kraft i våra liv? Äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum påminner oss om att ”de som har gått ner i dopets bad och sedan tagit emot sin begåvning i Herrens hus är berättigade till rika och underbara välsignelser.

Begåvningen är bokstavligen en gåva som utgörs av kraft ... [och] vår Fader i himlen är generös med sin kraft.” Han påminner oss om att män och kvinnor ”blir båda begåvade med samma kraft” i templet, ”närmare bestämt prästadömetts kraft”.²

Linda K. Burton, Hjälpföreningens generalpresident, har sagt: ”Eftersom prästadömetts kraft är något vi alla vill ha i våra familjer och hem, vad behöver då *vi* göra för att kunna inbjuda den kraften i våra liv? Personlig rättfärdighet är absolut nödvändigt för att man ska kunna ha prästadömetts kraft.”³

”Om vi ödmjukt kommer inför Herren och ber honom om att undervisa oss, visar han oss hur

vi kan öka *vår* tillgång till *hans* kraft”, har president Russell M. Nelson, president för de tolv apostlarnas kvorum, sagt.⁴

Ytterligare skriftställen och information

1 Nephi 14:14; Läran och förbunden 121:36; 132:20; 109:22
reliefsociety.lds.org

SLUTNOTER

1. Neil L. Andersen, ”Prästadömetts kraft”, *Liahona*, nov. 2013, s. 92, 95.
2. M. Russell Ballard, ”Män och kvinnor och prästadömetts kraft”, *Liahona*, sep. 2014, s. 36.
3. Linda K. Burton, ”Prästadömetts kraft är tillgänglig för alla”, *Liahona*, juni 2014, s. 21.
4. Russell M. Nelson, ”Betala priset för prästadömetts kraft”, *Liahona*, maj 2016, s. 69.

Tro
Familj
Tjänande

Att begrunda

Hur välsignas vi med prästadömetts kraft när vi håller våra förbund?

GENOM ATT FÖLJA EVANGELIET VÅRDAR VI HELIGA FAMILJERELATIONER

Vi är alla barn till kärleksfulla himmelska föräldrar som sände oss till jorden för att vi ska lära oss hur vi återvänder till dem. Familjen är en viktig del av frälsningsplanen. Gud ger oss en familj så att vi kan få en kropp, lära oss rätta principer och förbereda oss för evigt liv.

Vår himmelske Fader vill att alla hans barn ska fostras i en kärleksfull miljö. Det bästa sättet att skapa en sådan miljö är att leva efter och praktisera evangeliets principer. ”Största förutsättningarna för lycka i familjelivet finns då det byggs på Herren Jesu Kristi lärdomar.”¹ Ett hem som är byggt på evangeliets principer blir en fridfull plats där Herrens Ande kan vägleda, inspirera och lyfta alla familjemedlemmarna.

Familjen är instiftad av Gud och är ”himplens *ordning* ... , ett eko av ett himmelskt mönster och en avbild av

Guds eviga familj.”² De här familjerelationerna och deras medföljande ansvar är heliga. Vi lär oss i skrifterna att föräldrar har en plikt att fostra sina barn i sanning, ljus och kärlek (se Ef. 6:4; L&F 68:25). Män och hustrur ska älska och respektera varandra (se Ef. 5:25), och barn ska hedra sina föräldrar (se 2 Mos. 20:12).

”Framgångsrika äktenskap och familjer skapas och bevaras genom principerna tro, bön, omvändelse, förlåtelse, respekt, kärlek, medkänsla, arbete och sund rekreation.”³ Genom att följa evangeliets principer stärks familjerelationerna, och familjemedlemmarnas enskilda och gemensamma andliga styrka ökar. De här principerna hjälper oss också att komma närmare Kristus.

Varje familj har sina utmaningar. I vår tids andliga tumult är det inte alla familjer som har idealiska

omständigheter. Som äldste Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kvorum har sagt: ”Med ... miljontals medlemmar och med den mångfald vi har av barn i kyrkan, behöver vi vara ännu mer omtänksamma och lyhörda.”⁴ Vissa personer har inget stöd från familjen när det gäller att följa evangeliet. En del utmaningar är särskilt svåra, inklusive (men inte begränsat till) skilsmässa, övergrepp och missbruk.

Gud är medveten om varje familjs situation och varje persons önskan att ha kärlek hemma. Även om vi har ofullkomliga relationer med vår familj, kan vi och vårt hem ändå välsignas när vi lever efter evangeliet. Det kan stärka vår relation till vår make eller maka, föräldrar, barn, bröder och systrar, och till vår himmelske Fader. Några av välsignelserna kommer nu och andra inte förrän i evigheten, men Gud undanhåller inga välsignelser för dem som strävar efter rättfärdighet. ■

SLUTNOTER

1. ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
2. Dieter F. Uchtdorf, ”Beröm till er som värnar om familjen”. *Liahona*, maj 2016, s. 77.
3. ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, s. 129.
4. Neil L. Andersen, ”Den som tar emot dem, tar emot mig”, *Liahona*, maj 2016, s. 50.

GUDOMLIG OCH HELIG

”Familjen är gudomlig [och] ... utgör den heligaste av alla relationer.”

President Gordon B. Hinckley (1910–2008), *Kyrkans presidenters lärdomar: Gordon B. Hinckley (2016)*, s. 163.

Hur man stärker familjerelationer genom att följa evangeliet:

Vara vänlig, be om förlåtelse och förlåta

Delta i sunda familjeaktiviteter och traditioner

Dyrka Gud genom att ha familjebön, skriftstudier, hemaftnar och genom att gå i kyrkan och besöka templet.

Tjäna

Lyssna och visa respekt

PÅ REKORDTID

Richard L. Bairett Jr.

Det skulle behöva ske något fantastiskt för att jag skulle kunna komma hem till min dotters dop.

Min dotter hade just fyllt åtta och såg fram emot att jag skulle döpa henne. Hennes far- och morföräldrar skulle också komma och vara med om det här speciella tillfället, vilket gjorde henne ännu mer förväntansfull och glad. Men när den stora dagen närmade sig såg det ut som om jag kanske inte kunde vara med på dopet.

Mitt jobb som militärpilot och ställföreträdande planeringsofficer var sällan tråkigt, men det blev ännu mer intensivt när min planeringsofficer gav sig iväg på ett annat uppdrag. Jag fick

hantera våg på våg av uppdrag. För att få fram det nödvändiga antalet flygbesättningar tvingades jag ställa in utbildningar, avbryta en del av skvadronens uppgifter och avboka semesterar som hade planerats sedan månader tillbaka.

Flygbesättningar gav sig av på 21-dagsmissioner utan större chans att återvända tidigare än väntat. Och när min planeringsofficer och en annan ställföreträdande planeringsofficer återvände blev det svårt att rättfärdiga att jag skulle vara med på en familjebegivenhet. Hur kunde jag

vara hemma när jag hade krävt att så många andra skulle göra uppoffringar?

Jag kände mig splittrad. Jag hade alltid försökt sätta familjen framför mitt yrke, men det här var en ovanlig situation, och jag hade också en plikt att tjäna mitt land. Fastän min planeringsofficer inte var medlem i kyrkan förstod han hur viktig den här händelsen var för min familj och lät mig fatta beslutet själv. Efter många böner och samtal med familjen gjorde jag det som jag kände var rätt och anmälde mig till nästa uppdrag.

När min besättning blev underrättad om att ett uppdrag skulle påbörjas på måndagsmorgonen såg det inte ut som om det fanns någon chans att jag skulle hinna tillbaka till min dotters dop på lördagen. Vi skulle flyga till en lasthämtningsplats, sedan till en bas där vi var tvungna att vila innan vi flög igen. Senare skulle vi flyga till en annan plats och vila, sedan frakta en last till en mycket avlägsen plats, och på vägen tillbaka skulle vi landa för ännu en vilopaus, för att därefter återvända hem och hämta ytterligare en last och sedan göra om proceduren. Det tog normalt sett minst sju dagar att göra en sådan rundtur, men jag visste att min familj bad om att jag skulle hinna tillbaka. Deras tro och böner hjälpte mig ha tro, och det blev snabbt uppenbart att det här inte skulle bli något typiskt uppdrag.

För det första: I stället för att stanna en dag eller två på rastplatsen fick vi i uppdrag att lufttanka och fortsätta vidare till vår första internationella destination. Efter ha vilat minimumtiden enligt lag, beordrades vi att flyga på ett annat uppdrag tur och retur till den avlägsna platsen för en lastleverans. Avlastningen av utrustning och tankningen vid vår destination gick ovanligt bra, och efter ännu en kort vilopaus beordrades vi att återvända direkt till hemmabasen. Vi skulle vara hemma i en dag eller så!

Jag var överlycklig över att kunna säga till min familj att jag nästan var hemma. Men sedan sa min fru att doggudstjänsten just hade flyttats från klockan fem till klockan två för att ge rum åt en stavsaktivitet för ungdomar. Jag ringde vår ansvarige för lufttransport och förklarade situationen. Efter en kort paus svarade han att det fanns tillräckligt många tillgängliga besättningar för att skjuta på nästa mobiliseringsorder till klockan fem på lördagen – den tid när doggudstjänsten ursprungligen skulle ha hållits.

När vi på hemvägen flög förbi bergskedjan nära mitt hem, såg jag att jag hade en trosprövning kvar: stadsljusen nedanför skymdes av dimma. Jag hade aldrig varit med om sämre sikt inför en landning. Vi gjorde snabbt upp en plan för att om nödvändigt förflytta oss till ett annat flygfält, gick igenom vår checklista och gick ner för att ta en titt.

När vi flög in över landningsbanan på 60 meters höjd var vi helt insvepta i dimma. Plötsligt, när vi kom ner på 37 meter, såg vi den upplysta landningsbanan framför oss, och några sekunder senare befann vi oss tryggt på marken. Alla drog en lättnadens suck.

En aldrig förut skådad serie till synes slumpmässiga händelser hade gjort det möjligt för min besättning att göra en resa i flera steg till andra

sidan jorden och tillbaka på rekordtid, och jag kunde vara hemma under den korta tidsperiod som sammanföll med min dotters dop. Med Herrens hjälp kunde jag fullfölja min plikt mot mitt land, min skvadron och framför allt min familj. Livet hade gått vidare om vi hade behövt flytta på vår dotters dop, men vår himmelske Fader lät oss veta att han älskar oss och hör våra böner. Han gav min dotter minnet av de där mirakulösa händelserna som ett vittnesbörd om att han älskar henne, och min fru och jag fick båda ett starkare vittnesbörd om att "vad ni än ber Fadern om i mitt namn, som är rätt, med tro på att ni skall få, se, det skall bli er givet" (3 Ne. 18:20). ■

Författaren bodde i Kalifornien, USA, när den här händelsen inträffade.

BESKYDDAD AV MIN HIMMELSKE FADER

LaRene Porter Gaunt

Kyrkans tidningar

innan min far blev sjuk i Alzheimers hade han alltid en berättelse eller en sång till sina barn. Jag minns hur han satt i sin stora fåtölj med min lillebror i knät och hur hans milda röst fyllde rummet med berättelser från hans ungdom – allt från när han tog hand om korna med katten liggande på axlarna, till när han åkte kana nerför Escalantes ”red rock” i Utah. När sedan min bror började blunda tog berättelserna slut och samma cowboyvaggvisa började:

*Blunda min trötte lille cowboy,
din himmelske Fader vakar
över dig.*

*Det är dags att sova, ännu en dag
är förbi.*

Så blunda nu, min lille cowboy.¹

Nu har min lillebror blivit far, och pappa ligger i en sjukhussäng i San Diego, Kalifornien. Fastän han kan se palmträd tror han att han är en pojke som vänder på bevattningssystem längs rader av majs, tomater och gröna bönor. Men det är han inte. Han är döende.

Dag efter dag samlas min mor, mina bröder och mina systrar runt hans säng. Mor ringer mig hemma bland Utahs berg. Hon talar om att när hon visar pappa gamla familjefoton så sprider sig ett leende i hans insjunkna ansikte. Andra gånger vandrar hans bröder, som är döda sedan länge, in och ut ur hans sinne och hjärta. Hon försöker få honom att äta, men han vägrar. Han säger att hans bröder har fångat forell och han måste ta hand om hästarna före middagen.

En efter en har vi förlikat oss med tanken att när pappa går vidare från det här livet så ”tas [han] hem till den Gud som gav [oss] liv”, till ”paradis, ... där [han] skall vila sig från alla sina besvärligheter och från all möda och sorg” (Alma 40:11–12).

Jag ringer mamma och hon ger telefonen till pappa. Till min förvåning börjar han sjunga för mig: ”Blunda, min trötte lille cowboy, din himmelske Fader vakar över dig.”

Jag undrar om pappa verkligen vet att det är jag. Förmodligen inte, men hans sång kommer som en gåva direkt till hjärtat. Jag gråter i tacksamhet för denna ömma barmhärtighet från min himmelske Fader och för hans frälsningsplan. Snart är vaggvisan slut, och jag föreställer mig hur pappas ögon blir allt tyngre. Stunden är över, men jag får hopp av vetskapen om att döden är en del av Guds plan att föra oss till sig. Jag tror på Guds plan och på hans kärlek till oss när vi går vidare från det här livet. Jag viskar: ”God natt, pappa. Somna in. Din himmelske Fader vakar över dig.” ■

SLUTNOT

1. Se Jack Scholl och M. K. Jerome, ”My Little Buckaroo” (1937).

ENSLIG DYRKAN I SARAJEVO

Armin Wilhelm

På söndagarna sjöng, bad och höll jag tal för mig själv. Skulle några andra medlemmar börja komma på mötena också?

Som militär i Tyskland tillbringade jag mer än hälften av 1999 i Sarajevo, huvudstaden i Bosnien och Hercegovina. Mitt militäruppdrag innebar stora utmaningar och långa dagar, men jag tog mig alltid tid att gå i kyrkan i en liten byggnad som användes av olika samfund i vårt läger med 750 personer.

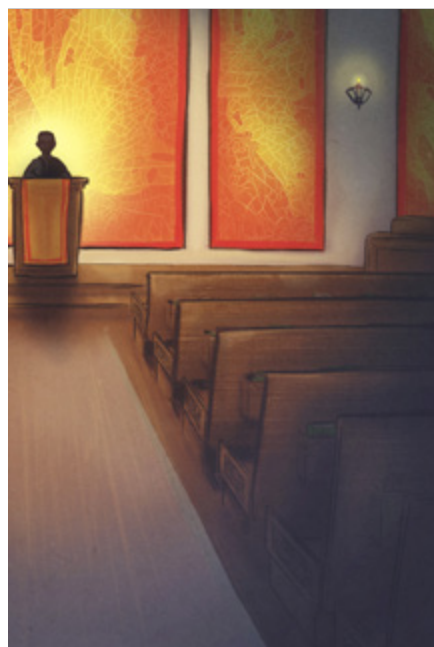
När jag kom till möteshuset en söndagseftermiddag var dörrarna låsta. Jag fick veta att de andra medlemmarna i kyrkan i lägret hade förflyttats. Jag var besviken för jag hade sett fram emot att dyrka och ta del av sakramentet. Innan jag kom till Sarajevo var jag upptagen med att verka som grens-president i Tyskland och kunde ta del av sakramentet regelbundet.

Flera veckor senare fick jag i uppdrag att följa med min general på ett besök till en amerikansk division. Under lunchen frågade en amerikansk befälhavare som hade sett mig prata med andra militärer om jag var medlem i kyrkan. När jag sa att jag var det gav han mig namn och kontaktinformation för kyrkans seniorgruppledare där.

Snart kontaktades jag av en broder Fisher. Efter en intervju avskilde han mig som gruppledare för kyrkan i

Sarajevo, med uppgift att organisera en grupp. (En grupp är en kyrkoenhet i militära sammanhang, liknande en gren.)

Jag började sätta upp mötestider på anslagstavlor och skicka ut inbjudningar, i hopp om att hitta andra sista dagars heliga i militärbarackerna i Sarajevo. Under de första veckorna var det ingen som kom. Så på söndagarna sjöng, bad och höll jag tal för mig själv. Enligt kyrkans riktlinjer för ledare och medlemmar i det militära kunde jag välsigna och ta

del av sakramentet utan en annan prästadömsbärare. Det gav mig stor glädje.

Jag höll mina ensamma möten på engelska för att förbättra mina kunskaper i språket. Det första talet jag höll handlade om Joseph Smith. Det var ingen som syntes i rummet, men jag kände att det fanns andra där. Den Helige Anden stärkte mig och uppenbarade för mig hur viktigt det var för Herrens verk att börja om på nytt på den här platsen.

Några veckor efter att jag haft mitt första söndagsmöte kom en ung amerikansk soldat in i byggnaden. Hon hade döpts bara några månader tidigare. Jag blev så glad! Två veckor senare kom ytterligare en syster. Sedan kom två bröder. Med Herrens hjälp började kyrkan växa i Sarajevo.

Nu har kyrkan en gren i Sarajevo. När jag tänker tillbaka på min tid där förundras jag över vilken ära Herren gav mig genom att låta mig tjäna på ett speciellt sätt – att vara en liten kugge i hans verk och att veta att ”av det ringa kommer det som är stort” (L&F 64:33). ■

Författaren bor i Rheinland-Pfalz, Tyskland.

**Äldste
Dallin H. Oaks**
i de tolv
apostlarnas
kvorum

Religionens viktiga

I över trettio år har jag varit en av Jesu Kristi tolv apostlar. Enligt instruktioner från första presidentskapet leder vi vår världsomfattande kyrka på nästan 16 miljoner medlemmar i drygt 30 000 församlingar.

Vi undervisar och vittnar om Jesu Kristi gudomlighet och om hans prästadöme och fullheten i hans lära.

Något som är unikt för vår lära är vår vetskap om att Gud fortsätter att kalla profeter och apostlar som tar emot uppenbarelser och lär oss hur vi ska tillämpa hans bud i vår tids omständigheter.

1. Religionens globala betydelse

Religionsfrihet är ett av mina stora intressen. Min första publikation som ung juridiklärare vid University of Chicago för 54 år sedan var en bok jag sammanställde om relationen mellan kyrkan och staten i Förenta staterna.¹

Och nu, mycket mer än då, kan ingen av oss bortse från religionens betydelse globalt – inom politik, konfliktlösning, ekonomisk utveckling, humanitär hjälp och annat. Åttiofyra procent av världens befolkning tillhör en viss religion,² men ändå bor 77 procent av världens befolkning i länder med stora eller mycket stora restriktioner för religionsfriheten.³ Att förstå religionen och dess relation till globala problem och regeringar är väsentligt om vi vill förbättra världen vi lever i.

Fastän religiös frihet är okänd i större delen av världen och hotas av sekularisering och extremism i den övriga världen, talar jag om de ideal inom vilka de friheter som religionen försöker skydda är gudagivna och

inneboende, men som realiseras genom ömsesidigt kompletterande relationer med regeringar som eftersträvar alla medborgares väl.

Följaktligen bör en regering befästa religionsfriheten för sina medborgare. Som det står i FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna: "Var och en har rätt till tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet. Denna rätt innefattar frihet att byta religion och trosuppfattning och att, ensam eller i gemenskap med andra, offentligen eller enskilt, utöva sin religion eller trosuppfattning genom undervisning, andaktsövning, gudstjänst och religiösa sedvänjor."⁴

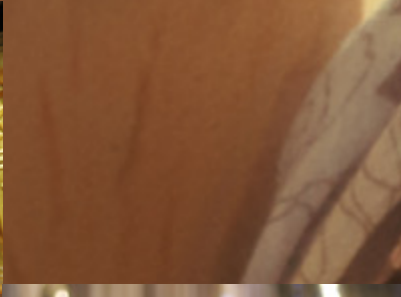
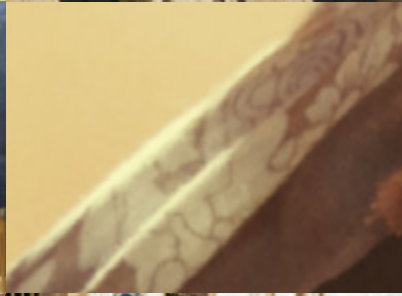
Religionens övriga ansvar, genom sina anhängare, är att följa lagarna och respektera kulturen i det land som säkerställer dess frihet. När religionsfriheten är säkerställd är ett sådant gensvar en tacksamhetsskuld man gladeligen betalar.

Om alla accepterade och tillämpade de här allmänna principerna skulle det inte

---

Äldste Oaks höll det här talet den 9 juni 2016 vid Oxford University i England under ett symposium om religionsfrihet

globala roll

Vi kan inte förlora religionens inflytande i det offentliga livet utan att allvarligt äventyra vår frihet.

finnas något behov av de här samtalen om religionsfrihet. Men som vi alla vet är vår värld insnärjd i konflikter om de här allmänna principerna. Framträdande röster ifrågasätter

Många av de mest betydelsefulla moraliska framstegen i västvärlden har motiverats av religiösa principer och antagits officiellt genom predikningar från talarstolar.

Medurs, med början överst till väntser: Moder Teresa, dr Martin Luther King Jr, USA:s president Abraham Lincoln, biskop Desmond Tutu, William Wilberforce.

nu hela idén med särskilt skydd för religioner. En sådan bok har titeln *Freedom from Religion*, och en annan *Why Tolerate Religion?*⁵

Andra röster försöker marginalisera religioner och troende, till exempel genom att begränsa religionsfriheten till undervisning i kyrkor, synagogor och moskéer och förhindra religionsutövning i offentligheten. Sådana försök bryter förstås mot en försäkran i FN:s allmänna förklaring

om rätten att utöva religion eller trosuppfattningar "offentligen eller enskilt". Fritt utövande av religion måste också gälla när troende agerar som en enhet, till exempel när det gäller insatser i fråga om utbildning, medicin och kultur.

2. Religionens sociala värderingar

Religiösa uppfattningar och seder anses också vara irrationella och stå i motsats mot regeringars och sociala mål. Jag vidhåller förstås att religionen är värdefull för samhället på ett unikt sätt. Som en ateist erkände i en bok nyligen: "Man behöver inte vara religiöst troende för att förstå att de

centrala värderingarna i västvärldens civilisation är grundade på religion, och vara bekymrad över att urholkningen av religiös utövning därför undergräver de värderingarna."⁶ En av de "centrala värderingarna" är människans inneboende värdighet och värde.

Här är sju andra exempel på religionens sociala värderingar:

1. Många av de mest betydelsefulla moraliska framstegen i västvärlden har motiverats av religiösa principer och antagits officiellt genom predikningar från talarstolar. Så var det med avskaffandet av slavhandeln i Brittiska imperiet, Emancipationsproklamationen i Förenta staterna och medborgarrättsrörelsen under de senaste femtio åren. De här framstegen varken motiverades eller genomfördes till följd av sekulär etik utan drevs först och främst av personer som hade en tydlig religiös vision av vad som var moraliskt rätt.

2. I Förenta staterna har vår enorma privata sektor av välgörenhetsarbete – utbildning, sjukhus, omsorg om

fattiga och oräkneliga andra välgörenhetsinsatser av stort värde – sitt ursprung i och sponsras fortfarande till stor del av religiösa organisationer och religiösa initiativ.

3. Västvärlden hålls inte främst samman av lagar och rättsväsende, vilket skulle vara opraktiskt, utan framför allt av medborgare som frivilligt följer det som inte kan genomdrivas, på grund av deras inre känsla för korrekt uppförande. För många är det en religiös tro på rätt och fel och en ansvarskänsla gentemot en högre makt som leder till sådan frivillig självreglering. Faktum är att religiösa värderingar och politiska realiteter är en så integrerad del av västvärldens ursprung och fortbestånd att vi inte kan förlora religionens inflytande i det offentliga livet utan att allvarligt äventyra all vår frihet.

4. Tillsammans med sina privata motparter tjänar religiösa organisationer som medlarinstitutioner för att forma och begränsa regeringars inkräktande makt över enskilda och privata organisationer.

5. Religion inspirerar många troende att tjäna andra, vilket totalt sett är till stor förmån för samhällen och länder.

6. Religion stärker samhällets sociala struktur. Som Rabin Jonathan Sacks har sagt: "[Religion] är fortfarande den mäktigaste samhällsbyggaren som världen känt till. ... Religion är det bästa motgiftet mot konsumentålderns individualism. Tanken att samhället klarar sig utan den strider helt mot vad som skett historiskt sett."⁷

7. Clayton M. Christensen, en sista dagars helig som världen över hyllats som framstående inom nytänkande företagsledning⁸, har skrivit att "religion är grundvalen för demokrati och framgång"⁹. Mycket mer skulle kunna sägas om religionens positiva roll inom ekonomisk utveckling.

Jag hävdar att religiösa lärosatser och de troendes religiöst motiverade handlande är nödvändiga för ett fritt och blomstrande samhälle och även fortsatt har rätt till särskilt lagligt skydd.

3. Religionens kompletterande ansvar

Hittills har jag bara talat om regeringars ansvar mot religiöst troende och religiösa organisationer. Nu ska jag tala om de kompletterande ansvar som religioner och troende har gentemot sina regeringar.

Av de som åtnjuter deras beskydd har regeringar naturligtvis rätt att förvänta sig lydnad mot lagar och respekt för kultur. Regeringar har ett övergripande intresse för att bevara de nationella gränsernas säkerhet och försvara medborgarnas hälsa och trygghet. De har naturligtvis rätt att insistera på att alla organisationer, även religioner, avhåller sig från att

förespråka hat och från handlingar som kan resultera i våld eller andra kriminella handlingar. Inget land ska behöva erbjuda en fristad åt organisationer som främjar terrorism. Religionsfrihet är inget hinder för regeringsmakten i någon av de här omständigheterna.

I dag prövas religionens och regeringars kompletterande roller hårt i Europa. Det massiva inflödet av flyktingar med övervägande muslimsk kultur in i länder med annan kultur och andra religioner skapar allvarliga politiska, kulturella, sociala, ekonomiska och religiösa utmaningar.

Vad kan religion och religiösa organisationer bidra med för att hjälpa flyktingar och de länder som har tagit emot dem – på kort och lång sikt? Vi vet att vissa professionella är skeptiska till religiösa organisationers roll i de här sammanhangen, och vissa anser även att religionen har ett negativt inflytande.

Jag ska försöka att inte motsäga åsikter som är baserade på fakta som jag inte känner till. Jag vill bara delge Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas riktlinjer och erfarenhet, som jag anser illustrerar det positiva inflytande som religiösa organisationer kan och bör ha, kortsiktigt och långsiktigt.

Vi som är kända som sista dagars heliga, eller mormoner, tar Kristi uppmaning att vi ska ge mat till hungriga och tak över huvudet till främlingar bokstavligt (se Matt. 25:35). Vi har också uppmanats av en nutida uppenbarelse

Flyktingar tar sig över gränsen från Syrien till Turkiet.

från samma källa att "i allt [komma] ihåg de fattiga och behövande, de sjuka och lidande, ty den som inte gör detta, han är inte min lärjunge" (L&F 52:40).

arbete och vårt världsomfattande missionsarbete. Vårt humanitära arbete utförs utan avseende på religiös tillhörighet för vi vill att vårt missionsarbete ska tas emot och beaktas utan någon känsla av tvång, eller på grund av hjälp med mat eller andra tjänster.

4. Vad kan kyrkor göra?

Vad kan kyrkoorganisationer göra förutom det som FN eller enskilda länder kan göra? Jag återgår till vår kyrkas erfarenhet. Vårt medlemsantal – hälften i Förenta staterna och hälften annorstädes – är litet när det gäller vår förmåga

Religiösa lärosatser och de troendes religiöst motiverade handlande är nödvändiga för ett fritt och blomstrande samhälle och har även fortsatt rätt till särskilt lagligt skydd.

Omsorg om de fattiga och behövande är inget övergående eller tillfälligt i vår kyrka. Vi gör det över hela världen. 2015, till exempel, var kyrkan engagerad i 177 nödhjälpsprojekt i 56 länder. Dessutom har vi genomfört hundratals projekt som hjälpt över en miljon människor på andra sätt, till exempel med rent vatten, vaccinering och läkarvård för synskadade. I över 30 år har de insatser som gjorts uppgått till ett värde av omkring 40 miljoner dollar per år.

Vi undviker en av invändningarna mot trosbaserade organisationer genom att strikt hålla isär vårt humanitära

att hjälpa, men vi ha tre stora fördelar som stärker vårt inflytande.

För det första har vi i traditionen av tjänande bland medlemmarna en resurs av hängivna och erfarna volontärer. Omvandlat till siffror donerade våra volontärer 2015 över 25 miljoner arbetstimmar i välfärdshjälp, humanitära insatser och andra projekt som kyrkan sponsrade,¹⁰ förutom det som våra medlemmar gjorde privat.

För det andra kan vi tack vare våra medlemmars ekonomiska bidrag till humanitära tjänster erbjuda egna medel. Eftersom vi kan verka oberoende av byråkratiska strukturer och anslag är vi också angelägna om att samordna våra insatser med enskilda regeringar och med FN:s organ för största möjliga effekt. Vi ber dem att ge större uppmärksamhet åt de religiösa organisationernas styrka.

För det tredje har vi en global gräsrotsorganisation som kan mobiliseras utan dröjsmål. Angående det världsomfattande flyktingproblemet, till exempel, skickade vårt första

presidentskap och presidenterna för vår Hjälpförening, Unga kvinnors organisation och Primärs organisation meddelanden till medlemmarna världen över i mars 2016 och påminde dem om den grundläggande kristna principen att hjälpa de fattiga och främlingarna bland oss (se Matt. 25:35). De uppmanade kvinnor i alla åldrar att gå samman för att hjälpa flyktingar i sina närområden.¹¹

Ett representativt exempel på våra medlemmars gen-svar i Europa var när över 200 mormoner med vänner samlades en kväll i april 2016 och paketerade 1 061 "välkomstkassar" till barn som bodde i sex flyktingläger i delstaterna Hessen och Rheinland-Pfalz i Tyskland. Kassarna innehöll nya kläder, hygienartiklar, filter och ritmaterial. En av kvinnorna som ledde projektet sa: "Jag kan visserligen inte ändra på de tragiska omständigheter som tvingade [flyktingarna] att fly från sina hem, men jag kan göra skillnad i [deras] miljö och vara en inflytelserik person i [deras] liv.

Här är två exempel på våra formellt organiserade världsomfattande humanitära insatser. 2015 byggde LDS Charities, i fullt partnerskap med brittiskbaserade AMAR Foundation, hälsovårdscentraler åt yezidi-minoriteten i norra Irak som blev brutalt

attackerade av ISIS. De här hälsovårdscentren – fullt utrustade med laboratorium, akutvård, apotek och ultraljud – hjälper ett folk som lider både fysiskt och andligt. De anställer yrkeskunniga inom medicin och volontärer bland yezidi-befolkningen som hjälper sitt folk enligt deras kultur.

Den 26 december 2004 dödade den ödeläggande jordbävningen och därpå följande tsunamin i Sydostasien 230 000 människor i 14 länder. Vår välgörenhetsorganisation LDS Charities anlände till platsen en dag senare och arbetade aktivt i fem år. Enbart i det starkt drabbade Banda Aceh-området byggde våra välfärds-

enheter 900 permanenta bostäder, 24 vattensystem, 15 grundskolor, 3 vårdcentraler och 3 aktivitetshus som också används som moskéer. Dessutom tillhandhöll vi exemplar av Koranen och bönemattor för att hjälpa samhällena med deras dyrkan.

De här är bara några exempel på religionens värde i en kultur där vi som tillhör en religion inte bara förespråkar utan också kräver religionsfrihet, som

vi anser är den första friheten. ■

För hela texten och en video av det här talet på engelska, gå till mormonnewsroom.org.

Grevinna Emma Nicholson, ordförande för AMAR, tillsammans med äldste Jeffrey R. Holland i London, England.

SLUTNOTER

1. Se *The Wall between Church and State*, red. av Dallin H. Oaks (1963).
2. Se Pew Research Center, "The Global Religious Landscape: A Report on the Size and Distribution of the World's Major Religious Groups as of 2010", dec. 2012, s. 9, 24, pewforum.org.
3. Se Pew Research Center, "Latest Trends in Religious Restrictions and Hostilities", 26 feb. 2015, s. 4, pewforum.org.
4. Allmän förklaring om de mänskliga rättigheterna, antagen av Förenta nationernas generalförsamling den 10 dec. 1948, un.org. Den här samlingen föreskriver för religiöst utövande är vida erkänd i internationella och regionala dokument om mänskliga rättigheter. Se till exempel, "Internationell konvention om medborgerliga och politiska rättigheter", 16 dec. 1966, artikel 18; "FN:s förklaring om avskaffande av alla former av intolerans och diskriminering på grund av religion eller övertygelse", 1981, artikel 1; Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna", 1950, artikel 9; "Den amerikanska konventionen om mänskliga rättigheter", 22 nov. 1969, artikel 12 och "Afrikanska stadgan för människans och folkens rättigheter", 27 juni 1981, artikel 8.
5. Amos N. Guiora, *Freedom from Religion: Rights and National Security* (2009) och Brian Leiter, *Why Tolerate Religion?* (2012).
6. Melanie Phillips, *The World Turned Upside Down: The Global Battle over God, Truth, and Power* (2010), s. xviii.
7. Jonathan Sacks, "The Moral Animal", *New York Times*, 23 dec. 2012, nytimes.com.
8. Jena McGregor, "The World's Most Influential Management Thinker?" *Washington Post*, 12 nov. 2013, washingtonpost.com.
9. Clayton Christensen, "Religion Is the Foundation of Democracy and Prosperity", 8 feb. 2011, mormonperspectives.com.
10. Det här är totalt sett över 14 miljoner timmar servicearbete av missionärer, nästan 8 miljoner av välfärdsarbetare och humanitära arbetare och över 4 miljoner av välfärdsarbete i församlingarna.
11. Se Brev från första presidentskapet, 26 mars 2016 och brev från Hjälpföreningens, Unga kvinnors och Primärs generalpresidenter, 26 mars 2016.

Vi upptäckte att det fungerade bättre att uppmana Nikolai att följa evangelieprinciperna än att bara berätta för honom om dem.

För många år sedan, medan jag arbetade som gatuförsäljare i ett litet samhälle i Polen, träffade jag en man som heter Nikolai Shaveko. Vi upptäckte att vi båda kom från Tjernihiv i Ukraina och blev snabbt vänner.

Så småningom fick jag veta att Nikolai inte hade någonstans att bo, så min fru och jag inbjöd honom att bo hos oss. Vår lägenhet var inte särskilt varm eller bekväm, men vi hade ett extra rum. Han tog tacksamt emot erbjudandet och bodde hos oss en tid. Han började se hur vi levde.

Inget arbete på söndagar?

Liksom de flesta försäljare av hushållsartiklar behövde vi arbeta länge och hårt för att tjäna tillräckligt med pengar att leva på. Men till skillnad från de flesta andra arbetade min fru och jag inte på söndagar. En dag frågade Nikolai varför. Varför lät vi bli att arbeta och tjäna pengar en hel dag?

”Söndagar är inte till för att vi ska arbeta eller tjäna pengar”, sa jag till honom. ”De gjordes för ett annat syfte.”

”Men hur har ni råd att betala mat och hyra om ni inte arbetar sju dagar i veckan?” frågade han.

För att besvara hans fråga bjöd vi med honom till kyrkan. Det var första gången han fick höra något om kyrkan, och han tog inte till sig det först. Han tyckte att vi var mycket märkliga som valde att gå till möten i stället för att

SÖNDAGARNA ÄR TILL FÖR NÅGOT MER

Alexei Chemezov

tjäna pengar. Men efter det pratade vi ofta med honom om vår tro, och bit för bit blev han mer och mer intresserad.

Pröva så får du se

Nikolai såg oss leva efter det som vi visste var sant. Han såg välsignelserna vi fick. Ja, det var svårt att tjäna tillräckligt med pengar att leva på, men vi visste att det var rätt att helga sabbatsdagen. Och Herren välsignade oss. Vi hade alltid tillräckligt med pengar till det som vi behövde. Det stärkte vårt vittnesbörd om principen och hjälpte oss att vara bättre vittnen för Nikolai. Vi hade tillförsikt nog att uppmana honom: "Pröva så får du se."

En vecka gjorde han det.

I stället för att gå till jobbet följde han med oss till kyrkan. Han trodde inte att det var möjligt att bara arbeta sex dagar i veckan, men tack vare hoppet och välsignelserna han såg i våra liv gjorde han ett försök.

När han räknade pengarna den veckan blev han överraskad. Han hade tjänat mer pengar den veckan än han normalt gjorde när han arbetade sju dagar i veckan!

Försök med tionde också

Samma sak hände när vi pratade om tionde. Först kunde Nikolai inte förstå hur vi kunde avstå från tio procent av vår inkomst.

"Jag kommer aldrig att ha tillräckligt för att göra det!" insisterade han.

Vi ryckte bara på axlarna. "Pröva så får du se."

Han var skeptisk, men log sedan. "Så det är som att inte arbeta på söndagar", sa han. "Om du betalar tionde får du tillräckligt med pengar till dig själv och det du behöver."

Det var en stor uppenbarelse för Nikolai. Han insåg att om vi följer Guds bud så välsignar han oss, och saker och ting ordnar sig till vår förmån.

När Nikolai återvände till Tjernihiv bad han missionärerna att undervisa honom och hans familj. Han och hans familj blev snart medlemmar i kyrkan. Senare verkade Nikolai som grenspresident, och hans dotter verkade som missionär i Ryssland.

Vi tyckte om att prata med Nikolai om kyrkan, men i slutändan fungerade det bättre att *uppmana* honom att följa evangeliets principer än att bara berätta för honom om dem. Han och hans familj fick vittnesbörd och förändrade sina liv när de valde att följa evangeliets sanningar. ■

Författaren bor i Lviv, Ukraina.

KOM OCH SE

"Vi inbjuder er att lyssna till de återställda sanningarna i Jesu Kristi evangelium så att ni kan studera, begrunda, be och själva få veta om det vi berättar för er är sant. ...

Liksom Jesus uppmanade två av sina lärjungar att "komma och se" (se Joh. 1:39), uppmanar vi er att komma och se om Jesu Kristi återupprättade evangelium utvidgar och berikar det som ni redan tror är sant."

Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum, "Kom och se", *Liahona*, nov. 2014, s. 107.

JAG ÅTERFICK MINA förbund

Jag lärde mig att värdesätta mina förbund efter att ha förlorat dem genom uteslutning.

Anonym

Jag växte upp i kyrkan och döptes och konfirmerades som åttaåring. Evangeliet var ett levnadssätt för mig och för de flesta omkring mig. Den Helige Anden var mycket välbekant för mig.

När jag uteslöts ur kyrkan var det nästan som en påtagbar känsla som lämnade mig. Jag kände hur mina tankar blev splittrade och långsamma, och det var förvirrande och svårt att fatta beslut. Jag kände mig orolig och hade svårt att känna lugn.

Jag insåg aldrig hur fullständigt mitt liv skulle förändras när jag förlorade mitt medlemskap. Jag kunde inte längre ha tempelkläd-naden på mig eller besöka templet. Jag kunde inte betala tionde, verka i någon kallelse, ta sakramentet eller bära mitt vittnesbörd eller be i kyrkan. Jag hade inte längre den Helige Andens gåva. Och viktigast av allt, jag var inte längre i en förbundsrelation med min Frälsare genom dopets förrättning och templet.

Jag kände mig helt förkrossad och rädd. Mina tre barn var då 16, 14 och 12. De var mina efterkommande så jag ville så gärna ge dem ett arv av hopp. Jag bad dem sitta ner och sa att om jag skulle dö innan jag kunde döpas igen så ville jag att de skulle utföra förrättningen å mina vägnar så fort som det var tillåtet. Jag var rädd eftersom jag inte längre hade välsignelserna av att hålla dopförbunden, och jag oroade mig för att jag kanske inte skulle tvättas ren igen.

Min resa tillbaka

Jag hade aldrig ifrågasatt om kyrkan var sann, och evangeliet var hur jag ville leva mitt liv, så jag fortsatte att gå i kyrkan. Jag ville att min himmelske Fader skulle veta att jag älskade honom och att jag var så ledsen för det jag hade gjort. Jag gick till kyrkan varje vecka fastän det var svårt. Församlingen var inte bekväm med att jag var där, och nästan ingen pratade med mig. Men det fanns en speciell

ung kvinna, Holly, med Downs syndrom som var mycket kärleksfull. Varje söndag när jag kom in i kyrkan sprang hon fram till mig, slog armarna om mig, gav mig en stor kram och sa: ”Det är så kul att se dig! Jag älskar dig!” Det kändes som om hon gjorde det i stället för Frälsaren som ville låta mig veta att han var glad att jag var där.

Det var särskilt svårt att låta sakramentet gå förbi mig utan att ta del av det eftersom jag visste att jag inte fick välsignelserna. Det är en så stor välsignelse att ta del av sakramentet. Det är obeskrivligt att ha välsignelsen att bli ren genom Frälsarens kraft och hans försoningsoffer, att bli förlåten för våra synder och tillkortakommanden vecka efter vecka, och att med kärlek och trofasthet åter förplikta oss att hålla förbundet vi har ingått att alltid minnas vår Frälsare och hålla hans bud.

Eftersom det var så viktigt att betala tionde för mig skapade jag ett bankkonto och satte in tionde på det varje månad. Jag ville att Herren skulle veta att även om han inte kunde ta emot mitt tionde nu så ville jag ändå betala det. Jag var ensamstående just då och fostrade mina tre tonårsdöttrar, och jag kände att jag behövde välsignelserna av att visa Herren min villighet att betala tionde fastän jag inte kunde göra det. Jag är övertygad om att vi blev oerhört välsignade tack vare det.

Återgivna välsignelser

Jag döptes igen lite över ett år efter att jag hade blivit utesluten. Vilken lättnad det var att komma upp ur vattnet och veta att Jesus nu var min förespråkare, min partner. Han hade betalat priset för mina synder och jag var återigen i en förbundsrelation med honom. Jag var fylld av tacksamhet!

Jag fick den Helige Andens gåva igen. Jag kände återigen en påtaglig närvaro: min käre vän vara tillbaka för att

stanna! Jag ville så gärna avhålla mig från att såra honom igen, så att han inte skulle vara tvungen att lämna mig.

Jag stängde mitt tiondekonto, skrev ut en check och gav den ivrigt till min biskop.

Fem år senare fick jag mina tempelvälsignelser återställda. Jag kände mig så lättad och tacksam. Ännu en gång var jag omgiven av kärlek och skyddad av kraften i förbunden som jag hade ingått i templet.

Jag är nu besegrad till en man som älskar mig djupt, och jag honom, och tillsammans arbetar vi aktivt på att göra vår besegling till en förbundsrelation som varar för evigt.

Skuldens bojor

Under de 20 år som gått sedan dess har jag ibland känt oerhörda skuldkänslor svepa över mig som gjort mig djupt olycklig och orolig. Jag undrade om jag hade gjort tillräckligt för att omvända mig och om jag verkligen var förlåten. Så nyligen som för bara några år sedan hade jag samma känslor som Alma den yngre, som beskrivs i Alma 36:12–13:

”Jag plågades av evig pina, ty min själ var fullständigt söndersliten och plågad av alla mina synder.

Ja, jag kom ihåg alla mina synder och min ondska, för vilka jag plågades av helvetets kval. Ja, jag insåg att jag hade gjort uppror mot min Gud och att jag inte hade hållit hans heliga bud.”

En dag knäböjde jag i bön och frågade: ”Fader, har jag gjort tillräckligt? Jag gör vad som än krävs för att det här ska tas ifrån mig.” Sedan väntade jag och lyssnade med hjärtat.

Svaret kom mycket tydligt: ”Du har gjort tillräckligt.” Jag överväldigades av ren glädje. Jag kunde inte sluta le och grät tårar av glädje. Hela den dagen var jag yr av glädje. All skam och skuld var borta för gott.

Återigen tänkte jag på Alma den yngres upplevelse:

”Och se, när jag tänkte detta kunde jag inte längre komma ihåg mina kval, ja, jag sönderslets inte längre av minnet av mina synder.

O vilken glädje, och vilket förunderligt ljus jag såg! Ja, min själ fylldes med glädje, lika stor som min smärta hade varit!” (Alma 36:19–20).

Min resa mot att återfå mitt medlemskap i kyrkan och min förbundsrelation med Frälsaren var hjärtskärande och ödmjukande. När jag kom ut på andra sidan av den här prövningen visste jag att Jesu Kristi försoning är högst dyrbar. Det har tagit mig nästan 20 år att komma över skammen och skulden som uteslutningen innebar och att hitta styrkan att berätta om mina upplevelser för andra.

Jag hoppas att min upplevelse ska inspirera andra att få mod att förändra sig och sträcka sig ut mot andra som vill förändra sig. Jag kan stå och utan tvekan vittna om att Kristi försoning är verklig. Hans kraft kan förändra ditt liv, inte bara till det bättre utan till det allra bästa.

Jag älskar mitt medlemskap i kyrkan innerligt. Det är en ovärderlig gåva och en otrolig välsignelse i mitt liv. Jag vill aldrig vara utan det igen. ■

VÄGEN TILL STÖRRE GLÄDJE

”Var du än befinner dig på stigen mot att ärva det eviga livets gåva, har du möjlighet att visa många människor vägen till större glädje. När du väljer om du ska ingå eller hålla ett förbund med Gud, väljer du om du ska efterlämna ett arv av hopp till dem som kanske följer ditt exempel.”

President Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, ”En ovärderlig arvedel av hopp”, *Liahona*, maj 2014, s. 22.

**Äldste
Richard J. Maynes**

i de sjuttios
presidentskap

Den första synen

EN NYCKEL TILL SÄNNING

Låt oss inte glömma eller ta för givna de många dyrbara sanningar som vi lärt oss genom Joseph Smiths första syn.

Aterställelsen av Jesu Kristi evangelium i dess fullhet i de sista dagarna har förutsetts och förutsagts av profeter i alla tider. Därför borde återställelsen inte komma som någon överraskning för dem som studerar skrifterna. Dussintals profetiska uttalanden i Gamla testamentet, Nya testamentet och Mormons bok förutsäger och pekar tydligt på evangeliets återställelse.¹

I slutet av 1790-talet, omkring 2 400 år efter att kung Nebukadnessar såg i en dröm att "himmelens Gud [skall] upprätta ett rike, som aldrig i evighet skall förstöras" (Dan. 2:44), påbörjades en hundra år lång serie av väckelser i Förenta staterna.

De här väckelserna är av historiker kända som en del av den andra stora väckelserörelsen. Det var genom de här väckelsemötenas konkurrerande idéer om frälsning som Joseph Smith och hans familj navigerade sin religiösa hängivenhet.

Joseph påverkades mycket av sin fars lärdomar och samtal. Denne sökte men kunde inte bland väckelsesektorna finna någon som var organiserad efter Jesu Kristi och hans apostlars gamla ordning. Joseph lyssnade och funderade under familjens bibelstudier. Vid 12 års ålder började han oroa sig över sina synder och sin odödliga själs välfärd, vilket ledde honom till att själv söka i skrifterna.

Medan Joseph Smith sökte bestämde han sig för att "följa Jakobs råd, det vill säga be till Gud".

Medan han sökte bestämde han sig för att "följa Jakobs råd, det vill säga be till Gud" (JS-H 1:13; se också Jak. 1:5). När Gud Fadern och hans Son Herren Jesus Kristus sedan visade sig för Joseph inleddes tidernas fullhets utdelning.

Fyra redogörelser

Profeten Joseph Smith skrev eller dikterade fyra kända berättelser om sin första syn. Dessutom skrev hans samtida ner sina minnen av vad de hört Joseph säga om synen. Fem sådana redogörelser är kända. Det är en välsignelse att ha de här uppteckningarna. De gör Josephs första syn till den bäst dokumenterade synen i historien. Jag uppmanar er att besöka history.lds.org för att lära er mer om redogörelserna och se hur de tillsammans målar en mer fullständig bild.

I "Redogörelser för den första synen" i Evangelieämnena står det: "De olika redogörelserna för den första synen återger

ett konsekvent händelseförlopp, men det är naturligt att de skiljer sig åt i fråga om betoning och detaljer. Historiker förväntar sig att när en person återger en upplevelse i olika sammanhang inför olika åhörargrupper under många år, så betonar varje redogörelse olika aspekter av upplevelsen och innehåller unika detaljer. Faktum är att skillnader, som liknar dem som finns i redogörelserna för den första synen, även finns i Bibelns redogörelser för Paulus syn på vägen till Damaskus och apostlarnas upplevelse på förklaringsberget. Men trots skillnaderna är alla redogörelser för den första synen i grunden konsekventa. Några har felaktigt hävdats att eventuella variationer i återgivningen av upplevelsen är bevis på fabricering. Tvärtom ger den rika historiska uppteckningen oss möjlighet att lära oss mer om den här anmärkningsvärda händelsen än om den inte hade dokumenterats lika väl."²

1832 års redogörelse

Först: Berättelsen från 1832 är den första detaljerat skrivna redogörelsen om den första synen. Den ingår i en sexsidig biografi, varav det mesta med Josephs handstil. Det här dokumentet har varit i kyrkans ägo sedan det skrevs. Efter pionjärernas färd västerut var det nerpackat i en koffert i många år och var ganska okänt tills det publicerades i en akademisk uppsats år 1965. Det har sedan dess publicerats gång på gång, bland annat på lds.org och i *Joseph Smith Papers*.

I det här dokumentet berättar Joseph om sin förtvivlan över att inte veta hur han skulle kunna få Frälsarens förlåtelse. Han vittnade: "Herren öppnade himlarna för mig och jag såg Herren."³ Några har tolkat detta som att Joseph talade om att endast

en gudomlig varelse visade sig. Men när man läser i ljust av andra dokument, kan orden innebära att Gud Fadern öppnade himlarna och uppenbarade sin Son, Jesus Kristus, för Joseph.

Den här redogörelsen betonar vackert Frälsarens försoning och den personliga återlösning han erbjöd Joseph. Det står: "Herren ... talade till mig och sade: 'Joseph, min son, dina synder är dig förlåtna. ... Jag blev korsfäst för världen för att alla som tror på mitt namn skall få evigt liv.'" Joseph vittnade om att han upplevde glädje och kärlek men inte kunde finna någon som trodde. "Min själ var fylld med kärlek, och i många dagar kände jag stor glädje och Herren var med mig, men [jag] kunde inte finna någon som trodde på den himmelska synen. Ändå begrundade jag allt detta i mitt hjärta."⁴

1835 års redogörelse

Därnäst har vi en redogörelse från 1835 med Josephs beskrivning av sin syn för Robert Matthews, som besökte Kirtland, Ohio 1835. Den skrevs ner i Josephs dagbok av hans skrivare. Den fanns inte med i de första upplagorna av Josephs historia, och publicerades först i *BYU Studies* på 1960-talet. I den redogörelsen vittnar Joseph om att Gud visade sig för honom först och att han sedan också såg Frälsaren: "Jag anropade Herren i mäktig bön. En pelare av eld visade sig över mitt huvud. Så vilade den på mig och jag fylldes av utsäglig glädje. En person visade sig mitt i denna pelare av eld som spreds runt omkring mig utan att något förtärdes. En annan person visade sig strax, lik den förste. Han sade till mig: 'Dina synder är dig förlåtna.'" I den här redogörelsen säger Joseph också: "Jag såg många änglar i den synen."⁵

1838 års redogörelse

Redogörelsen från 1838 är den bäst kända och kommer från Joseph Smiths Manuscript History. Det första utkastet skrevs efter Josephs flykt till Kirtland i början av 1838 och det andra utkastet kort efter hans räddning från Missouri 1839. Så den skrevs under stort motstånd. Den publicerades 1842 i *Times and Seasons*, kyrkans dagstidning i Nauvoo, Illinois. Den togs också med i Den kostbara pärlan

1851, som från början var en broschyr för brittiska heliga. Den kanoniserades senare som helig skrift 1880.

Flera utkast till den här redogörelsen har publicerats i *Joseph Smith Papers*. Liksom i redogörelsen från 1835, är den centrala frågan i den redogörelsen vilken kyrka som är den rätta. Som kyrkans historia och inte bara Josephs, "fokuserar den här redogörelsen på synen som början på 'kyrkans uppkomst och utveckling'".⁶ Därför omfattar den inte orden om den personliga förlåtelse som nämns i de två föregående redogörelserna.

1842 års redogörelse

Och slutligen är redogörelsen från 1842 ett svar på en begäran om information från John Wentworth, redaktören på *Chicago Democrat*. Joseph skrev ett brev till honom som inte bara omfattade Trosartiklarna, utan också en beskrivning av den första synen. Brevet publicerades i *Times and Seasons* 1842. Med Josephs tillåtelse publicerades det igen 1844 av historikern Israel Daniel Rupp i hans bok om kristna trosriktningar i Förenta staterna.⁷ Den redogörelsen var avsedd för en publik som var obekant med mormonernas trosuppfattningar. Den skrevs under en välkommen paus i de förföljelser som profeten upplevde.

Liksom i andra redogörelser nämner Joseph den förvirring han upplevde och att två personer visade sig som svar på hans bön: "Jag var omsluten av en himmelsk syn och såg två härliga varelser som var exakt lika till det yttre, omgivna av ett strålande ljus som övergick solens vid middagstid. De berättade för mig att alla religiösa församlingar trodde på felaktiga läror och att ingen av dem var erkänd av Gud såsom hans kyrka och rike. Jag befalldes uttryckligen att 'inte söka dem' och fick samtidigt löftet att evangeliets fullhet framdeles skulle bli bekantgjord för mig."⁸

Det är en välsignelse att ha dessa redogörelser för Josephs första syn. Liksom Nya testamentets olika evangelier som tillsammans mer fullständigt beskriver Kristi liv och verksamhet, ger oss var och en av redogörelserna som beskriver Josephs första syn mer detaljer och perspektiv på hela upplevelsen. Tillsammans berättar de Josephs konsekventa, sammanhållna historia. Alla betonar att det

fanns förvirring och stridigheter bland kristna kyrkor, att Joseph önskade få veta vilken, om någon, som hade rätt, att han sökte i skriften och bad, att ett ljus kom ner från himlen och att gudomliga varelser visade sig och besvarade hans bön.

”Jag kunde inte förneka det”

Den kanoniserade versionen från 1838 av Joseph Smiths redogörelse för den första synen är den mäktigaste lärande-upplevelsen någon på jorden kan få. Upplevelsen förändrade Josephs liv, den förändrade mitt liv, och jag vet att den förändrat eller kommer att förändra ditt liv om du går till Herren för att få den bekräftad.

Som det står i dokumentet ”Redogörelser för den första synen” på lds.org: ”Joseph Smith vittnade gång på gång om att han upplevt en storslagen syn av Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus. Varken sanningen om den första synen eller argumenten mot den kan bevisas enbart genom historisk forskning. För att få veta sanningen om Joseph Smiths vittnesbörd krävs det av varje uppriktig sanningssökare att han eller hon studerar uppteckningen och sedan utövar tillräckligt med tro på Kristus för att fråga Gud i uppriktig och ödmjuk bön om uppteckningen är sann. Om sökaren frågar med den uppriktiga avsikten att handla efter det svar som den Helige Anden ger, blir sanningen om Joseph Smiths syn uppenbar. På det sättet kan var och en veta att Joseph Smith var ärlig när han förkunnade: ’Jag hade sett en syn. Jag visste det, och jag visste att Gud visste det och jag kunde inte förneka det’ [JS-H 1:25].”

Enligt president Joseph F. Smith (1838–1918) var ”den största händelse som någonsin har inträffat i världen sedan Guds Sons uppståndelse ... när Fadern och Sonen kom till pojken Joseph Smith.”⁹

Sanningar från den första synen

Det är en förunderlig och upplysande upplevelse att analysera vad vi lär oss av den här heliga, vördnadsbjudande upplevelsen. Jag vill delge ett urval av sanningar som vi lär oss av Joseph Smiths första syn om vår himmelske

Faders och han Son Jesu Kristi eviga natur, att Satan är verklig, kampen mellan gott och ont och andra viktiga aspekter av den stora frälsningsplanen.

Vi lär oss att skrifterna är sanna och kan tas bokstavligt och tillämpas i våra liv.

Vi lär oss att begrundan av skrifterna ger kraft och insikt.

Vi lär oss att enbart kunskap inte räcker. Att handla efter vad vi vet ger Guds välsignelser.

Vi lär oss att lita på Gud och se till honom för att få svar på livets viktigaste frågor och inte lita på människor.

Vi lär oss att böner besvaras alltefter vår osvikliga tro och enligt vår himmelske Faders vilja.

Vi lär oss att Satan verkligen finns och att han har verklig makt att påverka såväl den fysiska världen som oss.

Vi lär oss att Satans makt är begränsad och överskuggas av Guds makt.

VAD JOSEPH LÄRDE SIG

”Joseph Smith lärde sig under den stunden [den första synen], lång eller kort, mer om Guds natur än alla lärda teologer i alla tider någonsin lärt sig.”

Se president Gordon B. Hinckley (1910–2008), ”Inspirerande tankar”, *Liahona*, aug. 1997, s. 5.

Vi lär oss att Satan gör vad som helst för att förgöra Guds verk och att Satan måste ha vetat hur viktig Joseph Smith var i rollen som återställsens profet.

Vi lär oss att vi kan övervinna Satan genom att åkalla Gud och att helt och hållet lita på Herren.

Vi lär oss att där det finns ljus, måste mörkret försvinna.

Vi lär oss att Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus är två åtskilda och distinkta var-elser som liknar varandra till det yttre.

Vi lär oss att vi är skapade till Guds avbild.

Vi lär oss att Kristus har uppstått.

Vi lär oss att Gud känner oss personligen och är medveten om våra behov och bekymmer. Han tilltalade Joseph vid namn.

Vi lär oss om relationen mellan Fadern och Sonen. Jesus underkastar sig sin Fader och Fadern kommunicerar med dödliga här genom sin Son.

Vi lär oss att Jesu Fader älskar Jesus Kristus och kallar honom sin älskade Son.

Vi lär oss att Jesu Kristi sanna kyrka som han organiserade den inte fanns på jorden under Joseph Smiths tid, vilket bekräftar verkligheten av det stora avfall som förutsades av aposteln Paulus.

Vi lär oss att när vi bryr oss tillräckligt mycket om att önska Guds påverkan i våra liv, uppenbarar han en förädlingens väg för oss. På Josephs tid hade alla trosriktningar och sekter fel.

Vi lär oss att varje tidsutdelning får del av Guds syner, välsignelser och härlighet.

Vi ges insikt om hur Gud väljer sina profeter.

Vi lär oss att Gud utväljer de i hjärtat rena som är rättfärdiga och har rättfärdiga

önsknningar att utföra hans verk, vilket bekräftar Bibelns lära att Gud ser till hjärtat och inte väljer på grundval av vårt yttre eller vår sociala ställning (se 1 Sam. 16:7).

Joseph Smiths första syn är nyckeln till många sanningar som varit gömda i århundraden. Låt oss inte glömma eller ta för givna de många dyrbara sanningar som vi lärt oss genom den första synen. ■

Från ”Sanningen återställd”, en världsomfattande andakt för unga vuxna som hölls i Salt Lake Citys tabernakel den 1 maj 2016; för hela texten och videon, gå till lds.org/broadcasts. Hela texten med de fyra redogörelserna för den första synen finns på history.lds.org/firstvision.

SLUTNOTER

1. Se till exempel 5 Mos. 4:27–31; Jes. 60–62; Jer. 30–33; Hes. 37:15–28; Amos 9:11; Mal. 3:1; Matt. 17:11; Mark. 9:12; Apg. 3:19–21; Rom. 11:25–27; Ef. 1:9–10; 2 Tess. 2:1–3; Upp. 14:6; 1 Ne. 13:34–42; 2 Ne. 26:14–17; Jakob 6:1–4; 3 Ne. 21.
2. ”Redogörelser för den första synen”, Evangelieämnen, topics.lds.org.
3. Joseph Smith i *Histories, Volume 1: Joseph Smith Histories, 1832–1844*, vol. 1 av Histories-serien i *The Joseph Smith Papers*, red. av Dean C. Jessee, Ronald K. Esplin, och Richard Lyman Bushman (2012), s. 12–13; moderniserad stavning, punktering och användande av stor begynnelsebokstav; se även Dean C. Jessee, ”The Earliest Documented Accounts of Joseph Smith’s First Vision”, i John W. Welch och Erick B. Carlson, red., *Opening the Heavens: Accounts of Divine Manifestations, 1820–1844* (2005), s. 1–34; ”Redogörelser för den första synen”, Evangelieämnen, topics.lds.org.
4. Se Joseph Smith i *Histories, Volume 1: Joseph Smith Histories, 1832–1844*, s. 12–13; moderniserad stavning, punktering och användande av stor begynnelsebokstav; se även ”Redogörelser för den första synen”, Evangelieämnen, topics.lds.org.
5. Se Joseph Smith i *Journals, Volume 1: 1832–1839*, vol. 1 av Journals-serien i *The Joseph Smith Papers*, red. av Dean C. Jessee, Ronald K. Esplin och Richard Lyman Bushman (2008), s. 88; moderniserad stavning, punktering och användande av stor begynnelsebokstav; se även ”Redogörelser för den första synen”, Evangelieämnen, topics.lds.org.
6. ”Redogörelser för den första synen”, Evangelieämnen, topics.lds.org.
7. Se *He Pasa Ekklesia: An Original History of the Religious Denominations at Present Existing in the United States* (1844), av I. Daniel Rupp, s. 404–410.
8. *Histories, Volume 1: Joseph Smith Histories, 1832–1844*, s. 494; se även ”Redogörelser för den första synen”, Evangelieämnen, topics.lds.org.
9. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F. Smith* (1999), s. 14, 15.

DEN trofaste HÖGRÅDSMEDLEMMEN

*Jag lärde mig något mycket viktigt om att "lyfta där du står"
av en trofast högpräst i Tyskland.*

Donald A. Coe

När jag lyssnade på utsändningen av prästadömsmötet under generalkonferensen i oktober 2008, började president Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, att tala om tjänande i kyrkan. Han berättade om hur han och några andra bröder hade försökt flytta ett tungt piano. När alla ansträngningar misslyckades sa en av männen att de helt enkelt skulle stå nära varandra och "lyfta där de stod".¹

President Uchtdorf fortsatte sedan att tala om att vi ska tjäna i kyrkan var vi än kallas att tjäna. Vissa personer känner att de kunde tjäna bättre om de bara kallades att göra något som anstod deras betydande talanger. Han sa: "Inget kall är under vår värdighet. Varje kallelse ger oss tillfälle att tjäna och utvecklas."²

Medan president Uchtdorf talade kom jag att tänka på en gång när jag träffade en blygsam medlem i kyrkan som var villig att lyfta var han än stod.

1985 var jag stationerad som amerikansk arméofficer i ett litet samhälle i Tyskland. Jag hade verkat som missionär i Tyskland tio år tidigare. När jag kom dit 1983 som militär tillsammans med min fru Debra och två små döttrar, började vi gå i en gren för militärer med omkring 100 medlemmar. Efter två år bestämde vi oss för att helt fördjupa oss i den tyska kulturen, så vi började gå i den lilla grenen i Bad Kreuznach som hade omkring 12 medlemmar.

När det hade gått cirka två veckor lade vi märke till en ny man där. Han var i 45-årsåldern och vi fick veta att han var högrådsmedlemmen som blivit tilldelad vår gren. Han var inte där på uppdrag av staven utan bara för att besöka oss. Vi pratade en god stund efter kyrkan, och när vi sa hej då trodde jag inte att vi skulle se honom igen på kanske sex månader.

Veckan därpå var högrådsmedlemmen där igen. Jag fick veta att han bodde omkring en timmes väg från vår lilla stad. Under återstoden av hans tid som högrådsmedlem kom han till vår gren två eller tre gånger i månaden. Han var vänlig, lågmäld och uppmuntrande. Han pratade alltid med varje medlem i grenen. Och i en sådan liten gren blev han ofta ombedd att tala från talarstolen. Imponerad av hans hängivenhet kallade jag honom inom mig för "den trofaste högrådsmedlemmen".

En söndag kom han till grensmötena på förmiddagen och återvände klockan sex på kvällen för att vara med på en doggudstjänst. Däremellan hade han varit i en annan gren. Jag måste erkänna att jag tänkte: "Vad har han gjort för att reta upp stavspresidenten? Varför skulle han annars ha fått i uppdrag att besöka den minsta och mest avlägsna grenen i staven?" Kanske var han inte den intelligente, ödmjuka och sympatiska man som jag trodde att han var. Kanske tyckte han inte om sin hemmaförsamling och

använde sitt ämbete för att komma bort. Jag kunde inte komma på varför, så jag bara accepterade det.

Flera veckor efter det där dopet kom jag hem efter midnatt en söndagsmorgon. Jag hade varit på utbildning nära gränsen mellan Öst- och Västtyskland, och det hade tagit mig tre och en halv timme att komma hem. Jag var helt utpumpad när jag kom in genom dörren. Min fru Debra var fortfarande uppe. Hon sa att "den trofaste högrådsmedlemmen" hade ringt. Han ville träffa mig. Jag frågade: "Före eller efter kyrkan?" Kyrkan började klockan tio. Jag hoppades att det var efter kyrkan så att jag kunde sova till halv nio.

"Före", sa hon.

"Halv tio?"

"Nej. Han behöver vara någon annanstans för ett stavs-uppdrag. Han vill att du ska träffa honom på hans kontor i Frankfurt. Han sa att du ska gå till gate 5.

"Vilken tid? frågade jag.

"Klockan sex", svarade hon.

Nu blev jag arg. Klockan var redan halv ett. För att kunna hinna till vårt möte klockan sex var jag tvungen att gå upp halv fem. Det innebar mindre än fyra timmars sömn. Vad skulle jag göra? Jag hade inte ens hans telefonnummer så att jag kunde ringa honom morgonen därpå och säga att jag inte kunde träffa honom. Jag slängde kläderna bredvid sängen och lade mig utan att ställa väckarklockan. När jag låg där tänkte jag:

Vad skulle hända om jag inte träffade "den trofaste högrådsmedlemmen"? Om jag inte kom till hans kontor var jag övertygad om att han skulle använda tiden väl. Nästa gång jag pratade med honom och förklarade varför jag inte hade kommit, så skulle han svara: "Naturligtvis fattade du rätt beslut. Jag skulle aldrig ha bett dig komma om jag visste att du skulle komma hem så sent. Vi kan ha vårt samtal nu." Förresten tillhörde jag *egentligen* inte grenen. Visst, våra medlemsuppteckningar var där och vi gick dit varje söndag, men vi var utlänningar, vi pratade ytterst dålig tyska och vi skulle flytta om fem eller sex månader.

Jag satte väckarklockan på halv fem eftersom jag verkligen respekterade "den trofaste högrådsmedlemmen". Hur kunde jag låta bli att följa honom?

Jag hade nästan renat mitt samvete. Några minuter till och jag skulle äntligen få somna. Men sedan kom jag att tänka på vad jag kallade honom och alla gånger som "den trofaste högrådsmedlemmen" hade kommit till grenen sedan vi flyttade dit. Han kom till det där dopen sent en söndagskväll. Han kom till en grensaktivitet mitt i veckan. Han pratade alltid med alla medlemmarna och uppmuntrade och inspirerade dem. Han verkade aldrig vara fördömande eller likgiltig. Han visade respekt för grenspresidenten och hans arbete. Om han hade blivit besviken över att bli tilldelad den här lilla grenen så visade han det verkligen aldrig.

Jag klev upp ur sängen och gick bort till byrån där väckarklockan stod. Jag satte den på ringning halv fem. När jag bestämde mig för att träffa "den trofaste högrådsmedlemmen" tänkte jag inte på vad han skulle säga eller tänka om jag inte kom. Jag skulle trots allt förmodligen aldrig se eller höra från honom igen efter att vi hade flyttat. Jag bestämde mig för att gå upp om mindre än fyra timmar och köra åtta mil till hans kontor därför att jag respekterade honom för den han var, "den trofaste högrådsmedlemmen". Hur kunde jag låta bli att följa honom?

Jag stannade bilen vid gate 5 klockan sex den söndagsmorgonen och hälsades av en säkerhetsvakt med en kulspruta. Han betraktade den amerikanska försvarsmaktens registreringsskylt på min bil. Han kanske undrade om jag hade kört vilse. Hade "den trofaste högrådsmedlemmen" bestämt sig för att inte komma? Men bara två minuter senare körde hans bil upp bredvid min. Han sa: "God morgon, Don. Låt oss gå till mitt kontor." Vakten öppnade porten och lät oss komma in.

Efter att ha småpratad lite och han hade visat mig runt i kontorsbyggnaden började han prata om det väsentliga. Han kallade mig att verka som rådgivare till grenspresidenten. Inte förste eller andre rådgivare – den ende rådgivaren. Innan jag kom hade det bara funnits två prästadömsbärare i grenen, och de hade turats om med några års mellanrum att vara grenspresident och äldstevorumpresident.

Jag tackade ja till kallelsen och tjänade tills jag åkte därifrån tre månader senare på en två månader lång utbildning i USA.

Under min frånvaro blev både min hustru och min lille son sjuka. Hans hälsotillstånd tog honom till sjukhuset nästan tio mil från vår militärbas. Eftersom min fru Debra var en stark militärhustru klagade hon aldrig eller bad mig komma tillbaka till Tyskland. Faktum är att jag inte fick veta allt om hennes sjukdom förrän jag kom hem. Efter ett besök på den lokala vårdcentralen hade läkaren kört henne hem eftersom han inte trodde att hon var frisk nog att köra hem själv. Grenspresidenten och hjälpföreningspresidenten erbjöd sig båda att hjälpa henne, men hon tackade artigt nej. Förutom de språkliga och kulturella

svårigheterna ville Debra inte besvara någon.

En dag ringde "den trofaste högrådsmedlemmen" henne. Han hade nyligen kallats att bli stavs-president. Han frågade försiktigt hur hon mådde och vägrade att acceptera "det är okej" som svar.

Varje försäkran från Debra bemöttes med ett milt men effektivt förhör om familjens egentliga tillstånd. Slutligen sa han: "Debra, du behöver låta grenen hjälpa dig. De vill verkligen hjälpa till, och det för grensmedlemmarna närmare varandra att kunna vara till hjälp." Hon tog tacksamt emot deras hjälp.

När jag hade kommit tillbaka från USA stannade vi kvar i grenen i ytterligare två månader innan vi slutligen flyttade till en större stad.

Mina minnen från den tiden i mitt liv bleknade när jag lutade mig framåt i sätet och återigen fokuserade på president Uchtdorfs röst från högtalarna. Jag var verkligen imponerad av innebörden av hans budskap. Till skillnad från andra tillfällen när jag har undrat om talarens ord och hans eller hennes handlingar (inom affärsvärlden, i det militära och ja, även vissa tal jag har hört i kyrkan) stämmer överens, rådde det ingen tvekan om hur det var med president Uchtdorfs budskap. Det vara inte bara det faktum att president Uchtdorfs uttal påminde mig om Tyskland och om "den trofaste högrådsmedlemmen". Det var det faktum att president Uchtdorf *var* "den trofaste högrådsmedlemmen". Industribyggnaden vi träffades vid den där tidiga söndagsmorgonen var Frankfurts internationella flygplats där han var chefspilot för Deutsche Lufthansa A G.

Jag kan ärligt säga att jag aldrig har träffat en mer ödmjuk man eller mer trofast i att leva som han lär. Jag var tacksam att jag hade lärt mig hur viktigt det är att "lyfta där vi står". ■

SLUTNOTER

1. Se Dieter F. Uchtdorf, "Lyft där ni står", *Liahona*, nov. 2008, s. 53.
2. Dieter F. Uchtdorf, "Lyft där ni står", s. 56.

Mikael är läkare och vetenskapsman. Hans kliniska specialitet är neuroonkologi och han har en doktorsexamen i molekylärbiologi. Han träffar patienter med hjärntumörer vid Dana-Farber Cancer Institute, cancersjukhuset vid Harvard University, och han forskar inom utveckling av cancermediciner.

LESLIE NILSSON, FOTOGRAF

Mikael Rinne

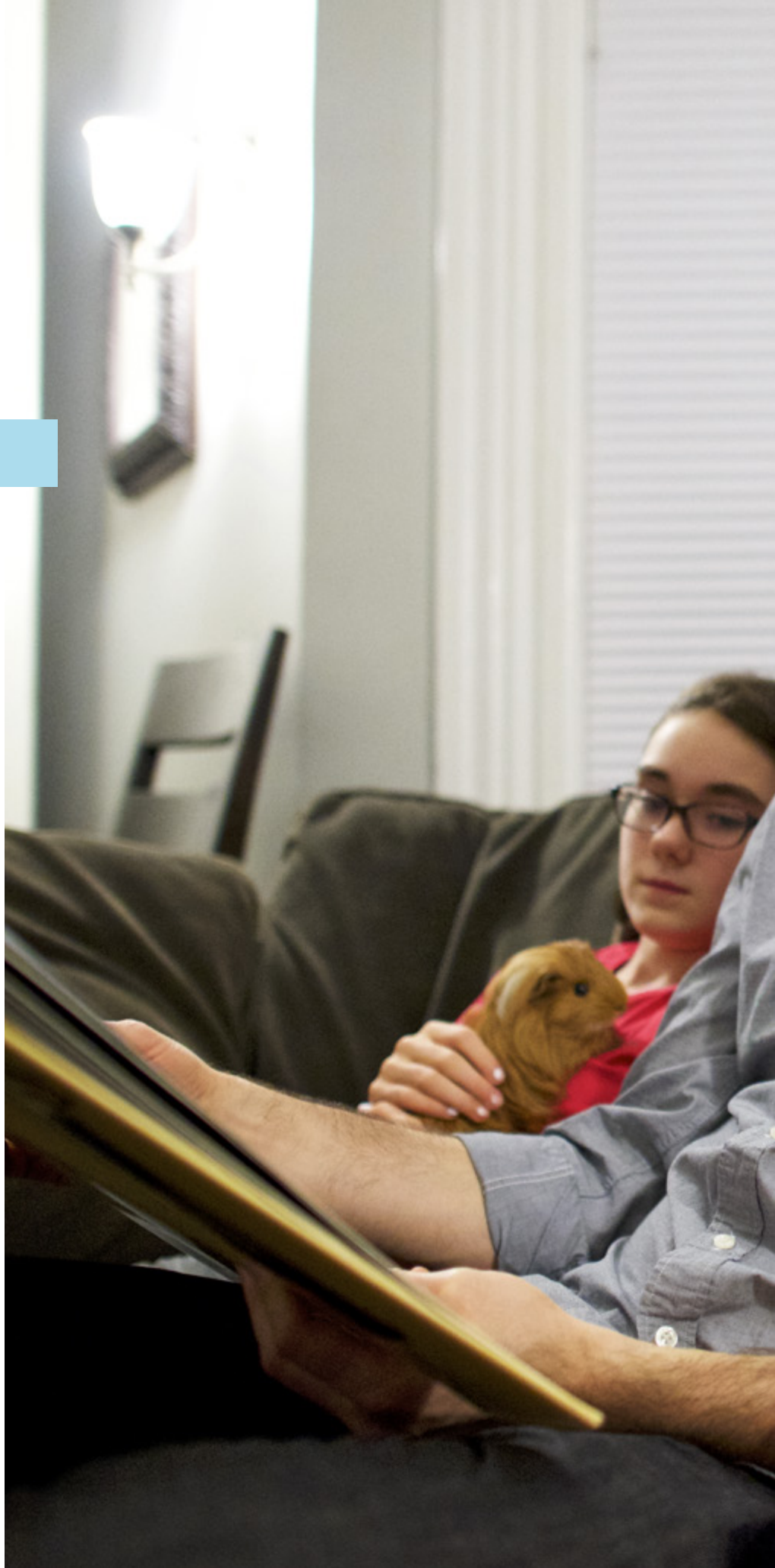
Massachusetts, USA

Det råder en myt om att det finns en konflikt mellan tro och vetenskap. Vi får intrycket att vetenskap har alla svaren, att vi har klurat ut allting. Men det finns mycket mer som vi inte vet än det som vi vet.

Som biskop träffar jag medlemmar i troskriser. De kommer till mig och säger: "Jag tänker på ett mer vetenskapligt sätt, så jag tycker det är svårt med tro." Det hjälper några av dem som har tvivel att veta att deras biskop är en vetenskapsman vid Harvard som tror på Gud. De inser att "jag kan både tro och vara intellektuell".

Läs mer om Mikael's berättelse i nätversionen av *Liahona* på lds.org/go/61736.

Läs "Vetenskap och vårt sökande efter sanning" i julinumret 2016 av *Liahona* på lds.org/go/49m.

Jag kunde knappt tro att min familj hjälpte mig med något som betydde så mycket för mig.

STÄDNING I KYRKAN OCH EVANGELIEUNDERVISNING

En lördagseftermiddag gjorde jag mig redo att åka till stranden med min familj. De hade rest från Amazonas till La Guaira för att vara med mig några dagar. Solen gassade, havsbrisen var perfekt och jag var glad att se hur ivriga mina systrar var.

När vi hade kommit iväg kom jag ihåg att jag var ansvarig för att städa i kyrkan den dagen. Nu hade jag ett beslut att fatta: Skulle jag fullfölja mitt ansvar eller fortsätta till stranden med min familj? Jag bestämde mig för att prata med mamma och mina systrar om det. De hade aldrig varit inne i något av våra möteshus tidigare och erbjöd sig entusiastiskt att hjälpa mig städa, så länge som vi åkte direkt till stranden när vi var klara.

När vi kom in i kyrkan förklarade jag vad som behövde göras och hur det skulle göras. Det som vi trodde skulle bli en snabb städning tog till slut fyra timmar eftersom de var så

intresserade! Jag visade dem varje rum, målningarna och dopbassängen. Jag fylldes av en enorm glädje! Jag kunde knappt tro att min familj hjälpte mig med något som betydde så mycket för mig. Medan vi var där lärde mina tonårssystrar Thaila och Gineska sig några psalmer och ställde frågor om kyrkan.

På söndagen kom min familj till kyrkan för första gången. De blev väl mottagna i församlingen. De unga kvinnorna välkomnade snabbt mina systrar. Systermissionärerna träffade dem och bestämde tid för att komma på besök dagen därpå. Vi hade hemafton, och jag lärde dem hur man ber. Vi bad ofta tillsammans. Vi lyssnade också på psalmer och tittade på kyrkans videor.

Innan min familj återvände hem tog jag med mina systrar till Caracas så att de fick se templet och tempelområdet. Jag vittnade om templets

välsignelser och uppmanade dem att ta reda på kyrkan när de var hemma i Amazonas.

När de hade åkt hem kontaktade jag missionärerna i deras område. Missionärerna och medlemmarna i församlingsrådet besökte min familj och hjälpte dem på deras väg mot omvändelse. Mina systrar bad ofta att pappa skulle ge dem tillåtelse att döpas.

Med stor tacksamhet och glädje reste jag till Amazonas för att döpa Thalia och Gineska. Deras strålande ansikten återspeglade deras hopp och deras tacksamhet mot vår himmelske Fader för att han lett dem till evangeliet. Genom att städa i kyrkan tillsammans kom mina familjemedlemmar närmare varandra och blev stärkta. Jag kommer aldrig att glömma den upplevelsen och jag vet att mina systrar inte kommer att göra det heller. ■ Armando Córcega, La Guaira, Venezuela

KRISTLIGT MODERSKAP

Jag sopade ihop salta kringlor, flingor, popcorn och chips i en hög. "Nix! Jag åt ingenting av det här", sa jag när jag sopade upp dem på en sopskyffel.

Min man som satt vid bordet sa tyst: "Det är en mammas offer."

Jag rätade på mig. "Va?" frågade jag.

Han pratade högre och tydligare mellan tuggorna: "Det är vad mammor gör. De tillbringar sina liv med att städa upp sådant som de inte har hjälpt till att göra – precis som Frälsaren gjorde."

Jag tyckte att det var en djupsint iakttagelse. Jag borde ha blivit glad över tanken att det var så kristligt att sopa upp smulor. Men i stället kände jag en våg av skuld känslor svepa över mig. Jag var obekväm med jämförelsen. Hur många gånger hade jag inte nämnt till min man eller bara mig själv allt jag hade gjort för mina barn, i hopp om att få uppmärksamhet och tacksamhet? Det verkade inte vara fel att önska att mina barn skulle vara tacksammare,

men i den stunden av klarsynthet insåg jag att min önskan mer handlade om att jag skulle få beröm eller kompensation än att de skulle lära sig om tacksamhet. Men Frälsaren krävde aldrig något beröm. Han bad aldrig om det och ville aldrig ha det.

Jag kan minnas samtal med mina tonåringar när de räknade upp allt de hade gjort för mig, i ett försök att slippa göra en syssla.

Jag svarade oftast: "Ja, om du vill jämföra listor över vad vi har gjort så kan vi det, men du skulle förlora, så sätt igång!"

Men jag insåg att mina motiv knappast var rena nog för den jämförelse som min man hade gjort. Frälsaren gjorde aldrig några listor för att jämföra det han har gjort med det vi har gjort. Jag skulle förlora varje gång.

Med kvasten fortfarande i hand väcktes inom mig en ny tanke om moderskap – ett sådant moderskap som *han* exemplifierade. Inte för att

få beröm, erkännande, en kram eller ens ett tack. Jag skulle sopa upp smulor med kärlek, för det är vad han skulle ha gjort.

Allt Frälsaren gjorde, gjorde han i lydnad mot sin Fader. Det handlade aldrig om honom själv. Herren lagar alltid det som är trasigt och städar upp våra oredor i all oändlighet, med fullkomlig kärlek, för sin Fader och för oss. Jag ska nu sträva efter att undervisa och tjäna mina barn med den renaste kärlek jag kan. Endast då känner jag att jag verkligen är mamma på ett kristligt sätt. ■

Rachel Hixon,
Arizona,
USA

Min man som satt vid bordet sa tyst: "Det är en mammas offer."

Vi hörde en svag röst ropa på oss från bostadsområdet. Vi tittade över muren och såg en man ligga på cementen.

EN VÄLSIGNELSE TILL EN FRÄMLING

Flera år efter att min familj och jag hade blivit medlemmar i kyrkan fick jag en kallelse att verka i Nigeria-missionen Port Harcourt. En solig dag kort efter att jag kommit till mitt första område gav min kamrat och jag oss ut på vår vanliga proselytering.

När vi gick på en gata med mycket folk hörde vi en svag röst ropa på oss från ett inhägnat bostadsområde. Vi tittade över muren och såg en medelålders man ligga platt på magen vid porten.

Han bad oss komma in, men det fanns inget sätt att komma in på området. Porten var låst och vi tyckte det skulle vara oetiskt att klättra över muren. Jag kände mig manad att titta på hänglåset på porten igen. Efter några minuter lyckades vi ta bort hänglåset från utsidan och öppna dörren. Vi kunde se att mannen hade varit sjuk och inte blivit omhändertagen. Han förklarade att han hade varit sjuk och kände en sådan intensiv smärta att han inte kunde ställa sig upp.

När vi hade pratat med honom följde vi efter när han kröp tillbaka till sitt hus. Han bad oss att be för honom, och vi erbjöd oss att ge honom en välsignelse. När vi lade händerna på hans huvud kände jag en klump i halsen och kunde inte säga ett ord. Jag blev plötsligt rädd, började darra och svettas, och tårar flödade nerför mina kinder. Det var svårt att be högt så jag började be i mitt hjärta att vår himmelske Fader skulle lossa min tunga enligt hans vilja.

Plötsligt fick jag tillbaka talets gåva. Jag visste att jag pratade, men jag hade ingen kontroll över orden. Jag hörde bara min röst be vår himmelske Fader att bota den lidande mannen. Innan vi sa amen hade mannen somnat. Vi lämnade honom och gick till ett bestämt möte, men vi planerade att komma förbi på vägen tillbaka och se hur han mådde.

När vi kom tillbaka kom mannen utspringande till min stora förvåning

och ropade: "Det fungerade! Det fungerade!" Vi blev så överväldigade av glädje att jag inte kunde hålla tillbaka tårarna.

På sakramentsmötet följande söndag slutade biskopen plötsligt tala vid talarstolen och tittade rakt mot dörren till sakramentssalen. Vi vände oss om och fick syn på mannen som vi hade välsignat. Biskopen kände honom och blev förvånad över att han kom in i en kyrka. Efter den söndagen kom mannen på sakramentsmötena och andra lektioner regelbundet. Jag förflyttades så småningom ut ur området.

Det är förunderligt hur Gud utförde ett underverk den där dagen, och jag känner mig ödmjuk inför det faktum att min himmelske Fader ansåg mig värdig. Jag vet att vi var redskap i Guds händer. Helbrägdagörelsens välsignelse gavs till mannen, men vittnesbördets och glädjens välsignelse gavs till mig. ■

Stanley Olaye, Lagos, Nigeria

FASTA FÖR HJÄLP PÅ JOBBET

Efter att trofast ha verkat som missionär i Moçambique återvände jag hem, och liksom många andra återvända missionärer började jag genast studera och arbeta.

Jag bodde i Brasilien i en stad som gränsar till Paraguay och fick ett jobb där jag importerade produkter åt en stormarknad i Paraguay. Tack vare att jag hade lärt mig engelska som missionär kunde jag få det jobbet. Vid den här tiden var jag gift och hade en dotter.

När en ekonomisk kris i Brasilien ledde till en nedgång i den brasilianska valutan, påverkades mitt jobb direkt. Den orsakade en nedgång i försäljningen av de produkter som jag regelbundet importerade. I slutet av februari påföljande år hade jag nästan

ingenting att göra. Jag skulle nästan säkert förlora jobbet, som var fallet med andra kollegor. Jag blev orolig för hur jag skulle försörja min fru och min lilla dotter. Jag började även titta efter ett annat jobb.

Jag pratade med min fru om situationen. Hon föreslog att vi skulle fasta. Medan vi fastade kände vi ett stort lugn och att allt skulle ordna sig, men jag kunde inte förstå hur.

Nästa dag på jobbet kallade chefen in mig. Jag trodde att det fruktade ögonblicket hade kommit, att jag skulle förlora jobbet. Men till min förvåning sa han att han hade en idé. Eftersom jag var kunnig i engelska föreslog han att jag skulle översätta juridiska dokument som normalt sett

gavs till jurister, som ordnade med översättning. Han sa att om jag lyckades med översättningen så skulle jag få den uppgiften, och det skulle resultera i att avdelningen sparade pengar. Jag började genast översätta dokumenten. När jag gav chefen de lyckade översättningarna blev han mycket glad. Jag var också glad, för jag fick fortsätta jobba.

När jag hämtade min check, som kunde ha varit min sista, blev jag överraskad över att jag hade fått en löneförhöjning. Jag blev rörd, och var tacksam mot vår himmelske Fader. Tack vare den här upplevelsen vet jag att fasta öppnar himlens fönster. ■

Carlos Alberto Paim Quadros,
Ponta Porã, Brasilien

Jag vet att fasta öppnar
himplens fönster.

Oberoende och evangeliestudier

David B. Marsh

Kyrkans prästadöms- och familjeavdelning

En förskollärare iakttog en gång sin klass medan de ritade. När hon gick omkring och tittade på varje barns teckning, frågade hon en liten flicka: "Vad är det du ritat?" Flickan svarade: "Jag ritat Gud." Något förvånad sa läraren: "Men det finns ingen som vet hur Gud ser ut." Utan tvekan svarade flickan: "Men det gör de om en liten stund."

Skulle det inte vara härligt att ha ett sådant självförtroende? Faktum är att vår himmelske Fader vill att vi ska ha gott självförtroende när det gäller vår kunskap om honom. Herren sa till Jeremia att vi inte skulle berömma oss av vår vishet eller vår styrka eller vår rikedom. Han sa i stället: "Den som vill berömma sig, han skall berömma sig av att han har insikt och känner mig" (se Jer. 9:23–24).

Profeten Joseph Smith (1805–1844) lärde: "Gud har inte uppenbarat någonting för Joseph som han inte tänker

kungöra för de tolv, och även den obetydligaste av de heliga kan lära känna allt så fort han är i stånd till att uthärda det, för dagen måste komma då ingen människa skall behöva säga till sin nästa: Lär känna Herren, för alla skall känna honom ... från den minste till den störste."¹

Att bli säker i vår kunskap om Gud händer inte utan personliga ansträngningar. Föräldrar och lärare kan hjälpa till, men vi måste bli oberoende i våra evangeliestudier. Liksom vi behöver lära oss att mäta oss fysiskt för att stärka våra kropp, måste vi lära oss att mäta oss andligt för att stärka våra andar.

För många år sedan svalt fiskmåsarna i S:t Augustine, Florida. Under generationer lärde fiskmåsarna sig att lita till avskrädet som räkrålarna lämnade efter sig. Räkrålarna försvann så småningom från området. Fiskmåsarna hade inte lärt sig att fiska, inte

När vi blir oberoende i våra evangeliestudier vet vi hur vi mättar oss andligt och stärker vår relation till Gud.

heller lärde de sina ungar hur man fiskar. Följaktligen dog de stora vackra fåglarna trots att det fanns gott om fisk runtomkring dem i vattnet.²

Vi har inte råd att bli som fiskmåsarerna. Vi kan inte heller låta våra barn gå genom livet beroende av oss, eller andra, för sin kunskap om Gud. "Våra ansträngningar", sa president Marion G. Romney (1897–1988), förste rådgivare i första presidentskapet, "måste alltid vara inriktade på att göra arbetsföra människor oberoende."³ När vi blir oberoende i våra evangeliestudier vet vi hur vi mättar oss andligt och stärker vår relation till Gud.

President Boyd K. Packer (1924–2015), president för de tolv apostlarnas kворum, lärde: "Andligt oberoende är den kraft som bär upp kyrkan. Om vi stjäls det från er, hur kan ni då få uppenbarelse om att det finns en Guds profet? Hur kan

ni få svar på era böner? Hur kan ni *veta*? Om vi handlar så snabbt för att besvara alla era frågor och ger er så många sätt att lösa alla era problem, slutar det med att vi försvagar er i stället för att stärka er."⁴

Vi tycker om att lära och få inspiration i kyrkan, men vi kan inte lita enbart på det för vår andliga näring. President George Albert Smith (1870–1951) förklarade: "Jag är rädd att vi som medlemmar i kyrkan litar för mycket till biorganisationerna, och på råd och vägledning från personer utanför våra egna hushåll. Vi har redan fått höra om många av de välsignelser som Herren har gett oss i de heliga uppteckningar som bevarats till vår tid och som innehåller en allvis Faders råd och undervisning. Det är märkligt att så många av våra medlemmar inte är förtrogna med innehållet i dessa heliga uppteckningar."⁵

Jag tycker om att lära mig om evangeliet i kyrkan, men jag känner större iver inför evangeliet när jag upptäcker inspirerade insikter under mina personliga studier. Det finns inget mer spännande för mig än att hitta en liten skatt av sanning i skrifterna som upplyser mitt förstånd och fyller mig med Herrens ande.

Att lära sig hur man lär sig

När jag hade återvänt från min mission blev det nödvändigt för mig att gå på brasafnarnas andakter nästan varje vecka för att behålla min andlighet. Talarna mättade mig med deras insikter om evangeliet, och jag uppskattade hur de insikterna fick mig att känna. Jag hade studerat och undervisat om evangeliet i två år, men jag verkade inte ha de nödvändiga kunskaperna för att mäta mig själv regelbundet. Jag läste bara skrifterna i stället för att ivrigt söka i dem.

Att studera evangeliet är mycket som att lära sig måla. Det är inte intuitivt eller naturligt för alla. Vi skulle inte ge någon en målarpalett och förvänta oss att personen omedelbart blev en konstnär. Det är samma sak med att bli oberoende i våra evangeliestudier. Vi kan inte förvänta oss att upptäcka stora insikter regelbundet om vi inte har lärt oss några grundläggande studiefärdigheter. President Packer sa att skrifterna "innehåller det eviga evangeliets fullhet, en evighet av kunskap. Men man måste lära sig använda dem, annars blir sökandet en nedslående upplevelse."⁶

Det var så det var för mig – nedslående – när jag först försökte se innebörden och få vägledning från mina skriftstudier. Så jag började analysera hur talarna fick sina insikter. Det tog ett tag, men så småningom såg jag hur de hittade olika uttalanden om läror i skrifterna, hur de utvann meningsfulla lärosatser om Frälsaren ur verserna, hur de formulerade vägledande principer ur meningar i skrifterna, hur de tolkade symboler och hur de hittade samband mellan profeters och apostlars lärdomar och vissa verser i skrifterna.

När jag fortsatte studera skrifterna och profeternas och apostlarnas lärdomar, började jag ställa frågor:

- Vilken lärosats undervisar de här verserna om, och vad lär jag mig om den lärosatsen?
- Var och när har jag sett hur den här evangelieprincipen har tillämpats på ett bra sätt?
- Vad lär jag mig om min himmelske Fader och hans plan för min lycka?
- Vad lär jag mig om Jesus Kristus och hans försoning?
- Vad vill Herren att jag ska lära mig av det här?
- Vilka inspirerande tankar och känslor får jag medan jag läser?
- Finns det något här som kan hjälpa mig med en utmaning jag har i livet just nu?
- Vad lär jag mig som hjälper mig att leva från dag till dag?

mycket viktigt för oss alla att öka vår förmåga att söka efter kunskap genom tro. ...

I slutändan är det så att ansvaret för att lära sig genom tro och tillämpa andliga sanningar vilar på var och en av oss personligen. Detta är ett allt allvarigare och viktigare ansvar i världen vi lever i nu och i framtiden. Vad, hur och när vi lär oss stöds av – men är inte beroende av – en lärare, en presentationsmetod eller ett särskilt ämne eller en särskild lektionsutformning.”⁸

Starka, övertygande lärare

När mina studier i evangeliet förändrades, förändrades också min undervisning. Jag blev mer intresserad av att hjälpa andra upptäcka evangeliesanningar som skulle vägleda dem än jag var av att berätta för dem vad skrifterna betydde för mig.⁷ Det glädde mig att se glädjen hos andra när de upptäckte något nytt. Det var, och är, en av de mest tillfredsställande upplevelserna i min undervisning.

Jag upptäckte också att när jag hjälpte dem jag undervisade att ständigt använda färdigheterna och frågorna ovan så stärktes deras förmåga att bli oberoende i sina evangeliestudier. De behövde inte gå igenom den långa process som jag hade gått igenom.

Studier kommer före undervisning, och bra elever blir mer andligt

inspirerande lärare. ”Sök inte efter att förkunna mitt ord”, sa Herren, ”utan sök först efter att få mitt ord, och sedan skall din tunga lossas. Därefter skall du, om du önskar det, få min Ande och mitt ord, ja, Guds kraft till att övertyga människorna” (L&F 11:21). Vem skulle inte vilja ha den underbara välsignelsen!

Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum har betonat det ökande behovet av att vi blir oberoende i våra evangeliestudier:

”Jag tror att vi betonar och vet mycket mer om att undervisa genom Anden än vi gör om att söka efter kunskap genom tro. Klart är att både undervisningens och inläringens principer och tillvägagångssätt är andligen väsentliga. Men när vi ser mot framtiden och väntar oss att världen blir alltmer förvirrad och orolig att leva i, tror jag att det blir

Välsignelser av oberoende evangeliestudier

Vi välsignas absolut av föräldrars och evangelielärares inspirerade undervisning, men kanske ännu viktigare är att vi lär oss att inspirera oss själva. När vi blir oberoende i våra evangeliestudier har vi större förmåga att ta emot personlig uppenbarelse. Som oberoende i våra evangeliestudier behöver vi inget lockbete för att studera regelbundet förutom vetskapen om att nästa gång vi studerar så blir vi upplyfta i stället för uttråkade. När man blir oberoende i sina evangeliestudier har man också lättare att överleva anstormningen av spetsfundigt ordklyveri som är så flitigt förekommande i 2000-talets samhälle.

Minst ett av Herrens löften verkar till stor del vara riktat till dem som är oberoende i sina

evangeliestudier: "Den som bevarar mitt ord skall inte bli bedragen" (JS-M 1:37).

President Thomas S. Monson har lovat: "Om du studerar skrifterna flitigt så ökar din förmåga att undvika frestelser och ta emot den Helige Andens ledning i allt du gör."⁹

Den som är oberoende i sina evangeliestudier får uppleva Frälsarens löfte:

"Om någon törstar, så kom till mig och drick!

Den som tror på mig, ur hans innersta skall strömmar av levande vatten flyta fram, som Skriften säger" (Joh. 7:37-38).

Jag har fortfarande mycket att lära mig förstå, men att bli oberoende i mina evangeliestudier är något av det bästa jag har gjort. Det har välsignat mig varje aspekt av mitt liv. ■

SLUTNOTER

1. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 267.
2. Se "Fable of the Gullible Gull", *Reader's Digest*, okt. 1950, s. 32.
3. Marion G. Romney, "Oberoendets celestiala natur", *Liahona*, mars 2009, s. 15.
4. Boyd K. Packer, "Self-Reliance", *Ensign*, aug. 1975, s. 87.
5. George Albert Smith i Conference Report, apr. 1929, s. 30; se även *The Teachings of George Albert Smith*, red. av Robert och Susan McIntosh (1996), s. 53.
6. Se Boyd K. Packer, "Fri vilja och självkontroll", *Nordstjärnan*, okt. 1983, s. 116.
7. President Heber J. Grant (1856-1945) lärde: "Kyrkans mål är att hjälpa människor att hjälpa sig själva" (i Conference Report, okt. 1936, s. 3).
8. David A. Bednar, "Sök efter kunskap genom tro", *Liahona*, sep. 2007, s. 17, 21.
9. Se Thomas S Monson, "Var ditt bästa jag", *Liahona*, maj 2009, s. 68.

SOLDAT FÖR HERREN

Enoc R. Verde Reyes

För många år sedan verkade jag som heltidsmissionär i Mexikomissionen Monterrey Nord. Jag kände att det var en stor förmån att tjäna som missionär.

När jag påbörjade min mission fanns det ett problem som inte hade blivit löst. Jag hade ännu inte fått dokumentet som visar att jag hade blivit hemförlovad från militärtjänsten. Det här dokumentet är oerhört viktigt. Det innebär att en ung man har fullgjort sin obligatoriska militärtjänst och har rätt att arbeta och studera. Det är ett bevis på att han är mexikansk medborgare.

Jag började bli orolig när datumet för att jag skulle få dokumentet närmade sig. Jag skrev till mina föräldrar och bad dem se om det var möjligt att de kunde hämta min militärtjänstbok. När jag fick nästa brev från dem blev jag ännu oroligare. De berättade att de redan hade fått veta att boken bara kunde hämtas av den person som boken tillhörde.

Jag kände ett brådskande behov av att be till Herren om vad jag skulle göra. Svaret, som inte kom omedelbart, var att jag skulle förklara problemet för missionspresidenten. Under mitt samtal med honom tog vi upp två alternativ. Ett var att jag helt enkelt skulle "förtrösta på Herren". Det andra var att jag skulle åka och hämta det själv. Beslutet var mitt.

Jag var osäker på hur jag skulle göra. Jag berättade om problemet för min kamrat, och vi blev stärkta när vi läste i skrifterna: "Vet ni inte att ni är i Guds händer? Vet ni inte att han har all makt och att jorden på hans befallning skall rullas ihop som en bokrulle?" (Mormon 5:23). Det skriftstället skingrade molnet av förvirring. Från det ögonblick jag läste det visste jag att det var min plikt att helt ägna mig åt missionsarbetet. Mitt problem låg i Herrens händer.

En tid senare fick jag ännu ett brev från mina föräldrar. Pappa skrev följande:

Jag var tvungen att antingen ta hand om problemet själv eller lämna det i Herrens händer och fokusera på mitt arbete som missionär.

"Jag åkte tillbaka till nationella försvarets kontor en gång till för att försöka hitta någon som kunde hjälpa oss att lösa ditt problem. Efter att ha talat med många olika personer uppmånades jag att gå till en viss plats. När jag kom fram var jag rätt förtvivlad och desperat. Det första jag såg var en stor dörr som öppnades på vid gavel och bevakades av två militärer. Jag samlade mod och gick in, och sedan hittade jag kontoret som

jag hade uppmanats att gå till. Jag var nervös när jag knackade på, men kände också att jag var vägled av Herrens ande.

När jag kom in såg jag en officer som satt bakom ett skrivbord. Han hade ett stort antal medaljer på bröstet, och väggarna var täckta av färgglada diplom. Han tog mig bestämt och högtidligt i hand och frågade: 'Vad är syftet med ditt besök?'

'Jag har en son som verkar som missionär', svarade jag. 'Därför kan han inte komma och hämta sin militärtjänstbok. Jag har kommit för att se om jag kan hämta den i hans ställe.'

'Nej, det kan du inte. Boken kan bara ges till den person som boken tillhör', sa officeren.

I det ögonblicket upplyste Herren mig med sin ande, och jag sa: 'Du har befäl över många militärer som

är ansvariga inför dig att utföra alla sina plikter. På samma sätt uppfyller min son sin plikt att predika Herrens evangelium just nu. I just det här ögonblicket är han soldat för Herren.'

Då ställde officeren sig upp och sa: 'Har du med dig någon identifiering? Vad heter din son?'

När jag hade besvarat hans frågor ringde han på en sekreterare och sa: 'Ge mig dokumenten för den här unge missionären.'

Han undertecknade dem, förseglade dem och gav dem till mig. Det krävdes inget mer. Jag tog honom bestämt och tacksamt i hand. Min son, dina dokument är nu i ordning och du måste visa Herren din tacksamhet genom att tjäna honom som en sann soldat."

Jag tackade Herren för att han hade använt sin stora makt och medlat å mina vägnar, för svaret han hade gett mig på mina böner och för att han hade upplyst pappa. Jag ber att vi alla må sätta vår fullständiga lit till Herren och aldrig glömma hans löfte: "Be, och ni skall få. Sök, och ni skall finna. Bulta, och det skall öppnas för er. Ty var och en som ber han får, och den som söker han finner, och för den som bultar skall det öppnas" (3 Ne. 14:7-8). ■

Författaren bor i Mexico City, Mexiko.

Att hitta och vara **SANNA VÄNNER**

*Ungdomar från Oxford i England delger
sina tankar om sann vänskap.*

Det är viktigt att ha goda vänner, vare sig det är din bästa vän sedan du var fem eller den nya eleven i din mattekurs. Och som det står i *Vägledning för de unga*: "Alla behöver goda och sanna vänner. De är till stor styrka och välsignelse för dig" ([2011], s. 16). Men hur hittar man och behåller goda vänner?

Vi frågade ungdomar i England vad sann vänskap innebär för dem. Läs några av deras berättelser om deras sanna vänner och hur vänskapen har stärkt dem. Du kanske inser att dina egna vänner är till stor styrka för dig.

VAD ÄR DET SOM GÖR NÅGON TILL EN GOD VÄN?

Aaron M.: Jag tycker att det ska kännas roligt att träffa sina vänner. Man ska bry sig om dem och veta att de bryr sig om en. Man kan känna sig bekväm när man är med dem. Man känner inte att man måste vara någon annan när man är med dem.

Leighton H.: Någon som stöttar en och tröstar en.

Maddy H.: Någon som man kan lita på.

Rachel P.: Jag tror att en stor del av vad som är en bra vän är att ha någon som är där för en, som stöttar en.

Emma F.: Min bästa vän har alltid varit där för mig och hjälpt mig. När jag slutade high school för att få undervisning hemma började hon skicka sms. Hon skrev: "Hej, vad gör du? Vi borde träffas." Och jag hade inte så många vänner just då, så vi bara blev bästa vänner. Hon vet alltid när jag känner mig ledsen. På något sätt, jag vet inte hur, men hon vet bara alltid.

"Var glad över att träffa dina vänner."

VAD ÄR DET FÖR SKILLNAD PÅ SANN VÄNSKAP OCH POPULARITET?

Seth H.: Vänskap är personlig, popularitet är opersonlig. I vår skola finns det en tendens att gruppera folk efter "popularitet", baserat på hur duktiga de är på sport, eller kanske för killar, hur många flickvänner de har haft. Men jag tror att man kan ha många jättebra vänner. Så om man är vänlig så är man förmodligen populär också. Jag tror att de som är populärast längst är de som är goda vänner.

Emma B.: Jag tror att det är sättet man behandlar andra på, för jag har känt många populära personer som var riktigt elaka, och de var inte goda vänner till så många. Men jag har också känt några som varit jättepopulära som var snälla mot alla. Jag tror det gör stor skillnad. Jag tror det har att göra med ens attityd. Man kan inte tycka andra är mindre värda än en själv – för de är de inte.

Isaac P.: Jag tror att om man har goda vänner så kommer de att vara vän med en oavsett vad andra tycker om en. Det är så man gör om man är en vän.

Grace S.: Vänner håller ihop och är pålitliga.

HUR STÖTTAR DINA VÄNNER DIG?

Hannah P.: Jag har haft vänner som har kommit när jag framträdde med kören som jag var med i.

Andrew S.: Min vän hjälpte mig jättemycket med min fotboll.

Bella F.: I en religionskurs åkte vi till ett av kyrkans möteshus, och alla missionärerna var där. Det var kul. Jag tyckte också att det var ett bra sätt att få veta vilka mina goda vänner skulle vara, för man kan se vilka som verkligen respekterar andras religioner. De sa sådant som: "Åh, så du svär inte?" Och de sa: "Okej, jag ska inte svära när du är med" och sådant. Vi pratade om hur vi inte dricker kaffe och sådant, och de sa: "Okej, vi behöver inte gå till något café." Alla visade så stor respekt.

Emma B.: Mina vänner har varit så öppna när de har pratat om min religion och sagt sådant som: "Vet du vad, jag tror kanske inte på det som du tror på, men jag är helt öppen för att förstå så att jag kan få reda på vad du vet och vad du tror, och hjälpa dig att vara stark."

Calvin B.: Sedan jag flyttade har jag inte träffat någon i skolan. Så de jag känner är medlemmarna i kyrkan. När vi är på en ungdomsaktivitet så är de snälla mot mig.

Emma F.: När vi hade flyttat hit hade jag inte så många vänner i kyrkan eftersom det inte fanns så många unga kvinnor i vår församling. Jag blev vän med en person på en ungdomskonferens i kyrkan, och det har verkligen hjälpt mig att komma på aktiviteter. Hon presenterade mig för sina vänner och så småningom fick jag vänner i kyrkan, och det är till stor hjälp.

"De respekterar andras religioner."

"I slutet av första dagen visste alla redan vad jag hette."

HITTA VÄNNER SOM VÄRDE- SÄTTER DET SOM ÄR VIKTIGAST

"Följande råd är väsentligt för er framgång och lycka: 'Var försiktiga i val av vänner.' Vi är benägna att bli som dem vi beundrar, och de är vanligtvis våra vänner. Vi bör umgås med dem som i likhet med oss inte gör upp planer grundade på kortvariga fördelar, ytliga mål eller kortsynta ambitioner, utan i stället sätter värde på det som betyder mest: eviga mål."

President Thomas S. Monson, "Var ett föredöme",
Liahona, maj 2005, s. 113.

HUR BLIR MAN VÄN MED ANDRA?

William S.: När någon säger hej, och vi börjar prata, så blir man så småningom vän med den personen.

James P.: För mig så får jag vänner tack vare aktiviteterna. Som när jag åkte till USA på ett lov. Jag var med på ett fotbollsläger vid Brigham Young University och kände ingen där. I slutet av första dagen visste alla redan vad jag hette. Så bara genom att vara med på aktiviteter och äta lunch tillsammans och hjälpa varandra.

Seth H.: Gemensamma intressen – man är intresserad av samma saker som någon annan. Man blir vän med någon när man gör praktiska saker tillsammans.

EN SANN VÄN ...

Grace S.: En sann vän är någon som vet saker om dig.

Andrew S.: En sann vän är någon som man alltid kan lita på.

James P.: Jag tror att de är förstående.

Leighton H.: Man kan vara trygg i sig själv när man är med dem.

Calvin B.: En sann vän stöttar en.

VAD HAR DU LÄRT DIG AV SANNA VÄNNER?

Aaron M.: Att vara sann mot sig själv. Man får inga riktiga vänner om man inte är sig själv. Om de inte tycker om ens normer så är de egentligen inte ens vänner och finns inte där för dig.

Isaac P.: Att lyssna på vad de säger. Man ska inte strunta i vad de säger när de pratar. Bara fokusera helt på dem och vara där för dem.

Emma B.: Något som goda vänner gör är att bjuda med dig på olika saker. Kanske bara fråga hur man mår. Och ställa små frågor också. Det är det lilla som har betydelse.

James P.: Man kan också vara lite mer öppen och bjuda med andra till sin vänkrets och sedan träffa andra vänner. Man kan fortfarande vara en bra vän. ■

"Bara fokusera på dem och var där för dem."

VERKTLIG KONTAKT

Ett riktigt leende mot en vän räknas faktiskt.

FÖRSTA GÅNGEN I TEMPLET

*Jag ville själv besöka templet,
inte bara höra om andras upplevelser där.*

Matias Pedraza

När jag var 16 annonserade stavspresidentskapet att vår stav skulle besöka templet i Buenos Aires, och jag inbjöds att åka. Jag sparade pengar och arbetade hårt för att vara värdig en tempelrekommendation.

När jag hade fått rekommendationen attackerades jag av frestelser från alla håll som försökte få mig att bli ovärdig. Men jag hade en önskan att besöka templet. Jag ville inte bara höra om andras upplevelser och vittnesbörd utan ville få en egen upplevelse och ett eget vittnesbörd.

Kvällen när vi skulle åka kom. Till och med när jag skulle gå på bussen kom tankar om att jag inte skulle

åka, men jag gav mig inte. Under den tio timmar långa resan satt jag bredvid en medlem i kyrkan som var mycket vänlig mot mig. Han var omkring 60 år gammal. Han berättade om sitt liv och hur glad han var över att ha gått igenom svårigheterna han hade haft.

Jag började berätta om mitt liv och hur ensam jag kände mig eftersom många hade tagit avstånd från mig därför att jag följde Gud. Han sa: "Gud kommer att ge dig en god vän, och den vännen kommer alltid att finnas där för dig. Glöm inte det." När han hade sagt det kände jag mig lugn och fridfull för jag visste att det som han hade sagt var sant.

När jag kom in i templet försvann tungsinnet som jag hade burit på. Det kändes som om jag fick en andlig kram som sa: "Välkommen, min son. Jag har väntat på dig."

Jag kände att templet verkligen var Guds hus, inte bara en vacker byggnad. När jag hade utfört några dop och konfirmationer gick jag ut. Jag kände hur bördorna kom tillbaka, men nu kändes det som om jag hade styrkan att övervinna dem.

Jag vet att Gud förväntar sig att vi förbereder oss och lämnar allt i hans händer och gör vårt bästa för att komma till templet. Då välsignar Gud oss storligen. ■

Författaren bor i Córdoba, Argentina.

**President
Henry B. Eyring**
förste rådgivare
i första
presidentskapet

ÅTERSTÄLLELSEN av PRÄSTADÖMETS NYCKLAR

*Frälsaren byggde sin kyrka på en grund av apostlar och profeter
som har alla prästadömsnycklar på jorden just nu.*

För många år sedan talade jag i en antik teater i Efesos. Starkt solsken flödade över marken där aposteln Paulus hade stått och predikat. Mitt ämne var Paulus, aposteln kallad av Gud.

Åhörarna bestod av hundratals sista dagars heliga. De satt på raderna av stenkänkar som efesierna hade suttit på för över tusen år sedan. Bland dem satt två levande apostlar, äldste Mark E. Petersen och äldste James E. Faust.

Som du kanske förstår hade jag förberett mig noga. Jag hade läst Apostlagärningarna och breven, både Paulus och de andra apostlarnas. Jag hade läst och begrundat Paulus brev till efesierna.

Jag gjorde mitt bästa för att hedra Paulus och hans ämbete. Efter talet sa flera personer vänliga saker. Båda apostlarna var generösa i sina kommentarer. Men lite senare tog äldste Faust mig åt sidan och sa med ett leende och med mild röst: "Det var ett bra tal. Men du utelämnade det viktigaste du kunde ha sagt."

Jag frågade honom vad det var. Flera veckor senare samtyckte han till att säga det. Jag tar fortfarande lärdom av hans svar.

Han sa att jag kunde ha talat om för åhörarna att om de heliga som hörde Paulus hade haft ett vittnesbörd om värdet av och kraften i nycklarna han hade, kanske apostlarna inte skulle ha behövt tas bort från jorden.

Det tog mig tillbaka till Paulus brev till efesierna. Jag kunde se att Paulus ville att folket skulle känna värdet i kedjan av prästadömsnycklar som sträckte sig från

Herren, genom hans apostlar till dem, medlemmarna i Herrens kyrka. Paulus försökte bygga ett vittnesbörd av nycklarna.

Paulus vittnade för efesierna att Kristus var sin kyrkas överhuvud. Och han lärde att Frälsaren byggde sin kyrka på en grund av apostlar och profeter som har alla prästadömetts nycklar på jorden just nu (se Ef. 2:19–20).

Prästadömet har återställts

Trots tydligheten och kraften i Paulus undervisning och exempel visste han att ett avfall skulle komma (se Apg. 20:29–30; 2 Tess. 2:2–3). Han visste att apostlar och

profeter skulle tas bort från jorden. Och han visste att de, en storslagen dag i framtiden, skulle återställas. Han skrev om den tiden för efesierna och berättade vad Herren skulle göra: ”Den plan som [skall] genomföras när tiden [är] fullbordad [är] att i Kristus sammanfatta allt i himlen och på jorden” (Ef. 1:10).

Paulus såg fram emot profeten Joseph Smiths verksamhet, när himlarna skulle öppnas igen. Det hände. Johannes Döparen kom och förlänade människan Arons prästadömet och nycklarna till änglars betjäning och till dop genom nedsänkning till syndernas förlåtelse (se L&F 13).

Forntida apostlar och profeter återvände och förlänade Joseph nycklarna som de hade haft under jordelivet (se L&F 110). Dödliga män ordinerades till det heliga apostlaskapet i februari 1835. Prästadömsnycklarna gavs till de tolv apostlarna i slutet av mars 1844.

Varje profet som kom efter Joseph, från Brigham Young till president Monson, har haft och utövat de nycklarna och har haft det heliga apostlaskapet.

Tro och prästadömetts nycklar

Men liksom på Paulus tid krävs vår tro för att kraften i de prästadömsnycklarna ska kunna utövas. Vi måste veta genom inspiration att prästadömetts nycklar innehas av dem som leder och tjänar oss. För det krävs Andens vittnesbörd.

Och det beror på vårt vittnesbörd om att Jesus är Kristus och att han lever och leder sin kyrka. Vi måste också veta av oss själva att Herren återställde sin kyrka och prästadömetts nycklar genom profeten Joseph Smith. Och vi måste ha blivit övertygade, genom den Helige Anden,

gång på gång, om att de här nycklarna har gått vidare utan uppehåll till de levande profeterna, och att Herren välsignar och leder sitt folk genom linjen av prästadömsnycklar som går ner genom biskopar och grenspresidenter till oss, var vi än är och oavsett hur långt ifrån profeten och apostlarna vi är.

Lita på Herrens utvalda tjänare

För att fortsätta ha Herrens kyrka som vår grund kan och måste vi träna våra ögon till att känna igen Herrens kraft i tjänandet som de han har kallat utför. Vi måste vara värdiga den Helige Andens sällskap. Och vi behöver be om att den Helige Anden hjälper oss veta att de män som leder oss har den kraften. För mig besvaras oftast sådana böner när jag själv är fullt engagerad i Herrens tjänst.

Vi kan handla så att vi är värdiga den uppenbarelse som låter oss veta att nycklarna har gått vidare från Gud, till den ena personen efter den andra. Vi kan sträva efter att få den upplevelsen om och om igen. Och det måste vi om vi ska kunna få de välsignelser som Gud har i beredskap åt oss och vill att vi ska ge till andra.

Svaret på din bön blir troligtvis inte lika dramatiskt som det var när några såg Brigham Young medan han talade, när han antog den döde profeten Josephs utseende.¹ Men det kan vara lika säkert. Och med den andliga försäkran kommer frid och kraft. Du får återigen veta att det här är Herrens sanna och levande kyrka, att han leder den genom sina ordinerade tjänare, och att han bryr sig om oss.

Om tillräckligt många av oss utövar den tron och får den försäkran så lyfter Gud upp dem som leder oss

och välsignar på så sätt oss och våra familjer. Vi blir det som Paulus ville att de som han tjänade skulle bli: ”uppbyggda på apostlarnas och profeternas grund, där hörnstenen är Kristus Jesus själv” (Ef. 2:20). ■

Från ett tal under generalkonferensen i oktober 2004.

SLUTNOT

1. Se *Läran och förbunden och kyrkans historia – Seminariet, Elevens studievägledning* (2002), s. 159.

”Min vän säger att hon inte tror på Gud. Hur kan jag berätta för henne om evangeliet?”

Det finns många sätt att berätta för henne om evangeliet. Ditt eget liv är ett av de bästa sätten. Du är ”ett föredöme för de troende” i hur du betar dig, klär dig, pratar och behandlar andra (se 1 Tim. 4:12). Ha följande förslag i åtanke:

- Försök hjälpa din vän av kärlek och respekt, inte på grund av några dolda motiv eller förväntningar.
- Var ärlig och uppriktig i det du gör.
- Respektera hennes fria vilja.

Sättet du berättar om evangeliet för henne beror på anledningen till att hon inte tror på Gud. Vissa personer har vuxit upp utan någon religion. Andra är öppna för att tro, och de utvecklar tro allteftersom de lär sig hur man ber och studerar skrifterna. Och andra kanske har trott på Gud tidigare men har sedan haft prövningar i sitt liv som har gjort det svårt för dem att tro. Försök förstå din väns situation. Be om att få veta hur du ska hjälpa henne.

Du kan få en känsla för hennes uppfattningar genom att prata om vad som inspirerar henne och vad som egentligen är viktigast för henne. Bygg på gemensamma grunder. Om hon till exempel tycker det är bra att hjälpa andra, kan du bjuda med henne på ett tjänandeprojekt i församlingen.

Din vän kanske inte har någon tro just nu men hon är ändå en bra människa. Fortsätt vara hennes vän så länge som hon har gott inflytande på dig. Fortsätt enligt Andens maningar att bjuda med henne till kyrkan och att lära sig mer om varför Gud är viktig i ditt liv, för en dag blir hon öppen för att tro.

Be för din vän

Under mina missionsförberedelser var det många vänner som sa att de inte trodde på Gud. När jag hör dem säga det så ber jag för dem. De kanske inte tror på Gud medan vi ber en bön, men om vi verkligen tror på Gud så kommer vår kärlek till honom att visas för andra. Vårt exempel hjälper andra förstå att Gud verkligen välsignar oss, att han existerar och att han älskar oss.

Emanuel L., 18 år, Delstat Mexiko, Mexiko

Var ett exempel

När jag var yngre trodde jag att det enda sättet att sprida evangeliet helt enkelt var att predika, men jag hade verkligen fel, för det finns oräkneliga sätt att sprida evangeliet på. Men genom egen erfarenhet har jag upptäckt att genom att bara vara ett exempel på Kristus i allt du säger och gör så blir du förvånad över hur många som ser upp till dig och tror på dig. I många fall talar handlingar verkligen högre än några ord skulle kunna göra. Led och undervisa genom exempel.

Ammon W., 18 år, Arizona, USA

Prata om naturen

Om din vän inte tror på Gud kan du prata om naturen, för allting vittnar om att det finns en Gud (se Alma 30:44). Du kan också be för henne och studera skrifterna med henne, till exempel Psaltaren 19:2.

Jag vet att den Helige Anden hjälper henne att få ett vittnesbörd om vår himmelske Fader.

Sophie K., 17 år, Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo

Börja prata om evangeliet

Du kan sprida evangeliet på många sätt. Först kan du bara be och fasta för dem så att deras hjärtan blir öppna för evangeliet. Nästa gång du träffar dem kan du ta upp ämnen som leder till ett samtal om evangeliet. Se till att bjuda med dem till kyrkan eller aktiviteter, och var framför allt vänlig. Vem vet, en dag kanske de döps tillsammans med sin familj.

Valerie K., 14 år, Nevada, USA

Bär ditt vittnesbörd

Evangeliet förändrar människors liv. Ett sätt du kan ge det till din vän är att berätta hur du känner att Gud finns, till exempel genom de underverk du har upplevt och nu upplever i det enkla faktum att du vaknar varje dag. Ditt exempel är ett starkt vittne för henne om din glädje över att känna Guds kärlek och leva efter evangeliet.

Victória S., 18 år, Piauí, Brasilien

Varför sprida evangeliet?

Tänk på varför du vill att hon ska tro på Gud. Vi sprider inte bara evangeliet till andra därför att vi vill att de ska bli medlemmar i kyrkan. Vi gör det därför att de bokstavigt talat är våra bröder och systrar. Varför vill du att

din vän ska tro på Gud? Ha den frågan i åtanke, be om att kunna vara stark och kärleksfull, var uppriktig, och om hon ändå säger nej ska du vara villig att respektera hennes fria vilja. Det finns också en chans att hon inte är redo än. Men jag lovar att om du uppriktigt vill att hon ska veta mer om Gud så kommer hon att lyssna därför att du är hennes vän. Sedan är det upp till henne, och vi kan inte döma någon för det val han eller hon gör.

Äldste Eliot, 20 år, Japanmissionen Sapporo

Låt ditt ljus lysa

Var ett exempel för henne. Hjälp henne komma närmare Gud genom dina upplevelser och ditt vittnesbörd. Var den ängel hon söker efter genom ditt ljus och inflytande. Hjälp henne se kärleken som vår himmelske Fader har till henne, men tvinga inte på henne någonting.

Mason E., 16 år, Arizona, USA

HUR MAN FÅR ETT VITNESBÖRD

"Hur får man det vi kallar ett vittnesbörd?"

Det första steget mot att få någon slags kunskap är att verkligen önska att få veta. Nästa steg när det gäller andlig kunskap är att fråga Gud i innerlig bön. ...

När vi önskar och söker bör vi komma ihåg att man inte kan få ett vittnesbörd genom att vara passiv. För att få det måste vi göra någonting. Jesus lärde: 'Om någon vill göra hans vilja, skall han förstå om min lära är från Gud eller om jag talar av mig själv' (Joh. 7:17)."

Äldste Dallon H. Oaks i de tolv apostlarnas kvorum, "Vittnesbörd", Liahona, maj 2008, s. 27.

NÄSTA FRÅGA

"Jag jämför mig konstant med andra, särskilt med dem som verkar ha perfekta liv. Hur kan jag få större självförtroende?"

Skicka ditt svar och, om du så önskar, ett fotografi med hög upplösning, före den 15 juli 2017, till liahona.lds.org (klicka på "Submit an Article") eller via e-post till liahona@ldschurch.org.

Ta med följande information: 1) Fullständigt namn, 2) födelsedatum, 3) församling eller gren, 4) stav eller distrikt, 5) ditt skriftliga tillstånd, och, om du är under 18 år, dina föräldrars skriftliga tillstånd (e-post-meddelande går bra) att trycka ditt svar och fotografi.

Svaren kan komma att förkortas eller förtydligas.

DIN EGEN LIAHONA

Visst vore det härligt att ha en andlig GPS som vägleder dig! Med din patriarkaliska välsignelse kan du ha det.

Richard M. Romney

Kyrkans tidningar

Ibland kan det kännas svårt att ta sig igenom livet. Det finns så mycket viktigt som ska hända under de kommande åren. Du ska förbereda dig för templet, sprida evangeliet, välja utbildning och yrkesbana. Och du är bara i tonåren! Visst skulle det vara bra om du, liksom Lehi, kunde hitta en Liahona utanför dörren, ett instrument som garanterat skulle hålla dig på rätt kurs om du bara var uppmärksam på det.

Det finns faktiskt redan många resurser som kan ge dig vägledning i livet: skrifterna, råd från föräldrar och ledare, maningar från den Helige Anden, generalkonferensen, och listan fortsätter. Men det finns en annan resurs som du kan lägga till i listan – en personlig Liahona som är känd som din patriarkaliska välsignelse. Den är personlig uppenbarelse för dig, om dig, från din himmelske Fader som har känt dig i, ja, en evighet.

Se din patriarkaliska välsignelse som ett slags andlig GPS, och mer. Den talar inte bara om för dig *vem* du är och *var* du är, den kan också hjälpa dig förstå *varför* du är här och *vart* du bör vara på väg. Men tänk på att för att få

vägledning från din patriarkaliska välsignelse så krävs det att du följer samma principer som fick Lehis Liahona att fungera: uppmärksamhet och flit (se 1 Ne. 16:28; Mosiah 1:16).

Uppmärksamhet och flit

Vad är uppmärksamhet och flit? Att visa *uppmärksamhet* innebär att man inte bara hör vad som sägs utan också lyssnar noga på det. Ett liknande ord är *hörsamma*, som betyder att höra *och* lyda. Så för att din patriarkaliska välsignelse ska kunna vara en Liahona i ditt liv måste du inte bara läsa den utan också följa den.

”Skrifter från alla tidsutdelningar undervisar om att vi visar vår *kärlek* till Gud när vi *hörsammar* hans bud och *lyder* dem”, har president Russell M. Nelson, president för det tolv apostlarnas kворum, sagt. ”Dessa handlingar hör nära samman. Faktum är att det hebreiska språket i Gamla testamentet oftast har samma beteckning för *hörsamhet* (till Herren) och *lydnad* (mot hans ord).”¹

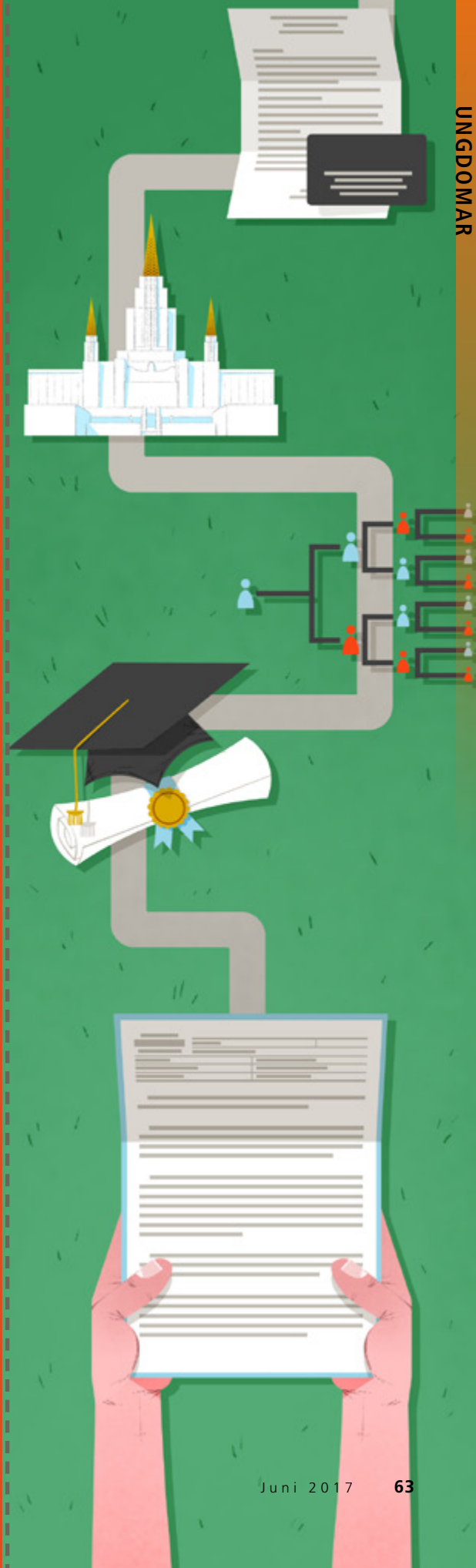
Flit är en annan nyckel till att lära sig av sin patriarkaliska välsignelse. Flit innebär att man är samvetsgrann, intresserad och ihärdig. Det är att vara fast besluten och hängiven. ”Det består av att lära sig vad Herren förväntar sig av en, ta fram en plan för hur man ska utföra det [och] handla enligt planen”, har president Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, sagt.²

Om du vill att din patriarkaliska välsignelse ska vara till hjälp för dig behöver du studera den med en uppriktig, energisk ansträngning; göra upp planer för att följa den och genomföra planerna.

Ett exempel att följa

När Alma den yngre gav råd till sin son Helaman sa han att Liahona är en symbol eller ett exempel för oss att följa i livet. I Alma 37:38–45 säger han:

1. Den förbereddes av Herren för att liksom en kompass visa vilken väg de skulle gå.
2. Den fungerade enligt deras tro på Gud, vilket gjorde att de fick uppleva ”underverk, genom Guds makt, dag efter dag”.

- Den använde "små medel" för att åstadkomma "förunderliga gärningar".
- När Lehi och hans familj glömde att utöva tro och flit "upphörde de förunderliga verkningarna och de gjorde inga framsteg på sin resa".
- När de blev distraherade färdades de inte efter en rak kurs.
- Det är lätt att ge akt på Kristi ord som leder oss i en rak kurs.

Samma principer gäller för din patriarkaliska välsignelse. "Vägen är beredd, och om vi vill se kan vi leva för evigt" (Alma 37:46). ■

SLUTNOTER

- Se Russell M. Nelson, "Lyssna för att lära", generalkonferensen i april 1991.
- Henry B. Eyring, "Verka med all flit", generalkonferensen i april 2010.

DEN LEDER DIG PÅ VÄGEN
 "Din patriarkaliska välsignelse är en personlig Liahona för dig som utstakar din kurs och leder dig på vägen."

President Thomas S. Monson, "Om att vara andligt förberedd", Liahona, feb. 2010, s. 5.

PATRIARKALISKT PERSPEKTIV

Vi bad fyra patriarker att besvara frågor om patriarkaliska välsignelser. Här är några av deras svar.

Varför är det viktigt att få en patriarkalisk välsignelse?

"När vi går på möten, lektioner och seminariet får vi lära oss om lärosatser, principer och förväntningar som alla medlemmar i kyrkan har gemensamt. Men när vi får en patriarkalisk välsignelse så gäller den inte alla medlemmar – den gäller bara en. Den handlar inte om vad vi bör göra utan vad vi kan göra, välsignade med egenskaper eller gåvor som är gudomliga till sitt ursprung. En patriarkalisk välsignelse är ett påtagbart bevis på att du har en unik, personlig relation till en himmelsk Fader som älskar dig och vill att du ska återvända till hans närhet."

– Clayne A. Steed, *Raymonds stav*, Alberta, Kanada

Är det okej att visa min välsignelse för andra eller jämföra min välsignelse med deras?

”Patriarkaliska välsignelser är heliga och personliga. Du kan visa dem för din omedelbara familj, men den ska inte visas för eller tolkas av andra. Det kan hända någon gång i livet när du pratar med någon att du kommer att tänka på några ord från din välsignelse. Det kan var lämpligt att berätta om dem, inte på ett skrytsamt eller högmodigt sätt utan som ett budskap som ger hopp och uppmuntran.”

- Keith L. Stapleton, Cartersville stav, Georgia, USA

Varför är det viktigt att veta vilken släktlinje man tillhör?

”Det hjälper dig att förstå att berättelserna i Bibeln inte bara är berättelser om ett folk och när de levde. Deras historia blir en del av alla människors historia - människor som levde och som fortfarande kommer att leva. Vi kan bättre förstå deras roll och vår roll när vi får veta mer om vårt arv. Herren vill att hans folk ska veta vilka de är.”

- Vyacheslav V. Protopopov, Moskva stav, Ryssland

Hur kan jag förbereda mig för att ta emot den?

”Frälsaren är ett fullkomligt exempel på hur man förbereder sig. Börja med det som han har lärt oss. För det första bön och fasta (se Matt. 14:23). För det andra skriftstudier, som förbereder oss att ta emot och förstå personlig uppenbarelse.”

- Emile E. Bailly, Paris södra stav, Frankrike

Hur vet jag om det är dags för mig att få den?

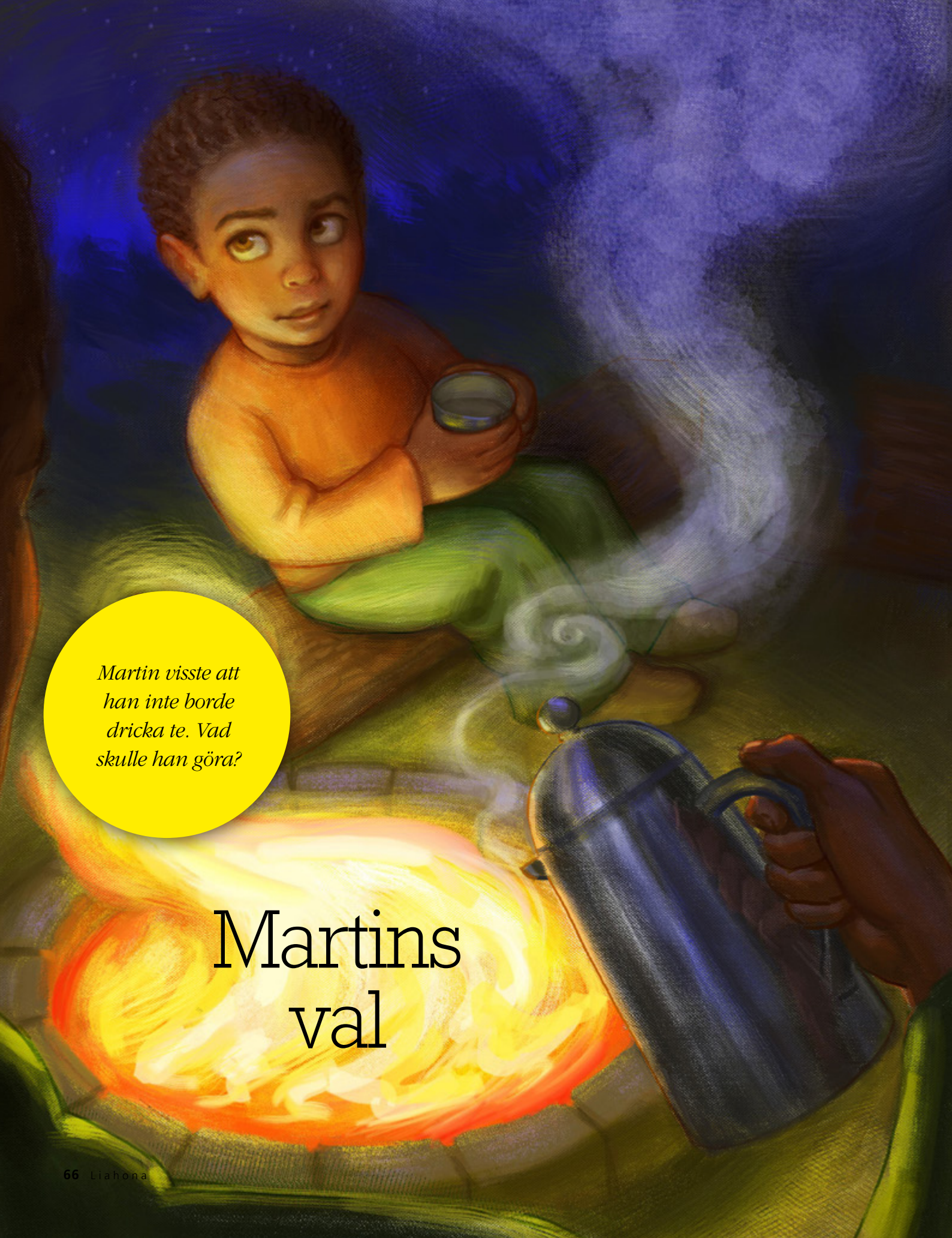
”Jag träffade en ung kvinna nyligen. Hon beskrev hur hon hade tänkt på att träffa sin biskop [för att prata om en rekommendation för sin patriarkaliska välsignelse] en tid. Hon hade pratat om sin önskan med sina föräldrar och fastat och bätt för att kunna veta när hon var redo. Hon berättade när vi började prata att hon fortfarande var lite nervös och undrade om hon var redo, men sa att hon nyligen hade känt sig lugn när hon tänkte på mötet med mig. Jag sa: ”Det är ditt svar. Anden gav dig det lugnet.”

- Keith L. Stapleton, Cartersville stav, Georgia, USA

Hur blir patriarker hjälpta av inspiration?

”Jag kommer ihåg första gången jag gav en patriarkalisk välsignelse. Jag hade naturligtvis funderat, studerat och förberett mig andligt. Jag var nervös, men när stunden kom fyllde Anden rummet och tog bort all rädsla eller tveksamhet. Anden hjälpte mig höra orden som kom till mig.”

- Vyacheslav V. Protopopov, Moskva stav, Ryssland

An illustration of a young boy with dark skin and curly hair, sitting on a log. He is wearing a green wrap and holding a small cup. A hand is pouring tea from a silver kettle into the cup. The scene is lit by a fire, with a large yellow circle containing text on the left. The background is dark blue with a large white swirl.

*Martin visste att
han inte borde
dricka te. Vad
skulle han göra?*

Martins val

Lindsay Tanner och Bethany Bartholomew

Baserad på en sann berättelse

"Gör rätt, var sann, och lev utan svek"

(Barnens sångbok, s. 81).

Martin vaknade sakta. Hans mamma skakade hans axel.

"Martin", sa hon, "det är dags att vakna."

Martin gnuggade sömnen ur ögonen. Det var fortfarande mörkt ute men han visste vad klockan var. Hans familj vaknade halv sex varje morgon för att läsa Mormons bok tillsammans. Det var inte alltid lätt att gå upp så tidigt.

Martin rullade ner från sängen och gick sakta ut i vardagsrummet. Han sträckte på sig och gäspade stort. Hans bröder och systrar såg också sömningar ut, men alla var där.

Varje person läste i fem minuter. Först ville Martin gå och lägga sig igen. Men han fortsatte att lyssna. Varje vers verkade få honom att må bättre och bättre. När de var klara kände Martin sig andligt stark.

Och andlig styrka var något som Martin behövde varje dag. I Kenya fanns det bara några få medlemmar i kyrkan i Martins ålder, och alla bodde långt borta. Efter skolan gick Martin till en pojkklubb vid en katolsk kyrka. En vecka åkte klubben iväg på ett läger.

Martin hade jätteroligt. Han sjöng lägersånger. Han högg ved. Han hjälpte också till att göra en lägerbrasa.

Men andra dagen tog en av ledarna ut en tekanna. "Nu är det tedags", sa han.

De andra pojkarna blev glada. De drack te hemma vid särskilda tillfällen. De tog alla varsin mugg och väntade på att ledaren skulle fylla den.

Martin blev lite nervös. Han visste att han inte borde dricka te. Men han ville inte förolämpa sina vänner.

Sedan kom han ihåg hur det känns när man håller buden. När hans familj följde profeten och läste Mormons bok tillsammans kände han sig glad. När de inte gjorde det kände han sig inte lika glad.

Martin visste vad han behövde göra.

"Nej tack", sa han till ledaren när han kom för att fylla Martins mugg. "Jag vill inte dricka te."

Ledaren såg förvånad ut men han lät Martin dricka vatten medan de andra pojkarna drack te. Några av pojkarna ville veta varför Martin inte drack te, men ingen av dem retade honom. Martin kände sig glad. Och han visste att Visdomsordet skulle göra hans kropp stark. Och han var glad att han hade varit stark nog att göra det rätta. ■

Författarna bor i Utah, USA.

UTMANING

"Jag ska hålla mitt sinne och min kropp heliga och rena och jag ska inte använda sådant som är skadligt för mig"
(Mina evangelieideal).

Läs Visdomsordet i Läran och förbunden 89 och ta reda på vad det säger är bra för dig.

Gör en lista över skadliga ämnen som du inte ska äta eller dricka.

Fråga dina föräldrar eller ledare hur de håller sina sinnen heliga och rena.

Den här månaden ska jag ...

Om dockor och vänner

Jordan Wright, Utah, USA

HEJ!

Jag heter Jackson och är från Tyskland, och det här är min bror Josiah och min syster Cora Jade.

1

EN JÄTTEBRA IDÉ

Många människor kommer till Tyskland när de inte längre känner sig trygga i sitt eget land. De kallas för flyktingar. Barnen har inga leksaker så jag gav dem några av mina. Jag fick en jättebra idé. Jag frågade mamma om vi kunde göra dockor åt dem.

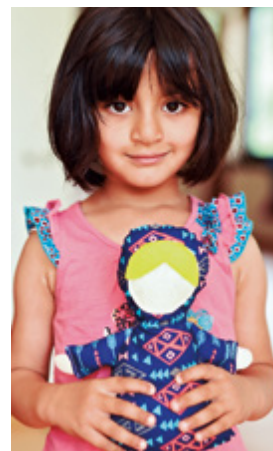

2

SYR MED MAMMA

Jag tycker om att sy med mamma. Jag tryckte på symaskinspedalen och stoppade in stoppning i dockorna.

3

GLADA MEDDELANDEN

Min familj samlade ihop kläder och leksaker som vi skulle ge till flyktingarna här. Vi ritade teckningar åt dem av sådant som gör oss glada.

6

JESUS ÄLSKAR OSS

Barnen som vi träffade är som oss på många sätt. Vi tycker alla om att sjunga och få leksaker och leka ute. Jag vet att Jesus älskar dem, och han älskar mig.

4

NYA VÄNNER

Vi tog dockorna till flyktinglägren och gav dem till barnen där. Jag tycker om att få nya vänner!

5

JAG ÄR GUDS LILLA BARN

De sjöng sånger för oss och vi spelade våra instrument för dem. Några som var ledsna log när vi spelade "Jag är Guds lilla barn". Det kändes jättebra!

JACKSONS FÖRSLAG

Titta alltid efter personer som du kan hjälpa.

Låtsas att du är en snäll älva och tjäna i hemlighet.

Gör dockor till barn som inte har några leksaker.

För fler förslag på hur man kan hjälpa flyktingar i ditt område, gå till lds.org/go/61775.

Hur följer du Jesus genom att visa kärlek? Skicka oss ett hjärta med din berättelse och ett foto, tillsammans med dina föräldrars tillstånd. Skicka den via liahona.lds.org (klicka på "Submit an Article") eller via e-post till liahona@ldschurch.org.

Befallningarnas bok

Klipp ut de här figurerna och berätta om kyrkans historia!

De ord som Jesus Kristus sa till Joseph Smith kallas uppenbarelser. Några av de här uppenbarelserna publicerades i Befallningarnas bok. När boken trycktes blev folket arga på kyrkans medlemmar som hade flyttat till deras samhälle. De kastade ut tryckpressen på gatan. Två systrar som hette Mary Elizabeth och Caroline Rollins samlade ihop så många sidor av Befallningarnas bok som de kunde. De sprang ut på ett majsält för att gömma sig från de arga människorna, och vår himmelske Fader beskyddade dem. Uppenbarelserna i Befallningarnas bok blev senare en del av Läran och förbunden. ■

Hitta fler figurer från kyrkans historia på liahona.lds.org.

VÅR SIDA

Jesus es mi luz

"Jesus är mitt ljus", av Vianca V., 6 år, Tundamaprovinsen, Colombia.

De här primärbarnen i Galicia i Spanien hade en primäraktivitet med temat "Jag vet att skriften är sann". De spelade spel som hade med skrifterna att göra och lärde sig samtidigt om och memorerade evangeliesanningar. Barnen satte på sig vapenrustningar för att lära sig om Guds vapenrustning. De "fiskade" också trosartiklar och gjorde ett rollspel om Lehis dröm.

När jag skulle döpas var jag lite nervös. Men när jag gick ner i vattnet kände jag mig jätteglad.

Thomas B., 8 år, Montevideo, Uruguay

Sapporos tempel i Japan, av Harada K., 8 år, Kanagawa prefektur, Japan

D. Todd
Christofferson

i de tolv apostlarnas
kvorum

Varför är fäder så viktiga?

Vår himmelske Fader är vår far. Han älskar oss på ett fullkomligt sätt och arbetar för att vi ska vara glada och återvända till honom.

Han planerade att fäder ska älska, skydda och ta hand om sina familjer. Fäder och mödrar är likvärdiga makar.

Faderns viktigaste arbete är att lära sina barn att älska och vara lojala mot vår himmelske Fader.

Om du inte har en far som du bor med så betyder inte det att du är mindre viktig eller värdefull. Din himmelske Fader kan hjälpa dig bli en rättfärdig far eller mor en dag.

Äldste
Michael T.
Ringwood
i de sjuttios
kvorum

Att vara som Shiblon

*”Jag säger dig, min son,
att jag redan har haft stor
glädje av dig tack vare din
trofasthet och din noggrann-
het” (Alma 38:3).*

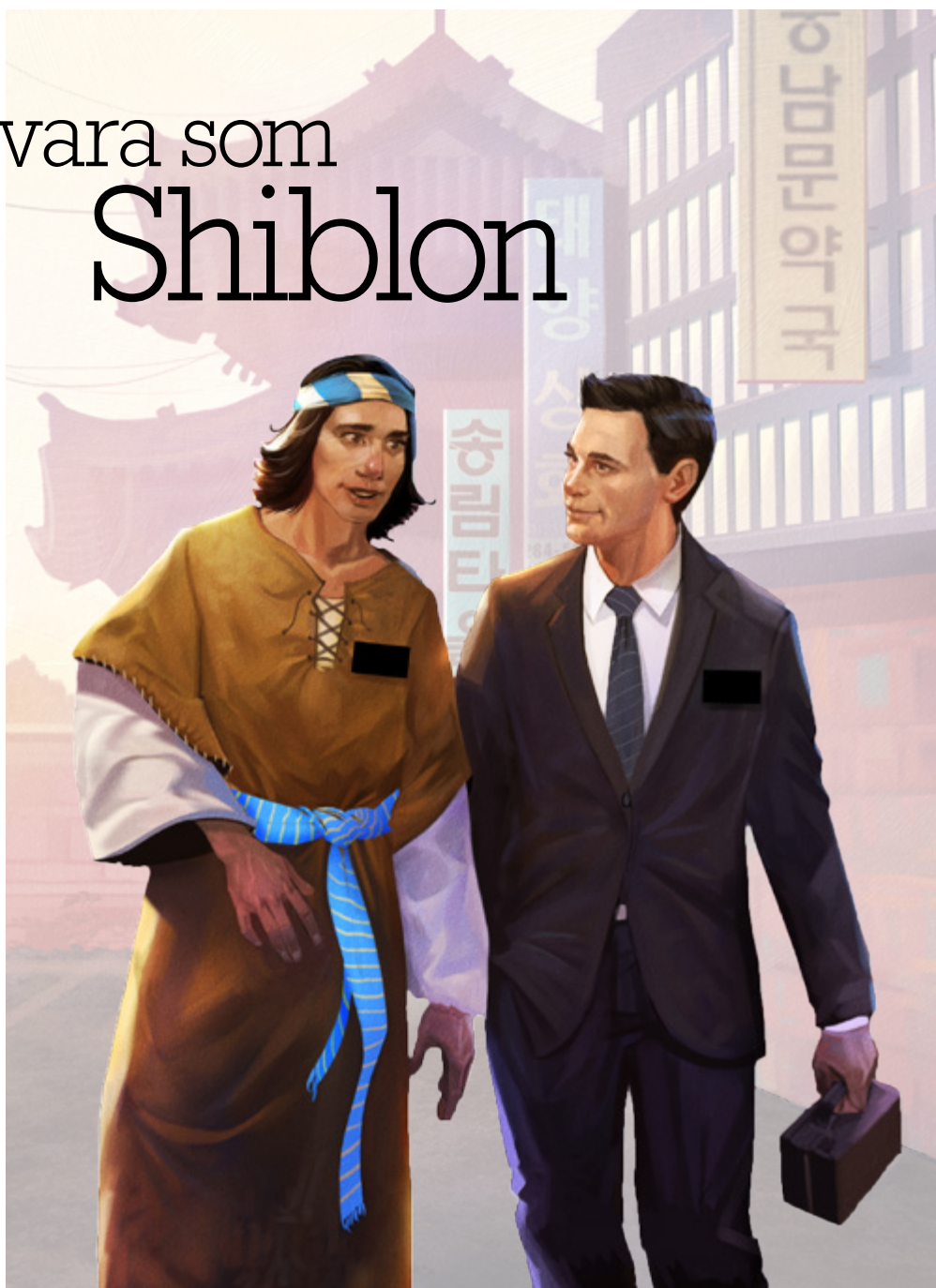
Min hjälte i Mormons bok är Shiblon. Han var verkligen god. Han oroade sig inte för vad andra tyckte om honom. Han brydde sig bara om att lyda sin himmelske Fader. Hans far, Alma den yngre, litade på honom. Alma var så glad att Shiblon hade följt buden sedan han var liten (se Alma 38:2).

Och Shiblon valde hela tiden det rätta. Han hjälpte andra därför att han älskade dem och därför att han älskade Gud. Han gjorde det som var rätt eftersom han visste att det var rätt. Han försökte inte få någon belöning.

När jag var missionär i Korea arbetade jag med en missionär som var mycket lik Shiblon. Han var trofast och lydig mot sin himmelske Fader. Men de andra missionärerna tyckte inte att han var en vidare bra missionär. Jag ville att de skulle veta att de hade fel uppfattning om honom! Men min missionspresident sa: ”Vår

himmelske Fader vet att han är en bra missionär, och det vet jag också. Och nu vet du det också, så spelar någon annan någon roll?”

Vi kanske tror att det är för svårt att vara som Shiblon och göra det som är rätt bara för att det är rätt. Men evangeliet kan hjälpa oss! När vi är döpta börjar vi bli bättre personer. När vi tar sakramentet förnyar vi våra förbund. Vi kan bli sådana som vår himmelske Fader vill att vi ska vara. ■

Att be

Sherrie Gavin

Baserad på en sann berättelse

En het sommardag bad Reeseey och Cheyenne Zara att komma över och leka. Mamma höll på att göra mellanmål. Flickorna satte sig vid bordet för att äta.

Mamma skivade mango från mangoträdet. Hon lade äppelskivor och vindruvor på en tallrik. Reeseey tittade på den goda maten. Hon kom ihåg att hon skulle be innan hon åt något. Hon frågade Zara: "Ber ni hemma hos er?"

"Vad är det?" frågade Zara.

"Så här", sa Cheyenne. Hon lade armarna i kors och böjde huvudet. Hon bad om en välsignelse för maten. När hon var klar, sa hon: "Förstår du? Så gör man. Det är lätt!"

"Vi gör inte så hemma hos mig. Vi bara äter", sa Zara.

Reeseey hade aldrig tänkt på att *inte* be. "Mamma", sa hon, "kan vi sluta be?"

med Zara

Mamma log medan hon bar muggar med isvatten till bordet. "Vi tycker om att tacka vår himmelske Fader för det han har gett oss. Vi kommer att fortsätta be. Men det är okej om andra inte gör det."

Reesey visste att mamma hade rätt. Hon *var* glad när hennes familj bad. Kanske skulle Zara också bli glad av att be. "Du kan pröva", sa hon till Zara. "Böner är bra."

"Jag tycker om när vi ber", sa Cheyenne. De får mig att känna som om jag har ett stort leende inom mig."

Zara log. "Det kanske jag ska", sa hon och åt en mangoskiva.

Reesey och Cheyenne var glada att de kunde berätta för sin vän om bön. De åt upp frukten och sprang sedan ut igen för att leka. ■

Författaren bor i Queensland, Australien.

Jesus botade människor

Kim Webb Reid

Det fanns en man som hette Jairus som en dag bad Jesus att komma hem till honom. Hans dotter var sjuk och behövde en välsignelse.

När Jesus var på väg till Jairus hus fick en kvinna som hade varit sjuk i 12 år syn på Jesus. Hon trodde på att Jesus kunde bota henne. Hon sträckte ut handen och rörde vid änden av Jesus mantel.

Kvinnan blev botad. Jesus sa att hon blev botad tack vare sin tro.

Då kom någon med en hemsk nyhet. Jairus dotter hade dött. Var det för sent för Jesus att välsigna henne?

Jesus sa till Jairus att han inte skulle vara rädd utan tro. När Jesus kom till Jairus hus uppmanade han Jairus dotter att ställa sig upp. Hon öppnade ögonen. Hon levde igen! Hennes föräldrar var förbluffade.

Vi kan också ha tro på Jesus. Hans helande kraft finns fortfarande på jorden i dag, och vi kan be om en prästadömsvälsignelse när vi än behöver det. ■

Från Markus 5:22–43.

Jag älskar min familj

ILLUSTRATION APRYL STOTT

Äldste Robert D. Hales

i de tolv apostlarnas
kvorum

PRÄSTADÖMET FINNS HÄR I DAG

*Vilken mörk värld det skulle vara utan
prästadömet välsignelser för dig och mig.*

Kan du föreställa dig hur mörkt och tomt jordelivet skulle vara om det inte fanns något prästadöme? Om prästadömet kraft inte fanns på jorden skulle motståndaren ha frihet att röra sig och regera som han ville. Vi skulle inte ha den Helige Andens gåva att leda och upplysa oss. Inga profeter skulle tala i Herrens namn. Inga tempel skulle finnas där vi kunde ingå heliga, eviga förbund och ingen myndighet att välsigna eller döpa, hela eller trösta. Utan prästadömet kraft "skulle hela jorden bli fullständigt ödelagd" (se L&F 2:1–3). Det skulle inte finnas något ljus eller något hopp – bara mörker.

... [Men] Guds prästadöme ger ljus åt [vår himmelske Faders] barn i denna mörka och bekymmersamma värld. Genom prästadömet kraft kan vi få den Helige Andens gåva som

leder oss till sanning, vittnesbörd och uppenbarelse. Denna gåva är tillgänglig på samma villkor för män, kvinnor och barn. ...

Guds underbara prästadöme har tillsammans med alla dess välsignelser återställts till jorden i vår tid. Återställelsen av prästadömet och dess välsignelser började år 1820 när Joseph Smith som ung såg och talade med Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus i en helig skogsdunge.

Senare gav andra himmelska budbärare – Johannes Döparen, Petrus, Jakob och Johannes, Mose, Elias och Elia med flera – profeten Joseph Smith

makten, myndigheten och de nödvändiga nycklarna till människornas frälsning och upphöjelse. ... Jesu Kristi kyrka återställdes till jorden, fullständig med aronska och melkisedekska prästadömet som fanns i forna dagar. I enlighet med Guds förbund med Abraham kan nu jordens alla människor och släkter bli välsignade.

Tänk på detta, bröder och systrar – prästadömet har återställts. Det finns här på jorden idag. ... Under ledning av ... profeter, siare och uppenbarare, som innehar nycklarna i denna tidsutdelning, har prästadömsbärarna i kyrkan idag laglig rätt att handla i Guds namn. ...

Alla de storslagna, eviga välsignelser som Gud gör tillgängliga för män och kvinnor och familjer på denna jord kan bli våra genomprästadömet kraft. ■

Från ett tal under generalkonferensen i oktober 1995.

**ETT GYLLENE ÖGONBLICK,
AV DANIEL F. GERHARTZ**

“Fäder, reta inte upp era barn, utan fostra och förmana dem i Herren” (Ef. 6:4).

Också i det här numret

FÖR UNGA VUXNA

Oberoende och evangeliestudier

När du blir oberoende i dina evangeliestudier stärker du din relation till Gud.

s. 42

FÖR UNGDOMAR

s. 50

Att hitta och vara **SANNA VÄNNER**

Vad är en god vän? Vad är det för skillnad på vänskap och popularitet? Ungdomar berättar om sina tankar.

FÖR BARN

Martins val

Martin ville inte förolämpa sina vänner genom att inte dricka te. Var han stark nog att säga nej?

s. 66

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA